

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 6T/31/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513010224
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Némethová Stiffelová, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2019:1513010224.35

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Némethovej Stiffelovej a prísediacich sudcov W. C. a Mgr. Z. Y. v trestnej veci obžalovanej Z. I. pre pokračujúci obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.11.2019 v Bratislave takto

rozhodol:

obžalovaná :

Z. I. , nar. XX.XX.XXXX v G. D., trvale bytom K.
XX, H.,

sa uznáva za vinnou, že

1. Dňa 03.10.2011 na Gessayovej 14 v Bratislave v mene I. I., bez jeho vedomia a súhlasu, uzatvorila a podpísala so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 474400399, na základe ktorej jej bol vyplatený úver vo výške 680,- Eur, ktorý sa zaviazala splácať v pravidelných týždenných splátkach po 15,25 Eur dobu 60 týždňov, úver riadne nesplácala, týmto konaním spoločnosti Provident Financial, s.r.o. spôsobila škodu vo výške 914,58,- Eur a zároveň zneužitím osobných údajov I. I. spôsobila vážnu ujmu na právach poškodeného I. I.;

2. Dňa 03.10.2011 na Gessayovej 14 v Bratislave v mene Z. I., bez jej vedomia a súhlasu, uzatvorila a podpísala so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 474400407, na základe ktorej jej bol vyplatený úver vo výške 960,- Eur, ktorý sa zaviazala splácať v pravidelných týždenných splátkach po 21,52 Eur dobu 60 týždňov, úver riadne nesplácala, týmto konaním spoločnosti Provident Financial, s.r.o. spôsobila škodu vo výške 1291,18 Eur a zároveň zneužitím osobných údajov Z. I. spôsobila vážnu ujmu na právach poškodenej Z. I.;

3. Dňa 17.10.2011 na Gessayovej 14 v Bratislave v mene I. I., bez jeho vedomia a súhlasu, uzatvorila a podpísala so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 475150268, na základe ktorej jej bol vyplatený úver vo výške 680,- Eur, ktorý sa zaviazala splácať v pravidelných týždenných splátkach po 15,25 Eur dobu 60 týždňov, úver riadne nesplácala, týmto konaním spoločnosti Provident Financial, s.r.o. spôsobila škodu vo výške 914,58 Eur a zároveň zneužitím osobných údajov I. I. spôsobila vážnu ujmu na právach poškodeného I. I.;

4. Dňa 24.10.2011 na Gessayovej 14 v Bratislave v mene fiktívnej osoby J. I. (r.č.XXXXXX/XXXX) uzatvorila a podpísala so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 475165594, na základe ktorej jej bol vyplatený úver vo výške 500,- Eur, ktorý sa zaviazala splácať v pravidelných týždenných splátkach po 11,21 Eur dobu 60 týždňov, úver riadne nesplácala. týmto konaním spoločnosti Provident Financial, s.r.o. spôsobila škodu vo výške 672,49 Eur;

5. Dňa 07.11.2011 na Gessayovej 14 v Bratislave v mene Z. R., bez jej vedomia a súhlasu, uzatvorila a podpísala so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 475177847, na základe ktorej jej bol vyplatený úver vo výške 960,- Eur, ktorý sa zaviazala splácať v pravidelných týždenných splátkach po 21,52 Eur dobu 60 týždňov, úver riadne nesplácala, týmto konaním spoločnosti Provident Financial, s.r.o. spôsobila škodu vo výške 1291,18 Eur a zároveň zneužitím osobných údajov Z. R. spôsobila vážnu ujmu na právach poškodenej Z. R.;

6. Dňa 24.11.2011 na Bosákovej 7 v Bratislave v mene fiktívnej osoby I. R. (r.č.XXXXXX/XXXX) uzatvorila a podpísala so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 475132736, na základe ktorej jej bol vyplatený úver vo výške 960,- Eur, ktorý sa zaviazala splácať v pravidelných týždenných splátkach po 21,52 Eur dobu 60 týždňov, úver riadne nesplácala, týmto konaním spoločnosti Provident Financial, s.r.o. spôsobila škodu vo výške 1291,18 Eur;

7. Dňa 24.11.2011 na Bosákovej 7 v Bratislave v mene fiktívnej osoby I. R. (r.č.XXXXXX/XXXX) uzatvorila a podpísala so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 475132729, na základe ktorej jej bol vyplatený úver vo výške 960,- Eur, ktorý sa zaviazala splácať v pravidelných týždenných splátkach po 21,52 Eur dobu 60 týždňov, úver riadne nesplácala, týmto konaním spoločnosti Provident Financial, s.r.o. spôsobila škodu vo výške 1291,18 Eur;

8. Dňa 25.11.2011 na Gessayovej 14 v Bratislave v mene Z. U., bez jej vedomia a súhlasu, uzatvorila a podpísala so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 475161389, na základe ktorej jej bol vyplatený úver vo výške 960,- Eur, ktorý sa zaviazala splácať v pravidelných týždenných splátkach po 21,52 Eur dobu 60 týždňov, úver riadne nesplácala, týmto konaním spoločnosti Provident Financial, s.r.o. spôsobila škodu vo výške 1291,18 Eur a zároveň zneužitím osobných údajov Z. U. spôsobila vážnu ujmu na právach poškodenej Z. U.;

9. Dňa 13.12.2011 na Gessayovej 14 v Bratislave v mene I. R., bez jeho vedomia a súhlasu, uzatvorila a podpísala so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 475206268, na základe ktorej jej bol vyplatený úver vo výške 680,- Eur, ktorý sa zaviazala splácať v pravidelných týždenných splátkach po 15,25 Eur dobu 60 týždňov, úver riadne nesplácala, týmto konaním spoločnosti Provident Financial, s.r.o. spôsobila škodu vo výške 914,58 Eur a zároveň zneužitím osobných údajov I. R. spôsobila vážnu ujmu na právach poškodeného I. R.;

10. Dňa 20.12.2011 na Gessayovej 14 v Bratislave v mene Z. I., bez jeho vedomia a súhlasu, uzatvorila a podpísala sa spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 475174693, na základe ktorej jej bol vyplatený úver vo výške 680,- Eur, ktorý sa zaviazala splácať v pravidelných týždenných splátkach po 15,25 Eur dobu 60 týždňov, úver riadne nesplácala, týmto konaním spoločnosti Provident Financial, s.r.o. spôsobila škodu vo výške 914,58 Eur a zároveň zneužitím osobných údajov Z. I. spôsobila vážnu ujmu na právach poškodeného Z. I., pričom týmto konaním spôsobila celkovú škodu vo výške 10.786,71 Eur;

11. Dňa 05.07.2008 na Gessayovej 14 v Bratislave v úmysle obohatiť sa, sprostredkovala pre spoločnosť Superpoistenie, s.r.o. uzatvorenie návrhu poisťnej zmluvy č. 10064114 v prospech poisťovne Union, a.s. na fiktívnu osobu H. I. (r.č. XXXXXX/XXXX), následne za túto fiktívnu osobu uhradila prvé splátky poisťného, pričom na základe uvedeného jej bola zástupcom spoločnosti Superpoistenie, s.r.o. vyplatená provízia za dojednanie poistenia vo výške 829,78 Eur, ktorú po zániku poistenia v dôsledku neplatenia poisťného bola povinná vrátiť, čo však doposiaľ neurobila, čím poškodenej spol. Superpoistenie, s.r.o. Bratislava spôsobila škodu vo výške 829,78 Eur;

12. Pod zámienkou sprostredkovania kúpy 3 ks osobných motorových vozidiel zn. Rover 75, pochádzajúcich z neznámeho colného skladu, v kancelárskych priestoroch na Gessayovej 14 v Bratislave vystavila príjmové pokladničné doklady, na základe ktorých vylákala a prevzala od poškodeného N. G. dňa 09.03.2006 hotovosť vo výške 190.000,-Sk a dňa 21.03.2006 hotovosť vo výške 105.000,-Sk na základe čoho mala do 2 týždňov od prevzatia peňazí dodať poškodenému predmetné motorové vozidlá, k sprostredkovaniu kúpy vozidiel ani k samotnej kúpe do dnešného dňa však nedošlo, na základe opakovaných výziev k vráteniu finančných prostriedkov obvinená dňa 22.10.2007 vrátila poškodenému sumu vo výške 100.000,-Sk s prísľubom vrátenia zvyšných peňazí,

ktoré však do dnešného dňa nevrátila ani nepoužila na nákup predmetných vozidiel, čím poškodenému N. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H., N. X spôsobila škodu vo výške 195.000,- Sk čo je v prepočte 6.472,81 € (uznesenie podľa § 199/1 Tr. Por. a § 206 ods. 1, ods.4 Tr. poriadku zo dňa 27.01.2010 pod ČVS-ORP-1654/0EK-B5-2008);

13. Pod zámkou sprostredkovania kúpy viacerých osobných motorových vozidiel zn. Peugeot, pochádzajúcich z Ministerstva financií SR ako zhabané a určené na predaj, vylákala od poškodenej R. C. dňa XX.XX.XXXX sumu vo výške 95.000,- Sk, dňa 7.12.2007 sumu vo výške 95.000,-Sk a dňa 31.5.2008 sumu vo výške 20.000.- Sk formou vkladu na účet č. 2005041062/0200 patriaci manželovi obvinenej, ku ktorému mala obvinená podpisový vzor, k akémukoľvek sprostredkovaniu kúpy vozidiel ani k samotnej kúpe vozidiel do dnešného dňa však nedošlo, rovnako nedošlo ani k vráteniu finančných prostriedkov, pričom vozidlá zn. Peugeot nikdy neboli v evidencii majetku MF SR evidované, čím poškodenej R. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. X, H. spôsobila škodu vo výške 210.000,-Sk čo je v prepočte 6.970,72 € (uznesenie podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku zo dňa 30.11.2009 pod ČVS-ORP-463/JP-BJ-2009);

14. Pod zámkou sprostredkovania kúpy viacerých osobných motorových vozidiel zn. Peugeot pochádzajúcich z Ministerstva financií SR ako zhabané a určené na predaj, vylákala od poškodeného M. C. dňa 17.10.2007 sumu vo výške 50.000.-Sk, dňa 18.10.2007 sumu vo výške 45.000,-Sk a dňa 31.5.2008 sumu vo výške 30.000.-Sk formou vkladu na účet č. 2005041062/0200 patriaci manželovi obvinenej, ku ktorému mala obvinená podpisový vzor, k akémukoľvek sprostredkovaniu kúpy vozidiel ani k samotnej kúpe vozidiel do dnešného dňa však nedošlo, rovnako nedošlo ani k vráteniu finančných prostriedkov, pričom vozidlá zn. Peugeot nikdy neboli v evidencii majetku MF SR evidované, čím poškodenému M. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX, H. spôsobila škodu vo výške 125.000,- Sk čo je v prepočte 4.149,24 € (uznesenie podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku zo dňa 30.11.2009 pod ČVS-ORP-463/JP-BJ-2009);

15. Pod zámkou sprostredkovania kúpy 1 ks osobného motorového vozidla zn. Peugeot 307 SW pochádzajúceho z Ministerstva financií SR ako zhabané a určené na predaj, vylákala od poškodeného M. R. dňa 25.10.2007 sumu vo výške 150.000,-Sk formou vkladu na účet č. 2005041062/0200 patriaci manželovi obvinenej, ku ktorému mala obvinená podpisový vzor, k akémukoľvek sprostredkovaniu kúpy vozidla ani k samotnej kúpe do dnešného dňa však nedošlo, rovnako nedošlo ani k vráteniu finančných prostriedkov, pričom vozidlá zn. Peugeot nikdy neboli v evidencii majetku MF SR evidované, čím poškodenému M. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. S. XXX spôsobila škodu vo výške 150.000,- Sk čo je v prepočte 4.979 €, (uznesenie podľa § 206 ods.1 Tr. poriadku zo dňa 13.08.2009 pod ČVS-ORP-1654/0EK-B5-2008);

16. Pod zámkou sprostredkovania kúpy 11 ks osobných motorových vozidiel zn. Peugeot 307 SW pochádzajúcich z Ministerstva financií SR ako zhabané a určené na predaj, vylákala od poškodeného N. I. dňa 25.10.2007 sumu vo výške 150.000,-Sk a dňa 08.05.2008 sumu vo výške 240.000.-Sk formou vkladu na účet č. 2005041062/0200 patriaci manželovi obvinenej, ku ktorému mala obvinená podpisový vzor, ďalej dňa 06.06.2008 vylákala a prevzala na základe príjmového pokladničného dokladu hotovosť vo výške 80.000,-Sk ako doplatok za autá a vybavenie dokladov k nim, pričom uvedené finančné prostriedky zaplatil poškodený N. I. ako sprostredkovateľ aj za osoby I. R., I. R., I. I., k akémukoľvek sprostredkovaniu kúpy vozidla ani k samotnej kúpe do dnešného dňa však nedošlo, rovnako nedošlo ani na základe opakovaných výziev k vráteniu finančných prostriedkov, pričom vozidlá zn. Peugeot nikdy neboli v evidencii majetku MF SR evidované, čím poškodeným spôsobila nasledovnú škodu:

· N. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. S. XXX, škoda vo výške 320.000,-Sk čo je v prepočte 10.622,- € (uznesenie podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku zo dňa 13.08.2009 pod ČVS-ORP-1654/0EK-B5-2008);

· I. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. S. XX, škoda vo výške 50.000,-Sk čo je v prepočte 1.659,70 € (uznesenie podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku zo dňa 13.08.2009 pod ČVS-ORP-1654/0EK-B5-2008);

· I. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. S. XXX, škoda vo výške 50.000,-Sk čo je v prepočte 1.659,70 € (uznesenie podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku zo dňa 13.08.2009 pod ČVS-ORP-1654/0EK-B5-2008);

· I. R., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom D. S. XXX, škoda vo výške 50.000,-Sk čo je v prepočte 1.659,70 € (uznesenie podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku zo dňa 13.08.2009 pod ČVS-ORP-1654/0EK-B5-2008);

17. Pod zámkou sprostredkovania kúpy 1 ks osobného motorového vozidla zn. Peugeot 307 SW pochádzajúcich z Ministerstva financií SR ako zhabané a určené na predaj, vylákala od poškodeného

Ing. N. C. dňa XX.XX.XXXX sumu vo výške 95.000,-Sk (cena vozidla), dňa 02.06.2008 sumu vo výške 15.000,- Sk (5.000,-Sk zaplatené za pošk. Zlackého, 5.000,-Sk zaplatené za pošk. I.) a 60.000,-Sk a dňa 22.09.2008 sumu vo výške 28.940,-Sk (provízia a súvisiace poplatky za vybavenie), formou vkladu na účet č. 2005041062/0200 patriaci manželovi obvinenej, ku ktorému mala obvinená podpisový vzor, k sprostredkovaniu kúpy vozidla ani k samotnej kúpe do dnešného dňa však nedošlo, rovnako nedošlo ani na základe opakovaných výziev k vráteniu finančných prostriedkov, pričom vozidlá zn. Peugeot nikdy neboli v evidencií majetku MF SR evidované, čím poškodenému Ing. N. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX, H. spôsobila škodu vo výške 188.940,-Sk čo je v prepočte 6.271,66 € (uznesenie podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku zo dňa 13.08.2009 pod ČVS-ORP-1654/OEK-B5-2008);

18. Pod zámkou sprostredkovania kúpy 2 ks osobného motorového vozidla zn. Peugeot 307 SW pochádzajúcich z Ministerstva financií SR ako zhabané a určené na predaj, vylákala od poškodeného N. C. dňa XX.XX.XXXX sumu vo výške 95.000,- Sk a 95.000,-Sk (cena 2 vozidiel), dňa 02.06.2008 sumu vo výške 20.000,-Sk a 10.000,-Sk a dňa 22.09.2008 sumu vo výške 30.000,-Sk (provízia a súvisiace poplatky za vybavenie), formou vkladu na účet č. 2005041062/0200 patriaci manželovi obvinenej, ku ktorému mala obvinená podpisový vzor, k sprostredkovaniu kúpy vozidiel ani k samotnej kúpe do dnešného dňa však nedošlo, rovnako nedošlo ani na základe opakovaných výziev k vráteniu finančných prostriedkov, pričom vozidlá zn. Peugeot nikdy neboli v evidencií majetku MF SR evidované, čím poškodenému N. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX, H. spôsobila škodu vo výške 250.000,-Sk čo je v prepočte 8.298,48 € (uznesenie podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku zo dňa 13.08.2009 pod ČVS-ORP-1654/OEK-B5-2008);

19. Pod zámkou sprostredkovania kúpy 1 ks osobného motorového vozidla zn. Peugeot 307 SW Break pochádzajúceho z Ministerstva financií SR ako zhabané a určené na predaj, vylákala od poškodeného S. I. formou vkladu na účet č. 2005041062/0200 patriaci manželovi obvinenej, ku ktorému mala obvinená podpisový vzor, dňa 12.12.2007 sumu vo výške 95.000,-Sk (cena 1 vozidla), dňa 02.06.2008 sumu vo výške 5.000,-Sk a dňa 22.9.2008 sumu vo výške 7.235,-Sk ako provízia a súvisiace poplatky za vybavenie zaslané na účet Ing. N. C., ktorý ich následne preposlal na vyššie uvedený účet, k sprostredkovaniu kúpy vozidiel ani k samotnej kúpe do dnešného dňa však nedošlo, rovnako nedošlo ani na základe opakovaných výziev k vráteniu finančných prostriedkov, pričom vozidlá zn. Peugeot nikdy neboli v evidencií majetku MF SR evidované, čím poškodenému S. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. X, C. spôsobila škodu vo výške 107.235,-Sk čo je v prepočte 3.559,55 € (uznesenie podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku zo dňa 13.08.2009 pod ČVS-ORP-1654/OEK-I35-2008);

20. Peugeot 307 a 607 pochádzajúcich z neznámeho colného skladu, vylákala a prevzala od poškodeného Ing. N. F. na základe príjmových pokladničných dokladov nasledovné hotovosti:

- dňa 25.01.2008 sumu vo výške 150.000.-Sk
- dňa 14.01.2008 sumu vo výške 200.000,-Sk
- dňa 14.05.2008 sumu vo výške 200.000.-Sk
- dňa 30.05.2008 sumu vo výške 200.000,-Sk
- bez dátumu sumu vo výške 93.000,-Sk

a dňa 15.02.2008 sumu vo výške 350.000,-Sk formou vkladu na účet č. 2005041062/0200 patriaci manželovi obvinenej, ku ktorému mala obvinená podpisový vzor, k sprostredkovaniu kúpy vozidiel ani k samotnej kúpe do dnešného dňa však nedošlo, rovnako nedošlo ani na základe opakovaných výziev k vráteniu finančných prostriedkov, čím poškodenému N. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., B. XX spôsobila škodu vo výške 1.193.000,-Sk čo je v prepočte 39.600,34 € (uznesenie podľa § 199/1 Tr. Poriadku, a § 206 ods.1,4 Tr. poriadku zo dňa 13.04,2010 pod ČVS-ORP-1654/OEK-B5-2008);

21. Na základe kúpnej zmluvy zo dňa 21.05.2008 a dodatku zo dňa 22.9.2008 uzatvorenej medzi obvinenou a poškodeným G. F. predmetom ktorej bola kúpa 11 ks osobných motorových vozidiel zn. Peugeot 307 SW HDi a 10 ks osobných motorových vozidiel zn. Peugeot 607 Exclusiv HDi pochádzajúcich z Ministerstva financií SR ako zhabané a určené na predaj, vylákala od poškodeného G. F. formou vkladu na účet č. 2005041062/0200 patriaci manželovi obvinenej, ku ktorému mala obvinená podpisový vzor, dňa 21.05.2008 sumu vo výške 865.000.- Sk (cena za 21 vozidiel), dňa 02.06.2008 sumu vo výške 210.000,-Sk a dňa 22.09.2008 sumu vo výške 152.103,-Sk ako doplatok za vozidlá a vybavenie dokladov, k samotnej kúpe do dnešného dňa však nedošlo, na základe opakovaných výziev

k vráteniu finančných prostriedkov obvinená dňa 22.10.2008 zaslala na účet syna poškodeného sumu vo výške 440.000.-Sk, pričom vozidlá zn. Peugeot nikdy neboli v evidencií majetku MF SR evidované, čím poškodenému G. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX, H. spôsobila škodu vo výške 787.103.-Sk, čo je v prepočte 26.127,03 Eur (uznesenie podľa S 206 od. 1 Tr. poriadku zo dňa 13.08.2009 pod ČVS-ORP-1654/0EK-B5-2008);

22. Pod zámenkou sprostredkovania kúpy 4 ks osobných motorových vozidiel zn. Peugeot 307 a Peugeot 607 pochádzajúce z neznámeho colného skladu ako zhabané a určené na predaj, vystavila obvinená príjmové pokladničné doklady na základe ktorých vylákala a prevzala sprostredkovane od I. B. za poškodeného N. N., dňa 26.05.2008 hotovosť vo výške 30.000,- Sk za vybavenie STK a značiek a dňa 02.06.2008 hotovosť vo výške 240.000,- Sk za vozidlá, následne vystavila obvinená príjmové pokladničné doklady, na základe ktorých vylákala a prevzala priamo od poškodeného N. N. dňa 27.08.2008 sumu vo výške 80.000.-Sk a 60.000,-Sk ako doplatok za vozidlá, k sprostredkovaniu kúpy vozidiel ani k samotnej kúpe do dnešného dňa však nedošlo, na základe opakovaných výziev k vráteniu finančných prostriedkov obvinená dňa 23.10.2008 podpísala zmenu na sumu 470.000,-Sk, ktorú do dnešného dňa nesplatila čím poškodenému N. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H., F. XX spôsobila škodu vo výške 470.000,-Sk, čo je v prepočte 15.601,14 € (uznesenie podľa § 199/1 Tr. por. a § 206 ods. 1 Tr. poriadku zo dňa 13.04.2010 pod ČVS-ORP-1654/0EK-B5-2008);

23. Pod zámenkou sprostredkovania kúpy 8 ks osobných motorových vozidiel zn. Peugeot 307 a Peugeot 607 pochádzajúcich z Ministerstva financií SR ako zhabané a určené na predaj, vystavila obvinená príjmové pokladničné doklady na základe ktorých vylákala a prevzala dňa 22.10.2008 od poškodených N. D., C. D., W. D., W. D., N. D. a U. R. celkovo hotovosť vo výške 980.000,-Sk za dodanie predmetných motorových vozidiel, čo písomne potvrdila vyhlásením zo dňa 28.10.2008, k akémukoľvek sprostredkovaniu kúpy vozidla ani k samotnej kúpe do dnešného dňa však nedošlo, rovnako nedošlo ani na základe opakovaných výziev k vráteniu finančných prostriedkov, pričom vozidlá zn. Peugeot nikdy neboli v evidencií majetku MF SR evidované, čím poškodeným spôsobila nasledovnú škodu:

· N. D., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom C. C. XXX, škoda vo výške 190.000,-Sk za 2 ks OMV zn. Peugeot 307, čo je v prepočte 6.306,84 € (uznesenie podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku zo dňa 13.08.2009 pod ČVS-ORP-1654/0EK-B5-2008);

· C. D., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom C. C. XXX, škoda vo výške 95.000,-Sk za 1 ks, OMV zn. Peugeot 307, čo je v prepočte 3.153,42 € (uznesenie podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku zo dňa 13.08.2009 pod ČVS-ORP-1654/0EK-B5-2008);

· U. R., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom M., R. XX, škoda vo výške 150.000,-Sk za 1 ks OMV zn. Peugeot 607, čo je v prepočte 4.979,09 € (uznesenie podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku zo dňa 13.08.2009 pod ČVS-ORP-1654/0EK-B5-2008);

· W. D., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom C. C. XXX, škoda vo výške 300.000,-Sk za 2 ks OMV zn. Peugeot 607, čo je v prepočte 9.958,18 € (uznesenie podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku zo dňa 13.08.2009 pod ČVS-ORP-1654/0EK-B5-2008);

· W. D., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom C. C. XXX, škoda vo výške 150.000,-Sk za 1 ks OMV zn. Peugeot 607, čo je v prepočte 4.979,09 € (uznesenie podľa § 206 ods.1 Tr. poriadku zo dňa 13.08.2009 pod ČVS-ORP-1654/0EK-B5-2008);

· N. D., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom C. C. XXX, škoda vo výške 95.000.-Sk za 1 ks OMV zn. Peugeot 307, čo je v prepočte 3.153,42 € (uznesenie podľa § 206 ods.1 Tr. poriadku zo dňa 13.08.2009 pod ČVS-ORP-1654/0EK-B5-2008);

24. Pod zámenkou sprostredkovania kúpy 1 ks osobného motorového vozidla zn. Peugeot 607 pochádzajúcich z Ministerstva financií SR ako zhabané a určené na predaj, vystavila obvinená príjmový pokladničný doklad na základe ktorého vylákala a prevzala od poškodeného N. C. dňa 12.11.2008 hotovosť vo výške 150.000.-Sk za dodanie predmetného motorového vozidla, k akémukoľvek sprostredkovaniu kúpy vozidla ani k samotnej kúpe do dnešného dňa však nedošlo, rovnako nedošlo ani na základe opakovaných výziev k vráteniu finančných prostriedkov, pričom vozidlá zn. Peugeot nikdy neboli v evidencií majetku MF SR evidované, čím poškodenému N. C., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom F. X, I. spôsobila škodu vo výške 150.000,-Sk, čo je v prepočte 4.979,09 € (uznesenie podľa S 206 ods.1 Tr. poriadku zo dňa 13.08.2009 pod ČVS-ORP-1654/0EK-B5-2008);

25. Pod zámenkou sprostredkovania kúpy 7 ks osobných motorových vozidiel zn. Peugeot 307 a Peugeot 607 pochádzajúcich z Ministerstva vnútra SR ako zhabané a určené na predaj, vystavila obvinená spoločný príjmový pokladničný doklad na základe ktorého vylákala a prevzala dňa 24.04.2009

od poškodených M. U. a Ing. M. H. hotovosť vo výške 450.000,-Sk za dodanie predmetných motorových vozidiel a asi o 10 dní bez vystavenia príjmového pokladničného dokladu od poškodených prevzala hotovosť vo výške 105.441,-Sk ako doplatok za vozidlá, k akémukoľvek sprostredkovaniu kúpy vozidla ani k samotnej kúpe do dnešného dňa však nedošlo. rovnako nedošlo ani na základe opakovaných výziev k vráteniu finančných prostriedkov, čím poškodenému M. U., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom H., U. XX spôsobila škodu vo výške 227.720,50 Sk čo je v prepočte 9.218,63 € a Ing. M. H., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom H., Y. X spôsobila škodu vo výške 227.720,50 Sk čo je v prepočte 9.218,63 € (uznesenie podľa § 199/1 Tr. por. a podľa § 206 ods.1, 4 Tr. poriadku zo dňa 13.11.2009 pod ČVS-ORP-1654/0EK-B5-2008);

v skutkoch 13-25 spôsobila poškodeným celkovú škodu vo výške 187.104,65 €;

26. Obv. Z. I. v období od 10.06.2010 do 15.02.2012 v kancelárii nachádzajúcej sa na Gessayovej ul. č.14 v Bratislave, opakovane ponúkla poškodenému F. T., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom K. ul. č. XX H. na predaj osobné motorové vozidlá zn. Peugeot 607, Audi a Mercedes, ktoré mala predávať za zlomkovú cenu, z dôvodu, že sa malo jednať o vozidlá z Ministerstva financií SR, s čím on súhlasil a postupne jej väčšinou po 1.000,- eurových zálohách odovzdal finančnú hotovosť v celkovej výške spolu 19.300.-Eur, kde ku všetkým odovzdaným hotovostiam podpísali buď zmluvu o pôžičke, alebo príjmový pokladničný doklad, pričom motorové vozidlá, ktoré Z. I. ponúkala F. T., Ministerstvo Finančí SR v rokoch 2010-2011 nevyraďovalo a zn. Peugeot nemá a ani nemalo v minulosti v evidencii majetku evidované, poškodenému F. T. motorové vozidlá dodané nikdy neboli a nebola mu vrátená ani finančná hotovosť, čím spôsobila F. T. škodu vo výške 19.300.-Eur;

27. Obv. Z. I. v presne nezistenom čase dňa 19.12.2011 na doposiaľ nezistenom mieste, uzatvorila návrh poistnej zmluvy č. 430207 za svojho manžela I. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. ul. č. X, H., ktorý pracoval pre Wüstenrot poisťovňu, a.s., so sídlom na Karadžičovej ul. č. 17 v Bratislave v období od 26.08.2011 do 30.04.2012 ako viazaný finančný agent Agentúrneho riaditeľstva Bratislava 1, na osobu G. N., nar. XX.X.XXXX, trv. bytom H. ul. č. XXXX/X H. so začiatkom poistenia od 21.12.2011 a doby trvania 30 rokov, s mesačnými splátkami po 60,- Eur, ktorý bol doručený do Wüstenrot poisťovne, a.s. dňa 21.12.2011 a to bez vedomia poškodenej G. N. s úmyslom uviesť ju do postavenia dlžníka voči spol. Wüstenrot poisťovňa, a. s., pričom toho istého dňa Z. I. v mene G. N. zaplatila poštovou poukážkou 60,- Eur na účet spoločnosti Wüstenrot poisťovne, a. s., pričom dňa 09.01.2012 Wüstenrot poisťovňa, a. s. za uzavretie predmetnej poistnej zmluvy vyplatila províziu vo výške 390,- Eur, následne z dôvodu neplatenia ďalších mesačných splátok bola poškodená G. N. vyzvaná na uhradenie nezaplatených mesačných splátok, nakoľko však ona žiadnu poisťku neuzatvárala a o uzavretej životnej poisťke sa dozvedela až z výzvy doručenej zo spoločnosti Retroaktiv Slovakia, a. s. z oddelenia vymáhania pohľadávok na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 361,20 Eur, ktorú však G. N. doposiaľ neuhradila, čím obv. Z. I. poškodenej spol. Wüstenrot poisťovni, a. s., spôsobila škodu vo výške 390,- Eur.

T e d a

v bodoch 1-10 rozsudku

- vylákala od iného úver tým, že ho uviedla do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru a tak mu spôsobila väčšiu škodu;

v bodoch 1-3, 5, 8-10 rozsudku

- inému spôsobila vážnu ujmu na právach tým, že uviedla niekoho do omylu;

v bode 11 rozsudku

- na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku malú škodu;

v bode 12, 26 rozsudku

- na škodu cudzieho majetku sa obohatila tým, že uviedla iného do omylu, a týmto konaním spôsobila na cudzom majetku väčšiu škodu;

v bodoch 13-25 rozsudku

- na škodu cudzieho majetku sa obohatila tým, že uviedla iného do omylu, a týmto konaním spôsobila na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu;

v bode 27 rozsudku

- na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku malú škodu;

- inému spôsobila vážnu ujmu na právach tým, že uviedla niekoho do omylu;

č í m s p á c h a l a

v bodoch 1-10 rozsudku

- pokračujúci zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona;

v bodoch 1-3, 5, 8-10 rozsudku v jednočinnom súbehu s

- pokračovacím prečinom poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a) Trestného zákona;

v bode 11 rozsudku

- prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona;

v bodoch 12, 26 rozsudku

- prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona;

- v bodoch 13-25 rozsudku

- pokračujúci obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona

v bode 27 rozsudku

- prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a) Trestného zákona;

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 221 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 5, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 13 (trinásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obvinenú pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje rozsudok Okresného súdu Košice II, sp.zn. 5T/138/2013 zo dňa 21.04.2017, právoplatný dňa 24.04.2017, a to v časti výroku o treste, ktorým jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 4 roky s uložením probačného dohľadu a primeraných obmedzení a povinností, a rozsudok Okresného súdu Bratislava I., sp. zn. 3T/59/2009 zo dňa 08.06.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp.zn. 4To 3/2016 právoplatný dňa 23.03.2016 a trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T 37/2013 zo dňa 02.05.2013 právoplatný dňa 05.09.2013 a to v časti výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd zaväzuje obžalovanú Z. I. k náhrade škody poškodeným:

- Wüstenrot poisťovňa, a. s., so sídlom Karadžičova 17, Bratislava, IČO: 31 383 408 v sume 690,- €;

- N. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H., N. X v sume 6.472,81 €;

- R. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. X, H.

v sume 6.970,72 €;

- M. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX, H.
v sume 4.149,2 €;
- M. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. S. XXX
v sume 4.979 €;
- N. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. S. XXX, v sume 9.294 €;
- I. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. S. XX, v sume
1.659,- €;
- I. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. S. XXX, v sume 1.659,70 €;
- I. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. S. XXX, v sume 1.659,- €;
- Ing. N. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX, H. v sume 6.271,66 €;
- N. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX, H. v sume 8.298,48 €;
- S. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. X, C. v sume 3.559,54 €;
- Ing. N. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., B. XX v sume 39.600,34 €;
- G. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX, H.
v sume 26.127,03 €;
- N. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H., F. XX v sume 15.601,14 €;
- N. D., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom C. C. XXX, v sume
6.306,84 €;
- C. D., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom C. C. XXX, v sume 3.153,42 €;
- U. R. nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom M., R. XX, v sume 4.979,09 €;
- W. D., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom C. C. XXX, v sume 9.958,18 €;
- W. D., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom C. C. XXX,
v sume 4.979,09 €;
- N. D., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom C. C. XXX, v sume 3.153,42 €;
- N. C., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom F. X, I. v sume
4.979,09 €;
- M. U., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom H., U. XX
v sume 9.218,63 €;
- Ing. M. H., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom H., Y. X v sume 9.218,63 €.

Podľa § 287 ods. 2 Tr. por. súd so zvyškom nároku na náhradu škody poškodených:

- I. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. S. XXX;
- N. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX, H.;
- Ing. N. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX, H..

odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej, svedkov i poškodených Z. I., Z. R., Z. U., I. R., Z. I., zástupcu Wüstenrot poisťovne, a s. N. G., R. C., M. C., M. R., N. I., I. R., I. I., I. R., V. N. C., N. C., S. I., Ing. N. F., G. F., N. N., N. D., C. D., U. R., W. D., W. D., N. D., N. C., M. U., Ing. M. Baranca, F. T., I. I., Z. I., I. I., H. I., spol. Provident - R. N., za spol. Superpoistenie - V. I. S., za spol. UNION - N. D., S. G., Mgr. J. G., prečítaním výpovede ďalších svedkov, prečítaním a oboznámením ostatných listinných dôkazov, a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovej časti rozsudku.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba, obžalovaná bola poučená o svojich právach a umožnené jej bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.). Obžalovaná vyhlásila, že je nevinná vo vzťahu k všetkým žalovaným skutkom.

Obžalovaná Z. I. počas dokazovania ku skutkom v bode 1-10 uviedla, že S. G., jej obchodný zástupca, jej ponúkla pomoc, nakoľko obžalovanej hrozila dražba v SLSP. Pred uzavretím zmlúv na deti obžalovanej hovorili s jej nadriadenou, myslí, že to bola p. S., a ona súhlasila, že keď sa to bude platiť, tak tie zmluvy na jej deti môžu urobiť. Tieto zmluvy sa urobili v kancelárii obžalovanej na Gessayovej I0, v Bratislave. Pani G. nikdy neurobila žiadnu zmluvu v byte obžalovanej so žiadnymi klientmi. Ono to bolo všetko naraz. S. G. žiadnych klientov uvedených

v zmluvách nevidela, porušila stanovy Providentu. Vypísala zmluvu o spotrebiteľskom úvere za Provident, kde sa aj podpísala bez toho, aby toho klienta videla. Nakoniec táto zmluva obsahuje 2 strany. Za poskytovateľa si mala overiť údaje a s tým vedomím porušila stanovy Providentu. O jej zrušení ako obchodného zástupcu spol. Provident obžalovaná nevedela, a sama G. povedala, že tie zmluvy má pred ňou podpísať. Po zrušení obchodného zástupcu nevedela, že ona prestala vyberať splátky a po nej nastúpila pani G., ktorá jej peniaze nezapisovala do kariet, ale vystavovala doklad o zaplatení, teda prijatí peňazí. Potom sa obžalovaná dozvedela, že tie peniaze odovzdávala G.. Dňa 05.09.2012 ju navštívila G. spolu so G. a G. jej povedala, že túto dĺžnú čiastku ona musí Providentu zaplatiť. Obžalovaná nevedela, že práve G. podala trestné oznámenie. O tom sa dozvedela až pri vzatí do väzby. Platila až do vzatia do väzby, inak by to bola splatila. Myslí si, že p. G. bola trestne zodpovedná a nie ona ako obžalovaná, pretože keby nerobila tak ako robila, tieto zmluvy by neexistovali. Obžalovaná tam bola 16 mesiacov.

Obžalovaná ku skutku v bode 11 uviedla, že žiadny "tiper" - sprostredkovateľ bez licencie, nemôže vypísať takúto zmluvu. Bolo to v nesúlade s Národnou bankou, bolo by to protizákonné. Táto zmluva bola u nej na stole, S. ju odtiaľ zobrala, nebola ani zaplatená, ani len prvé poistné, teda zmluva nemala ani ísť do poisťovne. Obžalovaná bola pripravená zavolať tú H. a S. ju obžalovanej fakturoval. Obžalovaná tvrdí, že provízia jej nebola vyplatená.

Obžalovaná ku skutkom v bodoch 12-25 uviedla, že vtedy mala podnikateľský účet v Tatra banke, t.j. čo sa týka skutku poškodeného G. na hotovosť, ktorú jej dal sa už nepamätá, nakoľko jej doklady, ktoré mala v kancelárii boli počas jej väzby zoskartované a kancelária sa odovzdala. V tom čase pracovala pre Českú poisťovňu ako likvidátor. G. ju žiadal, nakoľko mu ukradli auto, aby mu spätne urobila havarijné poistenie a zlikvidovala škodu s tým, že sa dĺžná čiastka nemusí vrátiť, čo samozrejme odmietla. Potom žiadala výpis z účtu v Tatra banke, aby zistila, nakoľko aj G. mal účet v Tatra banke, koľko sa mu vyplatilo. Obžalovaná to nevie a ani on nevedel. Dala urobiť ten výpis v Tatra banke, viac sa k tomu odmietla vyjadrovať.

R. C. nikdy v živote nevidela, ani ju neoslovila na žiadne autá. Na manželov účet prišli tieto peniaze, nevie presne koľko. Nechcela odstúpiť od

zmluvy o aute. Obžalovaná ju na tie autá neoslovila. Nevie, kto to na tom východe urobil/zariadil, obžalovaná tam v živote nebola. C. v živote nevidela, vraj sú rodina s C., tiež nevie, odkiaľ prišli tie peniaze. Toto sa týka celého východu.

Čo sa týka I., R. a R., stretla sa s nimi až vtedy, keď už išli podať trestné oznámenie. N. a N. C. a F. nechceli odstúpiť, trvali na tých motorových vozidlách. Nevie, odkiaľ to nabrali, ona ich nevolala. Až potom nakoniec chceli odstúpiť. S. I. patrí k nim, ten tiež patrí do toho obchodu, ona ich nepoznala. Nevie, kto im povedal tieto informácie. Ing. N. F. nosil do nekonečna peniaze, bol chamtivý, dal tieto peniaze, to áno. Myslí si, že ho nahovoril W..

Obžalovaná už nič nevie, je jej to fakt jedno. N. N. nahovoril tiež W.

z Trenčína spolu s K., meno si už nepamätá, suma je pravdivá.

Čo sa týka skutku v bode 23, títo viacerí boli nejaký kolektív. Potom prišiel niekedy v desiatom mesiaci D. a zobral hromadný doklad o úhrade. Peniaze dali niekedy v štvrtom mesiaci. Bolo to v roku 2008. N. C. nikdy nevidela. Je to pravda, dali tie peniaze.

Ku skutku v bode 25 - H. nikdy nedal žiadne peniaze, oni mali s U. nejaké finančné pracovné záujmy. U. dal peniaze, presne si to už nepamätá.

Obžalovaná ku skutkom v bode 26-27 uviedla : F. T. bol jej priateľ, financoval jej aj lieky. Tam si zobrala úver, manžel bol dobrým klientom vo VÚB a z toho sa vrátili T. tie peniaze, kým bola vo väzbe. Všetko je uhradené, vie o tom doložiť doklad. Od roku 2000 sa venovala poisťovníctvu, vedeli o nej, že je v tom dobrá. Keď robíte dlhé roky v tejto brandži, už vám len zvonía telefóny, lebo ľudia vás potrebujú. Vo vzťahu k poisťovni Wüstenrot, prišla za ňou I. U. a žiadala ju o pomoc. Ona je manažérka spol. Wüstenrot. Obžalovaná ju najprv odmietla, pretože keď robíte v poisťovníctve a predáte dom, musíte vrátiť provízie, niekedy teda robíte zadarmo. Obžalovaná

už túto prácu nechcela ďalej vykonávať, napr. keď prišiel zákon, že životné poistenie už nemôžete dať do daňového základu, tak ľudia hromadne rušili životné poistky. Okrem toho robila riaditeľka v jednej maklérskej spol. s názvom Universal. Vedela teda, čo všetko ľudia dokážu. Obžalovaná nechcela spolupracovať, ale kamarátsky ju prinútila, aby to robila na manžela a to bolo treba urobiť skúšky pre Národnú banku. Všetko robila v mene manžela za obžalovanú, skúšky a testy. Viac sa k tej veci odmietla vyjadrovať.

Vedenie spoločnosti Wüstenrot vedelo o tom, pri pohovore sú oni informovaní, lebo keď sa prijíma nový človek, tento musí urobiť pohovor, nemôžu oni zobrať primitíva. Výpoveď G. N. je nepravdivá, zmluvu uzatvorila a bývala na Gessayovej asi 20. Túto zmluvu si dala poslať jej rodičom. Ono najprv príde zmluva, potom avízo, že neplatila. Musela o tom vedieť, lebo zmluvu si prevzala tam, kde bývajú jej rodičia, to nie je

na Gessayovej, nevie už kde. Obžalovaná v tejto veci nie je vinná. Keď vám príde neznáma zmluva, tak idete rovno do poisťovne, že ste to neuzatvorili a nie až keď neplatila.

Na otázky uviedla, že nevie odkedy sa poznali s p. G., nevie povedať rok. Mali úver v SOS - nebankovom subjekte a to im úverom s mesačnou splátkou 22.000,- Sk SLSP prefinancovala. Hrozila im dražba, potrebovali platiť vysoké splátky. Požiadali Provident a tam sa spoznali. Bolo to asi dozadu 5-6 rokov, nevie presne. Poznajú sa len pracovne, na súkromné spoznanie sa nemala čas, lebo mala súdom zverenie vnuka do výchovy.: G. sedela u nej v kancelárii, vytiahli jeden šanón, kde boli pred tým uzatvorené poisťné zmluvy s osobami, ktoré sú uvedené v obžalobe - Z. R., I. R., I. R., Z. U. a I. R., odtiaľ sa opísali ich osobné údaje. Za poskytovateľa vypisovala G. a za tých žiadateľov to podpisovala obžalovaná. To uvádza ona - G. aj vo svojej výpovedi. Manžel spláca pravidelne týždenne obchodnému zástupcovi 30,- Eur, všetko podpisoval on, ona za neho nič nepodpisala. Manžel má doma tie karty, môže ich doložiť. Zostáva

mu splatiť cca 300 Eur. Na fiktívnu osobu pod menom J. I. si nepamätá, vyjadriť sa k tomu chcela na inom pojednávaní, potom, čo sa pozrie na to. Z týchto úverových zmlúv finančné prostriedky doniesla G., od nej tie peniaze prevzala obžalovaná.

K bodu 11 uviedla, že nevie či uhrádzala na osobu H. I. nejaké splátky poisťného, nepamätá si, je to už dávno, ani nevie v ktorom roku to bolo.

N. G. jej na žiaden účet nedal žiadne peniaze. Dal ich v hotovosti za to, že keď sa urobí tá likvidácia škody a keď robí obžalovaná s autami, aby mu zohnala nejaké auto. V tom období robila s autami - likvidovala škody aj nehnuteľný majetok.

Na uvádzaných ministerstvách - vnútra či financií nikdy nepracovala, je na dôchodku od svojich 54 rokov. Od roku 2000 má živnosť. Nemala ani vedomosť, ani poznatky, ale I. I. mal tam nejaké kontakty, aby do toho išli, do toho predaja, za nejakú províziu. Nikdy tie autá nevidela. Nevedela, či ide o fiktívny predaj. Fyzicky jej tie autá neukázal, ukázal jej fotku v mobile, že super autá, niekde v Kráľovej pri Senci mali byť. Bolo to niekedy v lete, asi roku 2006 a pokračovalo to do nekonečna. Nie je to pravda, čo tvrdia poškodení, že pri predaji sa prezentovala ako zamestnankyňa ministerstva financií alebo vnútra a má ísť práve o vozidlá z tohto rezortu, mala pod sebou, pod bytom kanceláriu na Gessayovej, mala vtedy chorého manžela a u seba zverenie vnuka od jeho jedného roka. Všetci vedeli, že od roku 2000 robí v poisťovníctve, preto aj tá kancelária bola blízko bytu. Toto určite neuviedla. Mala podnikateľský účet a Z., ktorý bol s ňou kolega v maklérskej spoločnosti Marshalls povedal, aby sa jednotlivé platby za nákup automobilov posielalo na manželov účet. S Z. boli za odmenu za prácu pre Marshall v Egypte a tam vybavovala telefonicky predaj tých áut - resp. ponuku na predaj tých áut. Vtedy sa ešte nepredávali. Nič nehovorila, len, že taká možnosť je. To jej volal I.. Z. bol celý čas pri tom a počul tie rozhovory. Vtedy ešte s poškodenými nekomunikovala. I. hovoril, že keďže Roverie nie sú, môžu byť Peugeoty. To s tým manželovým účtom jej navrhol až potom, keď boli niekedy v Liptovskom Jáne, tam mávali porady a tam jej to Z. navrhoval. Najprv do toho nechcela ísť, ale stále ju naháňal, aj sa bála. Preto je asi aj tu teraz (pred súdom). Manžel o ničom nevedel. Keď prišli tie peniaze z východu, napriek tomu, že mala dispozičné právo k účtu, ktorý bol vedený na manželovo meno, na ne nesiahla, bála sa, a potom prišla K. I. za ňou - tú tiež dovtedy nepoznala a v živote ju nevidela - doniesla nejakých ľudí, napr. G., Y.. Oni prišli cez Z. a keďže sa to naťahovalo, ľuďom - poškodeným, sa späť z toho účtu vrátili peniaze hneď tým, ktorí chceli odstúpiť od zmlúv. K tomuto všetko sa môže vyjadriť Ing. W., ktorý vie, že ako sa hneď z účtu tie peniaze vrátili, bol to jej kolega z Marshallu, ale ona ho nikdy neoslovila, oslovil ho Z..

Ostatné peniaze, ktoré chodili na účet, prišli naraz, tam bol C. aj F.. Oni nechceli odstúpiť, tak odovzdala peniaze. I. mal sprostredkovateľa, ktorý robil na tom ministerstve a tomu boli peniaze odovzdané. On chodil s I.. Peniaze dala I., ale podpísal to ten pán, ten sprostredkovateľ. Doklad o tom, že tie peniaze odovzdala ďalšej osobe po vybratí z účtu manžela mala, no tým, že išla do podnájmu a rušila kanceláriu, tak jeden doklad našla, druhý nafotila a viac nemá, všetko sa vyhadzovalo, vtedy nevedela, že raz to bude potrebovať. Ona vozidlá neponúkala. Či sa predalo, musí si zistiť, potom sa vyjadriť. Dala na ministerstvo financií a vnútra žiadosť o zistenie, kto mal byť tým sprostredkovateľom. Obžalovaná dodala, že sa naozaj neobohatila. Keď sa podpisoval, mal to byť nejaký I.. Keď v prípravnom konaní

uviedla, že robila túto činnosť preto, že jej zo strany I. bola ponúknutá nejaká provízia, za odmenu, reálne raz za ňu zaplatili splátku v SLSP. Konkrétne I., ten doklad musí byť v SLSP, pôjde do SLSP vyžiadať. Má výpis, vie kedy to bolo. Či informovala niekoho zo zainteresovaných osôb (I., I., Z.), že došla nejaká platba od záujemcov nevie, nepamätá sa. Nežiadali to od nej. Nevie akou formou dochádzalo k prvotným kontaktom zo strany záujemcov o vozidlá, na to musí odpovedať pán Z.. Ona tých ľudí - záujemcov, predtým nevidela. Až potom, keď išli k policajtom. Medzitým s nimi komunikovala telefonicky, mailom. Osobný kontakt tam nebol. O žiadnom inzeráte nevie a keď myslela avízo, tak myslela ústne avízo, teda vypustenie informácie. Nedala inzerát v tlačových médiách o odpredaji týchto MV, ani nemá vedomosť, že by niekto ňou uvádzaných osôb dával takéto inzeráty.

Poškodený F. podľa obžaloby v skutku č. 20 jej mal vo viacerých prípadoch posilať určité finančné čiastky, no F. na účet nedal žiadne peniaze. Naháňal ju a navyšoval stav vozidiel, o ktoré mal záujem. Tým, že ju naháňal myslí, že nosil sám peniaze. Chcel asi 20 áut, presne si nepamätá. Nepamätá si či mu dala informáciu, aké sú to autá, akého sú pôvodu a kde v súčasnosti sú, resp. nedala mu tú informáciu, on prišiel sám za ňou, no nevie, kto ho poslal. Spomínal asi nejakého W. z Trenčína.

Obžalovaná od N. N. neprevzala peniaze, N. doniesol F. a v tom období jej vykradli kanceláriu a ukradli jej cca 1.230.000,- Sk. Volala políciu na 158, keď prišli, tak títo dvaja utiekli na autách s trenčianskou ŠPZ. To bol D., čo doniesol týchto ľudí - všetkých D., bol to kolektív, bolo to hromadné odovzdávanie peňazí. Fyzicky to odovzdal D., bolo to niekedy v 4 alebo 5/2008 a potom následne v 10/2008 prišli pre ten hromadný doklad. Chceli sa s ňou dohodnúť následne na vrátení súm na splátkach, ale finančná situácia, ktorá bola, jej to neumožnila. Tak išli na políciu s dokladom, ktorý im podpísala. Nevie, nepamätá si koľko peňazí od pána D. prevzala. Skúsi to vyhľadať a nabudúce sa k tomu vyjadriť. Bod 24 - poškodený N. C. - nevie, prečo tvrdí poškodený, že od neho prevzala finančnú hotovosť. Čo sa týka poškodeného H. a U. uviedla, že H. s tým nemá nič spoločné, pretože H. vydieral U., oni mali nejaký spor, už si to nepamätá. Jeho priateľka býva na Gessayovej. Vyjadriť sa chcela inokedy, nechcela zavádzať. Od poškodeného U. prevzala tú sumu, ktorá je v skutku, tie peniaze sa však vrátili jeho priateľke. Meno zistí, ako vyššie uviedla, býva na Gessayovej. Kedy a kto vrátil tie peniaze jeho priateľke nevie, ale ona jej povedala, že jej boli vrátené, tak obžalovaná zistí od nej, že kto jej to vrátil a kedy. Či H. alebo kto. Obžalovaná sa lieči cez Medifarmu a tak sa s ňou stretla na "Šafku", ona tam predávala v občerstvení.

K bodu 27 obžalovaná uviedla, že poslala G. N. poštovou poukážkou sumu 60,- Eur, ale vystavila jej o tom pokladničný doklad. To sa môže od klienta vybrať, ale musí sa odvieť. Neobohatila sa.

Obžalovaná ďalej uviedla, že spis stál u vyšetrovateľov na Nám. Hraničiarov 2 roky. Poškodení chceli len vrátiť peniaze, ale nikto ju nekontaktoval. Kontaktoval ju sv. W., keď bola ten mesiac vo väzbe, že si požičal od niekoho nejaké peniaze a či nejaké meno nepozná. Ale to má súvis zrejme s Bratislavou 1, kde vypovedala ako svedok, čiže to s touto vecou nesúvisí. W. je jej bývalý kolega, ale ona s ním nemá nič spoločné.

Svedok Z. I. syn obžalovanej, využil svoje zákonne právo a odmietol vypovedať. V prípravnom konaní uviedol, že skutočnosť, že mal zobrať úver od spoločnosti Provident Financial, s.r.o. sa dozvedel až vtedy, keď mu domov prišiel od nich list, že je dlhý. Svedok daný úver nebral, neuzatváral žiadnu úverovú zmluvu s uvedenou spoločnosťou. Po nahliadnutí na kópiu úverovej zmluvy č. 475174693 zo dňa 20.12.2011 uviedol, že rodné číslo na zmluve nie je správne, ani číslo občianskeho preukazu. Správne je uvedená adresa trvalého pobytu, dátum narodenia, adresa zamestnania. K podpisu na úverovej zmluve uviedol, že je to podpis jeho mamy, teda obž. Z. I.. Meno osoby z úverovej zmluvy, ktorá mala s ním uzatvoriť túto zmluvu, teda S. G., mu nič nehovorí, túto nepozná ani sa s ňou nestretol. V čase výsluchu mal vedomosť, že obž. by mala bývať na adrese Bosákova 7, Bratislava. Nie je prvýkrát, že boli jeho údaje zneužitú na rôzne poisťky, ktoré uzatvárala jeho matka, obž. Z. I..

Svedkyňa Z. R. na pojednávaní uviedla, že u nej boli len obžalovanou zneužitú doklady, na ktoré zobrala pôžičku, ale svedkyňa nemá spôsobenú škodu. Že to bola práve obžalovaná, ktorá zneužila jej doklady vie tak, že prišli pracovníci z Providentu, že si aj brala pôžičku a neplatila, avšak svedkyňa si žiadnu pôžičku nebrala a ten podpis na zmluve nebol jej. Boli tam jej iniciály a dátum narodenia, číslo OP, a svedkyňa to nepodpisovala. Nepamätá si, že by sa kontaktovali, nemala dôvod. Nepoznajú sa osobne, ale jej údaje na zmluve figurovali a podpis nebol jej, ale asi obžalovanej a Provident jej to uznal. Nevie, že tú zmluvu, ktorú jej Provident predložil, vypisovala obžalovaná, len sa domnieva. Bol tam podpis, nebol jej a týmto to pre ňu skončilo. Už si nepamätá, kedy stratila OP, ktorý bol na tej zmluve. Hlásila túto stratu na políciu, ale nepamätá si už kedy. Tú stratu hlásila pred tým, ako jej doniesli

tú zmluvu z Providentu. Zneužitý bol len občiansky preukaz. Presne nevie, kedy sa dozvedela, že jej bodli zneužitie údaje z OP, ale nebolo to tak, že stratila OP a niečo sa hneď dialo, ale bolo to cca 2 roky dozadu. Dozvedela sa to cez Provident, že sa tak stalo, teda, že sa zneužili tieto údaje. Nevie upresniť, kedy sa to stalo, bolo to x rokov dozadu. Vie len, že prišli za ňou z Providentu, a dali jej potvrdenie, že súhlasia s tým, že sa nejedná o jej pôžičku a tým bola tá vec pre svedkyňu uzavretá. Pre ňu bolo podstatné len to, aby ju nevedli ako dlžníka, čo si overovala, že si požiadala o pôžičku a vtedy zistila, že ju stále vedú ako dlžníka. Potom im volala do ústredia a vysvetlila im, o čo ide a vtedy jej povedali, že už ju ako dlžníka nevedú. SMS jej nechodili, ani listy ako upomienky, jediný list dostala z Providentu, že je dlžná cca 175,- Eur.

Nevie upresniť v akom časovom rozmedzí hlásila stratu OP a kedy k strate došlo, je to strašná doba, nepamätá sa, ale nahlasovala to, lebo sa bála. Doplnila, že Provident nemal na ňu telefónne číslo a preto tam volala prvá. Pred novembrom 2011 neuzatvárala so spol. Provident nijakú zmluvu, ani so spol. Wüstenrot. O tom, že mal niekto jej osobné údaje zneužiť sa to dozvedela len tým, že je dlžná Providentu, od nich tým listom. Bola tam podpísaná. Pani z Providentu spomenula meno obžalovanej, oni vedeli, o čo sa už jedná. Už zrejme obžalovaná bola u nich známa. Pýtali sa svedkyne, či sa poznajú, na čo im uviedla, že ju nepozná. V roku 2011 neuzatvárala nijaké iné poisťné, či úverové zmluvy. Osoba, ktorá s ňou z Providentu komunikovala, bola nejaká J., ale priezvisko si už nepamätá. Za svedkyňou prišli dve osoby ženského pohlavia, druhú si nepamätá, a tá jedná bola J..

Svedkyňa Z. U. na pojednávaní uviedla, že prišli za ňou policajti, či si na jej OP zobrala pôžičku od Providentu. Tak si myslela, že to bude asi práca pani I.. Potom bola predvolaná na políciu. Medzitým bola za ňou zástupkyňa spol. Provident, ktorá si overila totožnosť svedkyne, pýtala sa, či si zobrala od nich pôžičku, uviedla, že nie. Pýtala sa ich, ako na to prišli a tá pani hovorila, že majú jej údaje a tá pôžička sa nesplácala. Vtedy vedela, že je to podvod, že úver bol zobratý na jej doklady. K jej údajom sa obžalovaná dostala tak, že ona uzatvárala poisťky ohľadne áut v minulosti, tak mala ten OP, tie údaje, no a tak na jej OP bez jej vedomia uzatvorila zmluvu. Pracovníčka hovorila, že nie je v tom svedkyňa sama a že obžalovaná uzatvorila pôžičky na viaceré osoby, o čom sa svedkyňa presvedčila aj na polícii, kde bol niekoľko stranový spis a boli tam uvedené viaceré mená, mala možnosť do neho nahliadnuť. Obžalovaná osobu svedkyne zneužila rovnako aj na obstaranie motorového vozidla za výhodnú cenu. Túto vec má už doriešenú v súdnom konaní a obžalovaná jej to spláca.

Mohlo to byť tak rok-dva medzi tou kúpou auta a čo prišli za ňou s tým Providentom.

Uviedla na správnu mieru, že nemala poisťku a auto, ako to bolo z predchádzajúceho vyjadrenia pochopené, ale ona sa vyjadrovala, že mala všade známosti, napr. v servise, kde jej môžu zabezpečiť odpredaj lacnejšieho OMV a svedkyňa teda mala záujem. Vtedy mala pokazené auto a obžalovaná jej stále hovorila, že má tie konexie a teda jedna z možností bola, že jej zabezpečí preplatenie poisťnej udalosti na jej starom aute alebo že jej zoženie to druhé, lacnejšie auto. Nakoniec sa dohodli, že jej zoženie to lacnejšie auto a preto mala jej údaje. Nepamätáte si meno pani z Providentu, ktorá s ňou komunikovala, ale bola nejaká riaditeľka, alebo oblasťná vedúca. Nebola to teda pani, ktorá uzatvára poisťky, ale tá, ktorá došla na to, že je problém s falošnými zmluvami v Providente. Obžalovaná k výpovedi svedkyne uviedla, že nebola obchodným zástupcom Providentu, ani pre nich neuzatvárala úverové zmluvy.

Svedkyňa ďalej uviedla, že s obžalovanou nejednala ohľadne zmlúv, nič s ňou neuzavrela, ale bavili sa spolu o tom aute určite 3-4x. Aj jej volala, ale už nebrala telefóny, lebo vedy už nesplácala lebo nemala peniaze. Pri riešení ohľadne toho auta obžalovanej poskytla len OP. Obžalovaná si ho oxerovoala. Ona mala prenajatú kanceláriu na Gessayovej ul. v Bratislave. Kontakt na obžalovanú jej dali susedy a to J. R. a I. Y., tieto jej obžalovanú odporučili, lebo táto uzatvárala a riešila poisťky a poisťné udalosti s autami. Predtým, ako ju navštívila pracovníčka z Providentu, jej z tejto spoločnosti nič neprišlo, ako prvý ju kontaktoval policajt. Keď prišla pracovníčka z Providentu, mala svedkyňa taký dojem, že si prišla overiť na mieste, či to svedkyňa podpísala alebo nie, resp. či vôbec podpísala takúto zmluvu. Neriešili spolu, že kto to urobil. To, kto mal za svedkyňu podpísať tú zmluvu, svedkyňa hneď napadla pani I., počula, že táto už v minulosti robila takéto podvody. Po čase jej aj susedy hovorili, že koľko ľudí táto obrala o aké peniaze a nemajú na to ani doklady. Na splácanie toho auta poskytla svedkyňa obžalovanej sumu 3500,- Eur, mala ale taký doklad, ktorý bol aj súdom akceptovateľný, a má aj civilné súdne rozhodnutie, ktoré je vykonateľné teda exekučný titul, na základe ktorého jej obžalovaná túto sumu spláca.

Svedkok R. N. (za spol. Provident Financial s.r.o.) na pojednávaní uviedol, že pani I. spolu s bývalou obchodnou zástupkyňou spol. Provident uzavreli fiktívne zmluvy a preto sa spol. Provident zúčastňuje

tohto konania. Podľa jeho aktuálnych vedomostí z právneho oddelenia spoločnosti, Provident si neuplatňuje škodu vo vzťahu k obžalovanej, ale vo vzťahu k pani S. G., t.j. bývalej obchodnej zástupkyňi spoločnosti. Zástupca spoločnosti rieši túto škodu, nakoľko p. G. bola vo vzťahu k ich spoločnosti podpísaná zmenka na celú škodu. Svedok sa konkrétne k jednotlivým prípadom, ktorých sa to týka vyjadriť nevedel, nakoľko nebol prítomný pri vyšetrovaní, ale všetko by sa malo nachádzať v súdnom spise, čo sa týka tých fiktívnych zmlúv na tých ľudí. Pokiaľ je svedkovi známe, tak p. I. ani ako sprostredkovateľka, ani obchodná zástupkyňa pre Provident nikdy nepracovala, čo vie, bola len ako zákazníčka spoločnosti, spolu s jej rodinnými príslušníkmi. Pani G. v spoločnosti už nepracuje z dôvodu uzatvárania fiktívnych zmlúv a následne podpísanie zmenky, kde uznala dlh vo výške 12.717,90 Eur a aj podvodné konanie. Odpisová zložka bola zrealizovaná v 26 týždni roku 2012, t.j. vtedy už u nich nepracovala. Nebol osobne prítomný pri podpísaní zmenky p. G., informáciu má od kolegyne z právneho oddelenia. Nevie, za akých podmienok uznala p. G. dlh a celý ten postup realizácie, tie fiktívne pôžičky a postup by mal byť uvedený v spise. Svedok počas jeho praxe, okolo roku 2011 s obžalovanou neprišiel do žiadneho kontaktu, v tom čase v spoločnosti nepracoval. Svedok ďalej uviedol, že pán M. nepracuje v spoločnosti od leta roku 2013. Spoločnosť Provident sa k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody nepripája a náhradu škody nežiada.

Svedok Ing. I. S. uviedol, že niekedy v priebehu roka 2008 ich spoločnosť cez e-mail kontaktovala obžalovaná, ktorá mala záujem pracovať pre ich spoločnosť ako prostredkovateľ poistenia pre spol. Superpoistenie. Svedok

nemal skúsenosť so životným poistením, len neživotným, tak so spoluprácou súhlasil. Pani I. uviedla, že má nejakých klientov, ktorým by vedela sprostredkovať poistenie. Dohodli si podmienky a podpísali zmluvu o sprostredkovaní obchodného kontaktu. Následne doniesla nejaké zmluvy, ktoré s klientom dojednala. Jedna z nich bola aj zmluva na pani I.. Svedok formálne skontroloval zmluvu, nevidel problém, a odniesol ju do spol. UNION. Následne vyplatil za tú zmluvu províziu pani I. v sume cca 25.000,- Sk. Po niekoľkých mesiacoch zmluva bola poisťovňou vystornovaná z dôvodu neplatenia a svedok musel poisťovni vrátiť províziu späť. Keď kontaktoval p. I., prestala komunikovať, zdvíhať telefóny, proste sa vyhýbala. Tým prestal s pani I. spolupracovať. Určite bolo tých zmlúv viac, nesledoval to a prípadné podližnosti s poisťovňou vyrovnal, mohlo ísť aj o viacero poisťovní, čiže storno provízií mu zarátali do jeho plusových a tak sa to započítalo a vyrovnalo. Nevie uviesť konkrétne koľko zmlúv mu obžalovaná doniesla a koľko bolo z toho fiktívnych. Mal aj iných sprostredkovateľov okrem p. I.. Tá provízia p. I., ktorú mala vrátiť činila okolo 25.000,- Sk. To bola len provízia p. I., on mal ešte niečo navrch, to tiež samozrejme vrátil. I. pre neho pracovala od júna do decembra 2008. Bolo to platené mesačne a po nejakých 5-6 mesiacoch, teda asi v decembri na to prišiel, že tá poistená osoba neplatí, keď to poisťovňa vystornovala a žiadala to vrátiť. Nepamätám si to presne ale celkovú sumu, ktorú vyplatili p. I. za všetky zmluvy bolo asi 85.000,- Sk. Bolo to vyplatené november alebo december toho roku. Bolo niekoľko zmlúv aj neživotných, väčšinou PZP. Štandardne neoveroval osobu poistenca, až keď zistil problém, tak sa snažil volať na to uvedené tel. číslo pri osobe s menom I.. Nedovolal sa, asi to bolo vymyslené tel. číslo. Pri osobe B. I. nič neoveroval, formálne skontroloval zmluvu, videl, že sú vyplnené všetky políčka čo majú byť a odovzdal to. Že je táto osoba (I.) fiktívna, vtedy nevedel, ani doposiaľ, až pri výsluchu pochopil, že to je osoba vymyslená. Províziu poisťovni vrátil a je to vysporiadané. Naopak, jemu vznikla škoda. Škoda mu vznikla vo výške, akú si uplatnil, t.j. 829,78 Eur.

Na otázky obžalovanej uviedol, že nebola u neho licencovaná v NBS, ako agent pre poistenie. Nemôže tiper vypísať a podpísať zmluvu, preto tú zmluvu po skontrolovaní formálnych náležitostí podpísal svedok. Svedok vie zdokladovať súdu, že obžalovanej tú províziu vyplatil, a že mu to storno prišlo, faktúra sa však nepodpisuje. Svedok má provízny list, ktorý bol podklad k výplatu provízií. Provízny list bol podklad pre sprostredkovateľa, za čo dostáva peniaze, potom sa to pošle na účet. Tento list má sprostredkovateľ a firma, teda svedok. Sprostredkovateľ tento list nemusí podpísať, ale je možné, že podpísaný je.

Svedok N. D. uviedol, že spol. Insia, a.s., s ktorou mali zmluvu o obchodnom zastúpení, avšak išlo to aj cez Superpoistenie, im v septembri 2008 doručila poistnú zmluvu životného poistenia na meno H. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H., K. XX. Keďže za toto poistenie obdržali prvé dve splátky poistného, pričom jedna bola vo výške 66,39 Eur, sprostredkovateľ splnil podmienky na to, aby mu spoločnosť poskytla sprostredkovateľskú odmenu. Tú aj vo výške 1.274,65 Eur poslali na účet sprostredkovateľa (spol. Insia, a.s.). Keďže ďalšie splátky im nedošli, poistenie zaniklo ku dňu 15.04.2009, v zmysle zmluvy o obchodnom zastúpení im predmetná provízna odmena bola vrátená a teda škoda im bola nahradená. To, že osoba je fiktívna zistili tak, že v roku 2009 sa na nich obrátili pracovníci ORPZ BA

V s požiadavkou o informácie o tejto poisťnej zmluve a identifikácii osoby poistenca. Následne začalo vyšetrovanie, kde už bol predvolaný ako svedok poškodený.

Predpokladá, že správu o tom, že kto mal túto zmluvu sprostredkovať, teda že to mala byť obžalovaná, dostal od správcov životného poistenia spol. Union, teda ich zamestnancov a ten predpoklad zakladá na tom, že keďže prestalo prichádzať mesačné poisťné, ich povinnosťou je zisťovať aj u sprostredkovateľa, čo sa stalo a prečo sa poisťné neposielalo. Predpokladá, že tam vznikla tá informácia, že to mala sprostredkovať pani I.. V tejto chvíli nevie presne, odkiaľ mali mať na správe poistenia túto informáciu.

Svedkovia I. I. a I. I. (synovia obžalovanej) využili svoje zákonné právo a odmietli vypovedať.

Súd zákonným spôsobom prečítal výpovede svedkov: sv. I. I. v prípravnom konaní uviedol, že úver od spoločnosti Provident Financial, s.r.o. si nebral a dozvedel sa o tom, až keď ho kontaktovala polícia. Po predložení úverovej zmluvy č. 475150268 zo dňa 17.10.2011 uviedol, že adresa trvalého bydliska nie je pravdivá, je tam nesprávne číslo OP, ako aj telefónne číslo nie je jeho. Podpis na úverovej zmluve nie je jeho, ani náhradná adresa na Farského 4 v Bratislave. Adresa jeho zamestnávateľa uvedená na úverovej zmluve nie je správna, ani uvedené telefónne číslo. Na úverovej zmluve je podpis veľmi sa podobajúci podpisu jeho matky, obž. I.. Rodné číslo na zmluve je správne. S obž. I., teda jeho matkou nie je v kontakte asi 6 rokov z dôvodu, že na jeho bratov uzatvárala rôzne poisťky a mali s tým opletačky. Meno S. G. mu nič nehovorí, nepozná ju.

Sv. I. I. v prípravnom konaní uviedol, že úver od spoločnosti Provident Financial, s.r.o. si nebral. To, že je na neho zobratý úver sa dozvedel od brata, ktorému došla upomienka a preto sa ho pýtal, či aj jemu niečo také prišlo. Po nahliadnutí na úverovú zmluvu č. 474400399 zo dňa 03.10.2011 uviedol, že pravdivý údaj je jeho meno, rodné číslo, adresa bydliska. Nesprávne je č. OP, telefónne číslo. Podpis tiež nie je jeho. Údaje o jeho zamestnávateľovi sú správne. Myslí si, že jedine jeho mama - obž. I. mohla zobrať tento úver a to z dôvodu, že vie jeho údaje, okrem čísla OP. Nevie o tom, že by brala predtým niekedy na neho úver, ale nejaké poisťky na jeho osobu spravila. Meno osoby S. G., ktorá mala s ním uzavrieť úver, mu nič nehovorí, túto nepozná. S obž. Z. I. nie je veľmi v kontakte, mala by bývať na Bosákovej 7 v Bratislave, ktorú vedomosť mal v čase výpovede.

Obžalovaná s pripomienkou a emocionálnym prejavom so slzami v očiach uviedla, že toto čo sa stalo s Providentom sa stalo v období, kedy im nemal kto pomôcť: Bola vyhlásená dražba na ich byt na Gessayovej ul. v Bratislave, lebo nevládala splácať úver v SLSP. Predchádzajúca managerka S. dovolila brať úvery na deti, a preto sa to dialo, lebo to finančne nezvládali. O jej syna I. I., ktorý im bol zverený pred 18 rokmi, lebo teraz má 18 rokov, sa starali, denne vozila jej syna I. I., ktorému v jeho 2 rokoch museli amputovať nohu, na Mokrohájsku ul., a celý život im neprispieva žiadne financie, ani výživné, ktoré mu súd určil na jej vnuka. Chcela len uviesť, že nikto im celý život nepomohol ani 1 eurom.

Svedok I. R. uviedol, že jediné čo vie je, že obžalovaná zneužila jeho osobné údaje. Vie, že tých prípadov zneužití bolo viac, nevie konkrétne o čo sa teraz jedná, čo sa týka jeho. Obž. I. bola poisťovacia agentka, ktorá poisťovala jeho OMV a tak sa dostala k jeho údajom. Bývala na rovnakej adrese ako svedok, kanceláriu mala v tom istom bytovom dome, poznali sa ako susedia. Na jeho meno uzatvorila niekoľko poisťných zmlúv, napr. životnú poisťku, potom v Home Credit alebo Providente, teda v nejakej nebankovke uzatvorila, už sa to naťahuje dlho, preto si to už veľmi nepamätá. To, že obžalovaná zneužila jeho osobné údaje sa domnieva na základe predvolania políciou a výsluchu. Svedkovi neprišla zmluva alebo výzva na platenie niečoho, ani nemohla prísť, pretože adresa na tých použitých údajoch bola zmenená. Bolo tam síce jeho meno a už nevie či aj rodné číslo, avšak adresa bola iná. Nič nepodpisoval, ani nič neplatil. V tejto súvislosti myslí, že mu niekto volal alebo došla pošta asi zo spol. Home Credit, kde hovoril s niekým od bezpečnosti od nich. Bolo to už veľmi dávno, presne si už nepamätá. Povedal im, že s tým nemá nič spoločné. Nepamätá si, čo sa ho tam pýtali. V tom období mal podozrenie, kto by mohol zneužiť jeho údaje, a to na obž. I., pretože mala prístup k jeho osobným údajom. Nekonfrontoval sa s obžalovanou v tejto súvislosti. Svedok v tejto súvislosti určite nešiel na políciu. Ešte ho asi kontaktoval niekto z Wüstenrotu. O 2 prípadoch má vedomosť, že boli zneužitie jeho údaje. Nevyplatil týmto spoločnostiam nijakú sumu. V období, keď vyšlo najavo, že boli zneužitie jeho údaje na uzatvorenie zmlúv, určite neuzatváral v Home Credit žiadnu zmluvu, a vo Wüstenrote je možné, že uzatváral, mal havarijné a zákonné poistenie na OMV a obžalovaná ho poisťovala každý rok. Vie, že druhé auto čo mal, to mu poisťovala, a bolo to cca v roku 2003-2004 a nasl. Možno aj jeho prvé auto, to už ale nevie. A odkedy sa dozvedel, že niečo na neho uzatvorila bez jeho vedomia, tak už s ňou zmluvy neuzatváral. Nevie, či akurát v tom období v rokoch 2010-2013 nebral hypotéku. Manželka mala

jediná prístup k jeho osobným údajom a to tak, že teoreticky by mohla zobrať občiansky, ale to by nikdy nespravila. Nie je si istý či to bol práve Home Credit. Inak zotrval na výpovedi z prípravného konania. Svedkyňa J. G. uviedla, že ide o veci, kde bola obchodná zástupkyňa pani G., ktorá s pani I. a aj zákazníkmi mala podpisovať zmluvy v domácnostiach. Títo zákazníci, ktorí tu boli aj predvolaní, ju oslovili na základe neuhradených splátok - výziev na úhradu. Prvý sa jej ozval pán I. I. na základe tej urgencye, kde ju informoval, že s nimi nepodpisoval žiadnu zmluvu a pani G. nepozná. Na základe toho securitné oddelenie spísalo s ním čestné prehlásenie, že tá zmluva nie je jeho a skontrolovali si tie podpisy, ktoré neboli identické. Pán I. I. dal im hneď informáciu, že ani súrodenci, ani iní rodinní príslušníci nepodpisovali s ich spoločnosťou žiadne zmluvy a že dohodne stretnutie na spísanie čestného prehlásenia. Potom sa to riešilo tak, že pani G. musela so securitným oddelením riešiť, že kto a akým spôsobom tie zmluvy podpisoval, že tie zmluvy čisté a predchystané - teda vypísané hlavička, meno, rodné číslo, suma na akú sa spisuje, nechala pani I. v jej kancelárii na stole a o pár hodín, resp. na druhý deň si pre ne prišla. Takto jej p. G. vysvetlila, že akým spôsobom boli zmluvy podpísané a dodané do spoločnosti. Pani G. bola jej bývala obchodná zástupkyňa, svedkyňa podriadená. Ďalej to riešilo securitné oddelenie. Nie je to štandardný spôsob podpisovania zmlúv tak, ako to robila p. G.. Malo sa to robiť tak, že obchodný zástupca má zmluvu spísať a vyplácať v hotovosti v domácnosti zákazníka, kde má byť najprv spísaná zákaznícka karta, doklady, ktoré klient predložil a obchodný zástupca videl a potom ide na schválenie táto pôžička managerovi. Nevie potvrdiť, že by obžalovaná podpisovala v mene klientov tie zmluvy, lebo tí zákazníci boli už schválení managerom pred svedkyňou, tak ich získala. Predchádzajúci manager, ktorý schvaľoval tie zmluvy, bola pani G. S.. Od pôvodného manažera, pani S., nedostala žiadne informácie, že tam nie je niečo v poriadku, pretože riadnych zákazníkov ani nenavštevujú, tí riadne platia, len tých, ktorí sú neplatiči a tu v jednom prípade, u pána I. I., už išiel list s výzvou. Osobne sa s obžalovanou o tomto nebavila, len v jednom prípade sa pýtala na to obžalovanej, kto podpisoval zmluvu s pani R., ktorá sa jej tiež ozvala, že nič nepodpisala a na to jej obž. I. povedala, že ona to nepodpisovala, ale nepovie jej kto. Na základe tohto prípadu jej vznikla potreba kontroly celej agendy pani G. a popritom sa ozval i pán I. I.. So G. riešili kto podpisoval tie zmluvy. Iba jej popísala ten proces, čo predpísala tie prázdne zmluvy a nechala u pani I.. Zákaznícka karta je spísanie všetkých údajov o zákazníkovi, to sa podpíše oboma stranami, na základe čoho je schválený úver v určitej sume. Následne sa vypíše zmluva a podpíše sa so zákazníkom. Pani G. nevidela žiadneho zákazníka, nevidela kto podpisoval zmluvu ako klient, lebo nepodpisovali zmluvy súčasne, tak, ako by mali. Toto jej uviedla pani G..

Svedok R. N., zástupca spoločnosti Provident uviedol, že t.č. si neuplatňujú žiadnu škodu od obž. I., ale od bývalej obchodnej zástupkyne ich spoločnosti p. G.. Na základe informácií z odd. centra vymáhania pohľadávok bola v súvislosti s týmto prípadom - deficitom zaťažená bývalá obchodná zástupkyňa S. G.. A ako prebiehalo samotné uzatváranie predmetných zmlúv, k tomu sa nevie vyjadriť, lebo pri tom nebol prítomný. Pracujem v spol. Provident ako oblasť manažér kontroly. Má splnomocnenie na zastupovanie spoločnosti v trestnom stíhaní osôb.

Ďalej prevádza kontrolu všetkých pracovníkov, či dodržiavajú pravidlá uzatvárania zmlúv v rámci spoločnosti a zároveň aj kontrolu zákazníkov, či nebol v spoločnosti spáchaný úverový podvod nejakými zákazníkmi. V tom čase, keď sa vykonala kontrola p. G., v spoločnosti nepracoval, takže na kontrole sa nezúčastňoval. Vie však, že p. G. je evidovaná na centre vymáhania pohľadávok s tým, že pohľadávku uznala. Konkrétne v tejto kauze nevie, akým spôsobom prebiehalo uzatváranie zmlúv p. G., vie však, akým postupom sa to má robiť.

Svedok popísal postup uzatvárania zmlúv vo všeobecnosti : obchodný zástupca na základe dopytu zákazníka navštívi v jeho domácnosti, kde spraví posudzovaciu návštevu, tzn. na základe predložených dokumentov posúdi možnosť poskytnutia úveru. Pokiaľ je táto posudzovacia návšteva v poriadku, tak na základe schválenia nadriadeným obchodnej zástupkyne výšky úveru je spísaná zmluva v domácnosti zákazníka, ktorú spisuje obchodný zástupca so zákazníkom a v tom čase mu priamo na mieste vyplatí požadovanú hotovosť. Svedok sa domnieva, že na centre vymáhania pohľadávok je zápis z pohovoru s obchodnou zástupkyňou p. G., v ktorom opísala postup uzatvárania zmlúv, ako aj sa priznala k porušeniu pravidiel.

Obžalovanú nepozná, ani sa nepodieľal na vyšetrowaní týchto prípadov, prvýkrát videl obžalovanú na hlavom pojednávaní. S p. M. priamo na tom oddelení súbežne nepracoval, s tým, že p. M. pracoval o stupeň vyššie ako je svedkova pozícia, tzn. že pracoval ako regionálny manažér kontroly. Odišiel zo spoločnosti cca pred dvoma rokmi v lete. Od r. 2013 p. G. s ich spoločnosťou nami telefonicky nekomunikuje. V r. 2014 uhradila nejaké splátky v rámci svojho dlhu.

Svedkyňa G. N., uviedla, že bola na jej osobu uzavretá životná poisťka, ktorú neuzavrela, ani ju nechcela uzavrieť a p. I. ju aj tak uzavrela. Chcela len zákonnú poisťku na auto od p. I.. Že obž. I. uzavrela

životnú poisťku na jej osobu vie preto, lebo jej došiel list od exekútora, že má zaplatiť nezaplatené splátky, bolo tam uvedené vyše 500,- €. Vo Wüstenrote jej povedali, že má ísť na políciu. To isté jej povedal aj exekútor, a to preto, aby to teda nemusela platiť, ak je to tak, že to ona neuzatvoril. Na polícii jej ukázali list - zmluvu o životnej poisťke, kde videla, že obžalovaná sa ani nesnažila napodobniť jej podpis, ten podpis nebol jej. Mohla to byť jedine p. I., lebo mala jej doklady kvôli poisťke na auto. Vo Wüstenrote jej povedali, že to nemala u obžalovanej vôbec dávať uzavrieť, tú poisťku na auto, lebo keď počuli meno obžalovanej, povedali, že už to poznajú, tak ju poslali na políciu. V tom čase práveže vôbec nepodpisovala nejaké iné zmluvy na nejakých iných miestach. Jej suseda p. Y., keď sa dozvedela, že rieši poisťku auta, tak ju poslala za p. I. na Gessayovu ul. Bola jej doručená zmluva zo spol. Wüstenrot, ale iba jedna, za to auto, t.j. povinné zmluvné poistenie. Obžalovaná s pripomienkou uviedla, že tá zmluva, keď jej bola doručená, mohla dať z nej výpoveď v lehote dvoch mesiacov. Musela jej byť doručená, lebo Wüstenrot by to naháňal, že by sa vrátila zmluva späť ako nedoručená.

Svedkyňa však zotrvala na svojom tvrdení, že jej bola doručená len jedna zmluva v súvislosti s autom, a nevie, ako si mohla dovoliť obžalovaná uzavrieť na jej osobu životnú poisťku, keď jej 3x povedala, že ju nechce.

Potom, čo uzatvorila s obž. I. poisťku na auto, jej ona ponúkala tú poisťku životnú s tým, že jej zaplatí aj prvé dve splátky po 60,- €. Svedkyňa jej však niekoľkokrát povedala, že ju nechce. Vtedy len krátko pracovala v mäsiarstve, kde teraz už pracuje 5 rokov a vedela, že na tú životnú poisťku mať peniaze nebude, a ak by aj o tom uvažovala, tak by ju chcela na svojho 8-ročného syna. Obžalovaná ju stále prehovárala a na záver povedala, že keď teda nemá na to peniaze, že je šikovná a môže ísť k nej robiť. Čo však svedkyňa nevie, 'z čoho tak usúdila, keď tam sedela cca len 5-10 min. Na to ju stále prehovárala a povedala jej, že jej ešte zavolá. Kým došla svedkyňa z tej Gessayovej na tú Beťiarsku, kde pracuje, už jej volala, kde jej opätovne povedala, že o tú životnú poisťku nemá záujem. Ak by v budúcnosti chcela takú poisťku, tak jej povedala, že jej určite zavolá, má jej telefónne číslo a toto má doteraz v telefóne uložené. Svedkyňa v tom čase mala svoj podpis len na tej zmluve o tom aute. Pri uzatváraní zmluvy o povinnom zmluvnom poistení poskytla obžalovanej občiansky preukaz a technický preukaz. Obžalovaná si niečo písala do tej zmluvy z tých dokladov a niečo aj prefocovala, ale nevie čo.

Svedok Ing. G. Q. uviedol, že obžalovanú pozná, pracuje ako interný kontrolór poisť. Wüstenrot. V mesiaci február 2012 vykonával interné došetrovanie niektorých zmlúv životného poistenia, ktoré uzatváral I. I., pričom pani I. povedala, keď bola zavolaná do spol. Wüstenrot aj s jej nadriadenou pani U., že tieto zmluvy uzatvárala ona za jej manžela. S pani I. bol len 1x pri tomto stretnutí, kde prejednávali asi 20 životných zmlúv, kde zistili, že tieto zmluvy neboli uzatvorené právoplatne. Boli zneužitá osobné údaje klientov, pričom pani I. tvrdila, že všetko je v poriadku, že priniesla čestné prehlásenia týchto klientov, že si nepriznávala pochybenie. Nakoniec tieto čestné prehlásenia priniesla, ale bolo zistené, že aj tieto sú falšované, lebo mali vyjadrenia klientov, že nič takéto nepodpisovali a ich osobné údaje sú zneužitá. Klienti vlastne o týchto zmluvách z počiatku ani nevedeli, lebo na zmluvách bola uvádzaná korešpondenčná adresa, a to byt pani I., prípadne kancelária pani I., a na tieto adresy bola spol. Wüstenrot povinná zasielať poštu. Väčšinou sa klienti ozvali až po tom, čo Wüstenrot poisťovňa si vymáhala dlžné poisťné cestou spol. Retroaktiv a niektorí aj sami podali trestné oznámenia. Takisto Wüstenrot poisťovňa podala na pani I. trestné oznámenie pre poisťovací podvod. Po týchto zisteniach ukončili spoluprácu s I. I. v apríli 2012, nakoľko nemali vedomosť, že v jeho mene uzatvára zmluvy manželka (pani I.), ktorá pre Wüstenrot by nemohla zmluvy uzatvárať, nakoľko bola na čiernej listine poradcov vedenej SAP (slovenská asociácia poisťovní), a to pre poisťovacie podvody. Ďalej mu pri tomto jednaní, keď šetrili kmeň pána I., to bolo zhruba 20 životných zmlúv, lebo bol u nás iba krátko, pani I. povedala, že má finančné problémy, pre exekúciu prišla o byt, a že žije v prenajatom byte. Keby bol ktokoľvek v jej situácii, že by robil to isté čo ona. Viac spolu s pani I. nekomunikovali. Kontrola zmlúv prebiehala tak, že návrhy životných zmlúv, ktoré sú doručené do Wüstenrotu a je k týmto návrhom priložená poukážka o úhrade poisťného, čo pani I. vždy zabezpečila, sú po overení rod. čísla natipované a prijaté do poistenia. Následne Wüstenrot poisťovňa vypláca za takúto zmluvu províziu poradcovi a klientovi zasiela poisťku. V prípade obž. I. sa im pošta nevracala, lebo to dostala do rúk vlastne ona sama. Až u jej zmlúv si všimli jeden podozrivý moment, že zmluvy sú platené z jedného účtu a ten patril pani I.. To je celá kontrola spol. Wüstenrot pri prijímaní návrhov na zmluvy, iné možnosti spoločnosť nemá. V prípade, že sa klient ozve po doručení poisťky, že takú zmluvu nepodpísal, vtedy sa už vykonáva interná kontrola.

Obžalovaná s pripomienkou uviedla k tejto čiernej listine, že sú tam 4 mená, teda vrátane jej mena, to je pravda. 2 mená sú z Wüstenrotu a 2 mená z Generali. Čo vie, tak za rok vyhodí aj 100 obchodákov. To že na tej čiernej listine nič neznamená, len že dávajte si pozor, je to len upozornenie. V tom čase

pracovala pre Asociáciu poisťovateľov a preto nemohla byť licencovaná v národnej banke. Pracovať pre poisťovateľov sa môže, keď je registrovaný v NBS.

Svedok na otázky obžalovanej uviedol, že čo sa týka poisťníčky G. N., tak návrh bol prijatý v decembri 2011, bola vystavená poisťka a pánovi I. bola za tento návrh poukázaná provízia 390,- Eur. Zaplatené bolo iba jedno poistné 60,- Eur. Následne bola klientka vyzvaná, že má dlžné poistné, a keďže nereagovala na výzvy, zmluva bola zrušená

v máji 2012 (za pol roka) a dlžné poistné 300,- Eur bolo vymáhané cez firmu Retroaktiv. Následne menovaná podala trestné oznámenie, polícia uznesením skonštatovala, že zmluvu neodpísala a boli zneužitá jej osobné údaje. Wüstenrot na základe toho zrušil zmluvu od počiatku a vznikla mu škoda 390,- Eur, ktoré spoločnosť vyplatila ako províziu za túto zmluvu. Či klientka prebrala nejaké výzvy, k tomu sa svedok vyjadriť nevie, ale vie, že táto zmluva nebola uzavretá právoplatne. Ďalej uviedol, že pani U. je agentúrna riaditeľka. Pri jednaní so svedkom sa vyjadřila, že bola na byte obžalovanej, javila sa jej ako seriózná, podľa spôsobu jednania, a bývala aj v slušnom byte. O tom, že je tento byt v prenájme vedomosť nemala, lebo to bolo zamlčané. Preto dala zrejme návrh, aby manžel pani I. mohol byť viazaný finančný agent pre Wüstenrot poisťovňu. Nevie, akú zmluvu uzatvorila pani U. s obžalovanou, lebo zopakoval, že obžalovaná nebola v zmluvnom vzťahu s ich spoločnosťou. Nevie preto na základe akých indícií postupovala pani U. tak, že viazala ako agenta pána I. I.. Pani U. patrí medzi veľmi seriózne a výborné obchodníčky spol. Wüstenrot. Pokuta sa však týkala niečoho úplne iného, ktoré nesúvisí s prejednáványm skutkom. Spol. Wüstenrot konaním obžalovanej v prípade, kde je zmluva uzatvorená na pani N., bola spôsobená škoda 390,- Eur, teda

to bola vyplatená provízia pánovi I., a to si dala pani N. sama trestné oznámenie, a ďalšie prípady, kde dali trestné oznámenie vec ešte šetrí vyšetrovateľ Bratislava 1. Svedok upresnil, že suma 690,- Eur uplatňovaná v prípravnom konaní je zrejme písársky omyl, spôsobená škoda je tých 390,- Eur, pretože suma 300,- Eur bola uplatňovaná u spol. Retroaktiv.

Svedkyňa Z. I., nevesta obžalovanej uviedla, že mala podpísať úverovú zmluvu s firmou Provident Financial. Bola vypočutá na polícii, pretože s touto firmou žiadnu zmluvu nepodpísala. Vie, že v úverovej zmluve nesedia veci, len jej rodné číslo, to sedí. Číslo občianskeho preukazu tiež sedí a to dáva do súvislosti, že keď sa jej narodil syn, svokra - obžalovaná jej ho poistila v spol. Elvia. Vtedy mala k dispozícii jej doklady. V tej úverovej zmluve potom už nesedí nič, ani jej podpis, ani to, že pracuje ako lekárka v gynekologicko-pôrodníckej nemocnici na Partizánskej (KOCH), pretože svedkyňa od roku 2003 pracuje v zahraničí. Svoje doklady nestratila. Nemám vedomosť, že by predmetnú zmluvu podpisovala obžalovaná. Bola predvolaná rovno na políciu s tým, že je dlžníkom a okolnosti pred tým, ktoré sa udiali, o tých nemá vedomosť. Svedkyňa s obžalovanou od roku 2004 nemá žiadny kontakt. Nepamätá si, kedy približne bola uzatváraná zmluva s spol. Provident. Neuzatvárala žiadnu zmluvu v rozmedzí rokov 2010-2011. Nikto nemá okrem nej prístup k jej dokladom. Od spol. Provident nedostala nijaké finančné prostriedky. Pred výsluchom v roku 2012 ju nekontaktoval nikto zo spol. Provident, že má nejaké podližnosti voči ich spoločnosti. Dostala priamo už predvolanie na políciu. Syn sa narodil XX.X.XXXX, a doklady poskytla obžalovanej v prvom týždni po prepustení z nemocnice. Mala vedomosť, že obžalovaná pracuje v poisťovníctve, avšak nevedela kde konkrétne. Že podozrenie padlo na obžalovanú ohľadom vypracovania sporných zmlúv sa dozvedela tou obsielkou od polície, že má prísť na výsluch. Nekonfrontovala sa osobne v tejto veci s obžalovanou, od roku 2004 nemá s ňou žiadny kontakt.

Svedkyňa S. G. uviedla, že obž. I. ju uviedla do omylu, a svedkyňa urobila zmluvy na jej rodinných príslušníkov, na jej priateľov a obžalovaná ich podpísala. Svedkyňa pracovala v spol. Provident a keď odišiel obchodný zástupca, dostala na starosti klientov tohto zástupcu. Pán Q. bol manager, ktorý jej predstavil pani I. ako dlhoročnú, serióznou klientku Providentu. Nemala dôvod jej neveriť. Spolupráca bola normálna, prišla k nej do kancelárie vyberať splátky za pôžičky, ktoré mali obžalovaná a jej manžel. Tieto pôžičky mala svedkyňa v papieroch. Potom sa zistilo, že obžalovaná má nejaké finančné problémy a že kamarátka jej pomôže, a že si obžalovaná môže na svoju kamarátku zobrať na jej meno pôžičku. Potom jej opäť priniesla doklady ďalšej kamarátky - pani R., že tiež si na jej meno môže zobrať pôžičku. Potom do toho zatiahla aj svoje deti a nevestu, ktorú dnes videla na pojednávaní. Chcela do toho zatiahnuť aj ďalšiu nevestu, ale svedkyňa už to bolo podozrivé. Ďalej jej obžalovaná uviedla, že ešte urobia 2 pôžičky na sestry, myslí že sa volali R. alebo R., nepamätá si. Tieto mali chcieť pôžičky na darčeky pred Vianocami, aby to manželia nevedeli. Uviedla jej, že „neboj sa, zavolám ich ku mne na kávu, aby som

videla, že existujú, že je to naozaj v poriadku". Svedkyňa v tej dobe bola ako "tupec", teda sa tak správala a nechápala zrejme, že sa môže niečo stať. Svedkyňa tie R. či R. začala hľadať cez ich adresu, túto si už nepamätá. Myslí si, že je to Bosáková 7, ten komplex sa volá 2 veže. Tam jej vrátnik povedal, že on má len mená vlastníkov, ale mená nájomcov nemá, takže ich nenašli. Hľadali ich spolu s managerkou pani S.. V tej dobe obžalovaná svedkyňa riadne platila pôžičky, keď jej dávala peniaze, veľakrát uviedla, že teraz dá za nich, oni jej potom vrátia; teda to bolo všetko v poriadku. Nemala tušenie, že ide o podvod aj voči svedkyňi. Prvý náznak bol taký, že ju zavolala, aby jej vyplatila splátky a uviedla: "Nejak to rozdel'", lebo neboli v plnej výške, ako jej mala zaplatiť. Svedkyňa nechápala čo to je - nejak to rozdel', a teda to rozdelila nejak medzi tých ľudí, aby tam bola tá týždenná splátka. Keby vedela, že ide o takýto podvod, tak by to riadne likvidovala a vyčistili by to. Má na mysli, že keď jej dala 400 eur a bola tam splátka na 1. pôžičku niečo okolo 300 eur zostatok, tak by to bola všetko dala na tú jednu pôžičku. A teda by to mohla, ako by to povedala: "zmierniť". Keď jej konečne do očí povedala, že si vymyslela ľudí a urobila pôžičky na fiktívnych ľudí, tak na ňu veľmi škaredo nakričala aj vulgárne. Svedkyňa sa stiahla, lebo ostala v šoku. Neskôr sa jej ospravedlnila. Potom s pani S. začali dohľadávať tých ľudí. Pani S. si nakoniec všetko zobrala sama a dohľadávala tých ľudí, lebo svedkyňa mala cca 200 ľudí na výber splátok, preto to robila ona. Bola to väčšinou rodina obžalovanej. Následne dal Provident, pravdepodobne, podnet na trestné stíhanie. Vyšetrovateľ jej vtedy povedal, aby sa s pani I. nekontaktovala, neodpovedala jej žiadnym spôsobom, aby svedkyňa nemarila vyšetrovanie. Svedkyňu teda odvolali na základe podaného trestného oznámenia a musela predstaviť obžalovanej novú obchodnú zástupkyňu - pani G.. Následne má len informácie z počutia.

K uzatváraniu predmetných zmlúv s rodinnými príslušníkmi obžalovanou došlo u obžalovanej v kancelárii s tým, že ona mala všetky údaje. Svedkyňa musela overiť rodné číslo do ich databázy v Providente. Oni jej následne poslali SMS, či je povolené a v akej výške je možné čerpať úver. Napr. s jedným synom pred ňou telefonovala, pýtala sa ho ako sa volá jeho zamestnávateľ, aké má číslo do zamestnania, teda to vyzeralo, ako by naozaj telefonovala so synom. Raz jej dala obžalovaná občiansky preukaz na spracovanie zmluvy s tým, že jej ho požičala kamarátka, avšak keď to šetrlí s pani S., vtedy obžalovaná uviedla, že je pravdou, že ten občiansky preukaz našla vo svojej schránke alebo pošte, a že tú pani nepozná. Preto boli následne s pani S. za tou pani, bola to pani R.. Následne to bolo už len tak, že mala napísané všetky údaje na papieriku a svedkyňa jej verila, že sú to jej priatelia alebo teda rodina. Následne chcela ešte nejakých ľudí, ale jeden pán mal nedoplatok v Providente, ten by neprešiel. Potom chcela nejakú priateľku poprosiť, ale tá odmietla. A ešte mala nejakého pána, ten sa volal Y., bol taxikár a ten jej odmietol.

K jednotlivým menám sa svedkyňa nevie vyjadriť, ale zmluvy podpisovala obž. I.. Vie to preto, lebo ich podpisovala pred ňou. K odovzdaniu pôžičiek po podpise jednotlivých zmlúv došlo hneď na mieste, teda tak, že keď sa zadá rodné číslo klienta do Providentu telefonicky (SMS) a Provident to schváli, tak následne príde SMS odpoveď, že je možné čerpať v takej a takej výške, teda uvedú sumu. Hneď "na drevo" sa vyplatia peniaze. Obchodný zástupca nosí tieto peniaze pri sebe a je to nemalá čiastka. Svedkyňa raz poskytla takýmto spôsobom, že bolo pred ňou podpísané inou osobou a to bola mama a dcéra jej to schválila.

Nevedela uviesť, kedy nastúpila ako obch. zástupkyňa k osobe obžalovanej pridelená. Asi po 2 mesiacoch od nástupu jej osoby na uvedenú agendu, kde patrila aj obžalovaná, sa urobila prvá zmluva. Bola to obyčajná dobrá klientka, navrhla svedkyňi tykanie, pozývala ju do Maďarska a rôzne si sadnúť, avšak neboli kamarátky. Nie je to jej "krvná skupina" a navyše, svedkyňa bola veľmi pracovne vyťažená. Okrem práce sa v súkromí nepoznali.

Ďalej na otázky uviedla, že by sa nemalo povoliť vyplácať aj iným osobám, než úverovým dlžníkom, to svedkyňa spravila chybu. Obžalovaná nezdôvodňovala, prečo platila splátky ona, a prečo to neplatia osoby uvedené na zmluve, lebo to bolo jednoduchšie. Svedkyňa prišla k nej do kancelárie a ona ju vyplatila. Lebo napr. tie uvádzané sestry R. mali robiť

v Rakúsku, uviedla jej to obžalovaná, a teda to bolo pre svedkyňu, keď to vyplácala obžalovaná, a navyše jej svedkyňa dôverovala. Pochybnosti o pravdivosti tvrdení obžalovanej začali u svedkyňi vznikať, keď nenašla tie 2 sestry. Prvá pochybnosť bola, keď spravili zmluvu na brata tých dvoch sestier. Vtedy obžalovaná uviedla aj, že tie 2 sestry sa preto volali rovnako, lebo si zobrali 2 bratov. To svedkyňa ešte chápala, lebo aj ona má takýto prípad v dome. Keď odovzdala papiere, doma rozmýšľala, že keď 2 sestry si zobrali 2 bratov a všetci sa volajú R. prečo sa brat sestier volá R.. Vtedy začala mať pochybnosti. Obžalovaná splácala dlho asi 1/2 až 3 roka, kým prišla svedkyňa na uvedené podozrenie. Svedkyňa ďalej uviedla, že Provident jej dal všetky tie zostatky pôžičiek uzatvorené obžalovanou zaplatiť, cca 11 000,- Eur. Svedkyňa prišla o všetko, o byt, o zdravie o rodinu. Je po infarkte a v neustálom strese, pričom sa svedkyňa rozplakala.

Obžalovaná k výpovedi svedkyne uviedla, že do Maďarska ju pozývala preto, lebo obžalovaná nemá vodičák, ani auto nikdy nemala. Ďalej uviedla, že raz ju p. G. čakala pred kanceláriou a chcela vidieť, kde býva, tak ju zobrala na Bosákovú 7, na 6. poschodie a ukázala jej, kde býva. Z toho, čo tam p. G. videla - zariadený byt, po vzatí jej osoby do väzby, nezostalo z toho nič, prišla o všetko, takže nielen pani svedkyňa

prišla o všetko, ale aj obžalovaná.

Svedok U. M. uviedol, že vie, že v prípade ide pravdepodobne o fiktívne pôžičky, ktoré boli spísané bez vedomia zákazníkov a ktorým boli zneužitá osobné údaje.

V danom období pracoval ako regionálny manager kontroly spol. Provident Financial (ďalej len PF). Zastrešoval územie od Žiliny po Nové Zámky, pod ním bolo 6 managerov kontroly. S týmto prípadom sa stretol len okrajovo. Pamätá si, že spisoval čestné prehlásenie s pánom I., ktorý bol synom p. I.. Toto sa udialo v kaviarni v budove Technopolu. Ďalšie informácie k danému prípadu získaval manager kontroly, ktorý pracoval pod ním - Z. I.. Svedkov nadriadený ho poveril, po získaní všetkých dôkazov, aby daný prípad odovzdal vyšetrovateľovi na políciu - to bolo všetko, čo v danej veci vykonal, a teda na čo si pamätá. Pani G. si pamätá, keď bola u nich v kancelárii, ale tento prípad tiež riešil Z. I.. O tejto škode, ktorá mala byť uplatnená aj vo vzťahu k

p. G., nemá vedomosť, pretože od mája 2013 nerobí v PF a nemal možnosť nahliadnuť do spisu.

V tom období, keď pracoval v PF obchodný zástupca musel uzatvárať zmluvy

v domácnostiach zákazníkov. Musel zistiť ich finančnú situáciu, všetky postupy sú popísané v pracovných postupoch obchodných zástupcov. Z tohto je zrejmé, že p. G. nepostupovala správne.

Svedkyňa U. S. uviedla, že v tejto veci si uplatnili nárok voči inej osobe. Zmluvy, ktoré sú predmetom tohto konania za PF, uzatvárala p. G.. Táto im podpísala zmenku, v ktorej uznala dlh a originál zmenky je v návrhu na vydanie zmenkového

platobného rozkazu, preto si neuplatnili v tomto konaní žiadnu škodu, lebo by to bolo duplicitné. G.

uznala, že porušila pravidlá platné pre obchodných zástupcov, že tieto

zmluvy boli fiktívne a neboli vyhotovené v súlade so zmluvou o obchodnom zastúpení.

Nevie sa presne vyjadriť k jednotlivým spôsobom pri uzatváraní týchto zmlúv. K tomu sa

vedel vyjadriť p. M., resp. N..

Nemá vedomosť s kým p. G. uzatvárala tieto zmluvy, resp. kto tam vystupoval.

Nebola prítomná pri šetrení veci ohľadom p. G.. Nemá vedomosť, ako sa

p. G. vyjadrovala, resp. obhajovala. Nemá vedomosť ani, komu boli plnenia realizované. S obžalovanou osobne do kontaktu neprišla, s menom obžalovanej prišla do kontaktu, keď pripravovala kolegom podklady na pojednávanie. Svedkyňa má fotokópiu zmenky G., nakoľko originál sa nachádza už v podanom návrhu na tunajšom súde na vydanie zmenkového platobného rozkazu.

Svedok M. R. uviedol, že prišiel preto, aby sa vyjadril k jeho podanému trestnému oznámeniu na obžalovanú, ktorá ho obrala o 150.000.- Sk. Pred cca 8 rokmi sa dostal do kontaktu s pánom Z., ktorý bol v kontakte s obžalovanou a od neho sa dozvedel o možnosti zakúpiť auto zhabané MF SR, resp. colným úradom, a ktoré sú na predaj. Všetko sa to dialo potichu, aby o tom nevedela verejnosť. Bolo povedané, aby sa nazbieral určitý počet ľudí, a ak sa nazbiera tento počet, priradia sa k autám a autá sa prevedú na nich. Svedok sa na to chytil, pretože má rád autá a kontaktoval aj jeho bratranca N. I.. Prebehlo jednanie aj s p. I., ktorý povedal, že ide do toho so svedkom. Dostali číslo účtu obžalovanej, ktoré bolo jej manžela a na ktorý poslali peniaze. Od koho dostali to číslo účtu si už nepamätá, nevie či im ho dal

p. Z. alebo im ho poskytla cez e-mail obžalovaná. Všetko trvalo nejaký čas, preto sa s obžalovanou niekoľkokrát stretli, ktorá ich uistovala, že ešte čaká na ďalších záujemcov. V tom čase pracovali ako jedna montážna skupina spolu okrem neho a jeho bratranca I. aj ďalší 3, ktorí sú uvedení v obžalobe. Oni chceli vidieť osobne obžalovanú, tak sa stretli aj s obžalovanou všetci 5, a to v reštaurácii Pod Dubom v Petržalke. Neskôr im aj oni dali peniaze na nákup áut, nakoľko sa aj oni pripojili so záujmom o autá, ale zastupovali ich svedok a bratranec. Bolo im povedané, že ak zoženú ďalších ľudí, nedostanú najnižšiu triedu Peugeot 307 ale 607. Svedok mal vtedy 22 rokov, čo veľa vysvetľuje. Stále sa to odďaľovalo, viackrát kontaktovali obžalovanú telefonicky aj mailom, neskôr im už telefóny prestala brať, tak ju mailom vyzvali, aby peniaze vrátila, že chcú zrušiť túto dohodu a vrátiť peniaze. Peniaze naspäť nechodili, tak

podali trestné oznámenie. Kópie mailov aj blokov boli odovzdané pri výsluchu v Sabinove

alebo Prešove, už si nepamätá. Vie, že tam bolo zapletených veľa ľudí, to je všetko, čo

vie. V montážnej partii boli I. I., I. R., R. a svedok s jeho bratrancom N. I..

Niektoré peniaze išli na účet, ďalšie išli cez príjmový doklad. Svedkových 150.000,- Sk išlo z jeho účtu na ten účet. Vedeli, že ide o účet manžela obžalovanej, lebo boli s obžalovanou v kontakte a asi jej

volali a pýtali sa, či je to jej účet, či koho a ako už vyššie uviedol, nevie, či ho mali od nej alebo od p. Z.. Keď svedok býval v rodičovskom dome, tak Z. bol priateľ susedky. Cez ňu sa s ním zoznámil. Myslí, že obaja pracovali v nejakej poisťovni, kde sa p. Z. nakontaktoval s p. I.. Oslovili ho na nákup týchto áut preto, že boli pravdepodobne tiež klamaní p. I.. Myslí, že on nepodával trestné oznámenie, lebo on povedal, že mu tie peniaze vrátila. Svedok sa domnieva, že možno to boli práve tie peniaze, čo obdržala od nich. Rozhodli sa, že ešte vydržia čakať na autá. Oni zrejme skôr stiahli záujem. Aj na základe toho mali dôveru, že keď niektorí stiahli záujem a peniaze im vrátili, tak verili, že je to legálne a v poriadku. Platili teda obžalovanej vkladom na účet, kópiu dávali do spisu pri výsluchu. Neskôr, keď sa peniaze doplácali, bolo to pokladničným dokladom. Obžalovaná mala tel. číslo aj e-mail, z ktorých ju svedok viackrát kontaktoval, avšak peniaze mu nevrátila. Niekoľkokrát spolu s obžalovanou telefonovali, tvrdila, že poslala peniaze, tých 200.000,- Sk na účet p. Z., ale nebol dôvod tomu veriť, pretože by jej svedkov účet poskytli. Svedok s p. Z. nič nemal. V dobe, keď uhrádzali jednotlivé platby za autá, mali vymenené tel. čísla s Z., teda nebol problém si zavolať. On im dal len tip, a oni už po "vlastnej osi si riešili". Nevedel, či aj Z. odovzdal nejaké peniaze, ale vedel, že komunikoval s ďalšími ľuďmi, ktorí mali záujem o autá. Nevie, či aj on dal peniaze, alebo či ho mal dostať ako províziu. To, že ak zoženie viac ľudí, dostane vyššiu triedu áut alebo auto zadarmo, uvádzala obžalovaná. Keď sa tieto "bájkky" začali odlišovať, tak začali tušiť, že to možno nebude tak, alebo to dokonca bude aj podvod. Keď im odmietala vrátiť peniaze, tak podali trestné oznámenie. Keď chceli vrátiť peniaze, zo začiatku ich naťahovala - ešte vydržte, ešte vydržte, ešte vydržte. Vždy si niečo vymyslela, prečo majú vyčkať. Keď žiadali peniaze už cez mail aj telefonicky, tak raz uviedla, že ich poslala Z.. Z. povedal, že žiadne peniaze pre svedka nedostal. A ak obžalovaná povedala, že mu poslala pre nich 200.000,- Sk, tak to nekorešponduje vôbec s tým, že len svedok dal 150.000,- Sk a zvyšní štyria ďalších 240.000,- Sk. Teda suma, ktorú uviedla obžalovaná nekorešponduje so svedkovou ani celkovou sumou. S obžalovanou sa stretli 2-3x, možno až 5x, no nie je si istý koľkokrát. Priamo na stretnutia chodila iba obžalovaná. Ako už uviedol, ten účet na ktorý vložil peniaze, bol jej manžela. Potom už len spomínala tú colnú správu a niekoho na finančnom úrade, kto mal zabezpečiť značky. Žiadne iné mená, okrem majiteľa účtu p. I., teda jej manžela, nespomínala, ani žiadne iné tel. kontakty nedostali. Mali ústnu dohodu s tým, že ako prvý doklad o dohode považuje doklad o vklade na účet jeho peňazí. Neskôr tam je ten príjmový doklad. Je tam aj mailová komunikácia, kde bolo riešené napr. akej farby chceme tie autá. Doposiaľ mu obžalovanou nebolo nič vrátené, stále mu ostala škoda 150.000,- Sk.

Obžalovaná k výpovedi svedka uviedla, že svedkovi nedala číslo účtu, musel mu ho dať p. Z.. Dňa 25.10. svedok na účet vložil 150.000,- Sk a stretli sa v lete Pod Dubom. 26.10. poslala Z. 200.000,- Sk v prospech účtu Z. s tým, že to boli peniaze pre svedka. Z. jej nedal ani korunu na autá, len jej narobil kopec nepríjemností.

Svedok k uvedenému argumentoval, že je možné, že to bol vklad na ten účet z jeho strany. Nevie však, prečo by na druhý deň vracala peniaze prevodom, keď ešte niekoľko dní potom ďalšie peniaze posielali a pokračovali v záujme o autá. Skôr si myslí, že to boli peniaze, ktoré vrátila Z..

Svedok N. I. uviedol, že poslal peniaze p. I. - obžalovanej. Bolo to za autá, ktoré im sľúbila a do dnešného dňa ich nemajú. Pán R. ho kontaktoval, že on má kontakt od Z., ktorý spolupracoval s obžalovanou ohľadom poisťiek a ten kontakt hovoril, že má tú možnosť zohnať lacné autá z MF SR ako zhabané za slušnú sumu nejakých 150.000,- Sk, ak to pošlú ihneď. Tak potrebujú nejakých 2-3 ľudí zohnať, potom tie autá budú rýchlo. Peniaze poslali, skontaktovali sme sa obžalovanou telefonicky aj mailom. Poslal im číslo účtu, na ktorý to majú zaslať. Bol to účet jej manžela. Potom čakali nejakú dobu, otravovali telefonicky aj mailom obžalovanú, že to už nejak dlho trvá, a že čo je s tými autami, a že buď chcú peniaze späť alebo tie autá. Zopárkrát im to zložila, že niečo má, že už sa to vybavuje, ale nie je to jednoduché. Niekedy aj mesiac dali pokoj, zase sa tel. ozvali, ale odpoveď bola rovnaká, že majú vydržať, vydržať. Potom ich naťahovali tým, že majú zohnať ešte nejakých ľudí, že ona potrebuje odovzdať nejaký počet áut naraz. Tak zohnali ďalších: I. I., R. I., H. C., R. I., R. a svedok boli ako hlavní, a teda oslovili tých ďalších kamarátov. Svedok a R. sa stretli s obžalovanou v reštaurácii Pod Dubom v Petržalke. Tam tiež tvrdila, že treba viac ľudí. Na tom stretnutí odovzdali ďalšie peniaze, bolo to asi 240.000,-Sk, zozbieraných od kamarátov. Detaily si už nepamätá. Potom bolo ďalšie stretnutie, kde odovzdali ďalších 80.000,- Sk. Obžalovaná im povedala, že už to je na vybavenie dokladov. Potom zas telefonovali, prečo to tak dlho trvá, prečo ešte nie sú vybavené tie doklady čo hovorila. Mali si medzi tým aj farby vozidiel vybrať. Volali po týždni, po dvoch - pravidelne. Často im nedvíhala. Písali aj SMS, na tie im neodpovedal. Potom sa rozhodli podať trestné oznámenie. Svedkovi konkrétne bola spôsobená škoda cca 10.600,- Eur, tak, ako viedol aj pri otvorení hlavného pojednávania. Od jednotlivých osôb: I. R., I. a R. prevzali na začiatku 40.000,- Sk od každého z nich,

a ku koncu 10.000,- Sk od každého z nich na vybavenie papierov. Spolu od každého z nich po 50.000,- Sk. Boli sľúbené tak, že ak zoženú viacerých ľudí, môžu si vybrať drahšie auto a to Peugeot 607 a tí ostatní mali objednané Peugeot 307, preto svedok odovzdal 320.000,- Sk (cca 10. 600,- Eur) a ostatní dávali po 50.000,- Sk. Na začiatku boli autá ponúkané po 150.000,- Sk, potom bolo uvedené, že keď ich bude viac budú aj po 100.000,- Sk. Potom bola zas tá možnosť drahších áut, bolo to celé dopletené. Preto tí ostatní dali po 50.000,- Sk, lebo tá cena tak klesla, lebo ich bolo veľa. Potom sa dohodli, že celý ten balík budú dávať spoločne. V tých 320.000,- Sk boli aj peniaze p. R., presne si to už však nepamätá. S obžalovanou sa zoznámil najprv len telefonicky, potom osobne sa stretli v reštaurácii. Kontakt na ňu mal od p. R. a ten mal kontakt od Z.. Nemal vedomosť, že takýto obchod je ponúkaný aj prostredníctvom inzercie. Konkrétny termín, kedy by si predmetné vozidlá mali prevziať, nebol. „Len vydržte, čakajte“. Keď dali peniaze za vybavovanie dokladov, tak bol daný termín na nedeľu, čo im bolo najprv tiež čudné, ale im bolo vysvetlené, že vtedy je najväčší klud. Dátum si nepamätá. Stále ich zavádzala, že to bude o týždeň, o dva. Tvrdeniam obžalovanej zo začiatku veril, ale asi po pol roku potom už samozrejme nie. Obžalovaná im uviedla, že konkrétne malo ísť teda o vozidlá spočiatku 307 SW Peugeot, potom po získaní viacerých ľudí aj Peugeot 607. Ďalej im uviedla, že tieto vozidlá sú na sklade, že sú zhabané colným úradom. Nakoľko sú nové, bola by ich škoda spáliť, tak dali možnosť odkúpiť za lacnejšiu sumu. O klasický predaj tých vozidiel určite nemohlo ísť, lebo by to kúpil niekde v kamennom obchode. Keďže boli lacnejšie, cena bola pre nich zavádzajúca, boli preto oslepení. Svedok mal vtedy asi 27 rokov. Keď odovzdával peniaze na príjmový doklad, podpísala ho obžalovaná v mene p. H., resp. H.. Tak im povedala, že on to vybavuje. Vtedy, keď uhradili sumu na vybavenie dokladov, tak od nej niečo konkrétne chceli, ale stále to bolo len o sľuboch. Nepýtali sa na konkrétny návrh kúpnej zmluvy ani im nepredložila nijakú zmluvu. Asi približne po roku a pol, odkedy sa nakontaktovali na obžalovanú prešlo, kým sa rozhodli podať trestné oznámenie na ňu. Nevystupoval po boku obžalovanej nikto iný, stále komunikovali len s obžalovanou. Len vtedy, keď podpisovala príjmový doklad, sa odvolala na toho pána. Už na začiatku po istej dobe chceli tieto peniaze vrátiť, ale stále prišla s nejakou fintou, a to že bude viacej áut za danú sumu, teda dve. Ďalej bola finta, že si majú zohnať viacerých, aby sa mohlo viac áut naraz odovzdať. Tesne pred trestným oznámením ju kontaktovali, že chcú peniaze späť, ale ona povedala, že sa to nedá, a tak sa rozhodli podať to trestné oznámenie. Obžalovaná sa nikdy nevyjadřila v tom smere, že by niekomu z nich vrátila nejakú čiastku, stále ich len zavádzala, aby zohnali niekoho ďalšieho, aby sa mohli odovzdať ďalšie autá. Svedok osobu S. Z. pozná iba z videnia, lebo mal vzťah s jednou známou z ich dediny Šarišské Dravce. Aj Z. mal záujem o tieto vozidlá, aj on bol v tom zainteresovaný. Obžalovaná im ukázala výpis účtu z banky, že Z. boli vrátené peniaze, svedok si nepamätá sumu.

Svedkyňa H. I. (bod 11. obžaloby 6T/31/2013) uviedla, že boli zneužitie jej osobné údaje. Obž. I. použila buď jej rodné číslo alebo podpis, takže v priebehu 7 rokov jej chodili rôzne zmluvy na zaplatenie. Vždy si nachádzala v schránke nejakú obálku,

v ktorej vždy niečo nesedelo. Ona žiadne zmluvy ani životné poisťky neuzavrela. Bola vypočutá v tomto prípade aj na polícii. Najprv tomu neverila, že jej údaje zneužila práve obž. Z. I., ale tým, že ju predvolali aj na políciu a v priebehu tých rokov jej chodilo viac tých poisťných zmlúv, tak vydedukovali celá rodina, že kto to môže byť. Stalo sa to celej jej rodine. Osobne sa s obžalovanou nekonfrontovali na túto tému. Svedkyňa si kedysi dávno uzatvorila jedinú zmluvu, ktorá bola o zodpovednosti za škodu spôsobenú zamestnávateľovi, keďže pracovala v banke. Tá trvala iba rok a potom si ju zrušila. Odvtedy si žiadnu inú zmluvu neuzatvorila. Tá kópia zmluvy zrejme ostala v tej kancelárii, tej agentúry - sprostredkovateľskej agentúry. Túto predmetnú zmluvu s ňou uzatvárala obž. I.. To bola jediná zmluva, ktorú s ňou uzatvorila. Svedkyňa uviedla, že medzi ňou a obžalovanou je trošku príbuzenský vzťah. Mala sprostredkovateľskú kanceláriu priamo v dome, kde bývala. Poisťné zmluvy boli na priezvisko - I., alebo niečo bolo pomenené v jej priezvisku a došlo jej to do schránky domov, lebo jediné, čo bolo správne, bola ulica s číslom.

Svedkyňa R. C. (bod 2 obžaloby 2T/111/2013) uviedla, že prišiel jej zať, že jeho sesternica má výhodnú ponuku a bola v kontakte s obžalovanou, a to ponuku na kúpu áut. Že hľadá a vypredáva autá za 95.000,- Sk. To bolo v roku 2007 asi v októbri a dali prvých 95.000,- potom dala ďalších 95.000,- cca o dva týždne, teda spolu to bolo 190.000,- Sk. Tak čakali, z týždňa na týždeň sa to prekladalo, vždy bol nejaký dôvod uvedený. Potom volala, že už o týždeň budú autá, ale že treba dať ešte 20.000,- Sk, pre políciu aby vystavili doklady a vyskladnili ich. Takže spolu dala 210.000,- Sk. Tak sa to ťahalo ďalší mesiac, druhý, tretí. Potom sa obžalovaná oháňala tým, že to má na starosti ten, čo robil šéfa ochranky vlády, že to je jej príbuzný, či svät. Priezvisko si nepamätá. Ďalej čakali už 2. rok, ťahalo sa to. Asi 3. rok jej volala, potom sa svedkyňa začala obžalovaná vyhrážať mafiou, či chce, aby mafiu na ňu obžalovaná poslala. Následne už uvažovala nad trestným oznámením. Potom svedkyňa volala, že jej poslala peniaze

cez NBS a že za týždeň prídu. Za týždeň sa svedkyňa bola opýtať vo VUB, či už prišli tie peniaze, ale tá pani v banke jej povedala, že už 15 rokov tam robí a ešte nikdy nepočula aby z NBS prišli súkromnej osobe na účet peniaze. Vtedy už svedkyňa vedela, že je to podvod a tak podala trestné oznámenie. Než poslala prvý krát sumu 95.000,- komunikovala so zaťovou sesternicou, lebo ona mala s obžalovanou kontakt a ona to riadila - volá sa pani I.'. K.. Zrejme ona tam dala ten okres dokopy, lebo stále chodila, ten dal, ten dal toľko, ten už dostal autá. V roku 2007 I. bývala v Bardejove, adresu nevie, robila v nejakej poisťovni riaditeľku a hovorila, že chodí na služby do Bratislavy, a tam sa stretáva s pani I., a aj ona im tvrdila, že už vtedy budú autá, o týždeň o dva. Osobne sa svedkyňa nestretla s obž. I.. Svedkynin syn sa s ňou stretol a aj jemu sa začala vyhrážať. On vtedy robil novinára v Bratislave, a tak sa mu vyhrážala, či ešte dlho chce byť novinárom. Mala na obž. I. telefónne číslo od pani I.. Telefonovali spolu do týždňa možno aj 3-4x, niekedy nebrala telefón, teda dennodenne ju vyzývala na vrátenie peňazí alebo odovzdanie vozidiel. Sľúbených bolo 2 vozidlá, lebo keď zoberú 2, tretie dostanú zadarmo.

V telefonických rozhovoroch obžalovaná potvrdila, že keď tých posledných 20.000,- Sk nezaplatia do 1-2 dní, tak autá nebudú. Číslo účtu, na ktorý majú vložiť peniaze, im dala tá pani I., čo to sprostredkovala spolu s pani I., už si nepamätá presne, či ona doniesla číslo alebo volal zať s I. a tá dala číslo účtu. Komu patrí ten bankový účet sa dozvedela, keď podali trestné oznámenie, lebo ona stále tvrdila, že to išlo na účet, kde boli tie autá. Povedali jej to až policajti v BA, že to bol účet na nejakého bezdomovca, ktorý už nežije, teda po čase zomrel. Žiaľ nemala písomnú dohodu, mali len potvrdenie o poslaných peniazoch na to číslo účtu. Nič im nebolo vrátené. Malo ísť o Passaty.

Obžalovaná k výpovedi uviedla, že sa pani C. mafiou nevyhrážala. S jej synom sa raz stretla asi na Šafku, niekde pri Kryme. S I. sa nikdy nestretla, nevie kto ju nahovoril na tieto obchody. Potom sa s I. stretla prvýkrát v živote v Auparku, lebo na manželov účet prišli nehorázne peniaze a tieto peniaze vrátila späť podľa mien a čísiel účtu. Svedkyňa však uviedla, že nie je pravda, čo uviedla obžalovaná, pretože svedkyňa volala s obž. I., že I. požičala raz 1.000,- Sk a raz 2.000,- Sk a svedkyni povedala, nech jej povie, že kedy to vráti. Takže nie je pravda, že ju nepoznala, ani nikdy nestretla.

Svedok M. C. (bod 3 obžaloby 2T/111/2013) uviedol, že bol spolu so sesternicou na jednaní, zazvonil jej telefón a kontaktoval ju nejaký pán W., s tým že má výhodnú ponuku na autá. Ponúkol jej, či nechce ísť tiež do toho a ona povedala áno a navrhla to aj svedkovi. Telefonovala s tým W., ona mu dôverovala, lebo bol to jej bývalý kolega z nejakej poisťovne. Išlo tam o to, že tie peniaze bolo treba vložiť ihneď, aby sa to nejako mohlo ukončiť a mohli im dať tie autá. Jednalo sa o 95.000,- Sk za kus, o aké autá išlo, už nevie. Ďalšie boli tie vklady, svedok toľko na účte nemal, bol na návšteve u svokry a ona povedala, že by chcela aj ona auto - volá sa pani R. C.. Dala mu peniaze, ktoré hneď vložil na účet, to boli jej peniaze. Svedok vložil svojich 50.000,- Sk a na druhý deň 45.000,- Sk. Zhruba 2 mesiace nato, s obž. I. bola v kontakte jeho sesternica K. I.. Svedok s obžalovanou vôbec nebol v kontakte. V tej dobe to začalo byť chaotické - niekto autá rušil, niekto sa pridával. Vtedy sa pridala aj svokor, že chce aj pre syna auto a teda pridala sa v mene svokry - R. C.. Potom sa dlho nič nedialo, začali obž. I. kontaktovať aj oni, vyše roka sa to ťahalo, ale nedalo sa k ničomu dopracovať, vždy bola nejaká zámienka, aby sa to nedalo dokončiť. Buď bola nejaká policajná akcia, alebo to niekto nechcel podpísať. Ona - obž. I. sa v tej dobe dosť oháňala nejakým sľúbením - bol vraj vedúci ochranky, meno si svedok už nepamätá. Zhruba po roku a pol to dospelo k tomu, že autá už sú, ale predtým musia vložiť ešte nejaký poplatok, vraj na zaevidovanie áut a teda, že už si ide pre ne. Vtedy tam svedok vložil 50.000,- Sk, z toho 30.000,- Sk bolo svedkových a 20.000,- Sk svokriných. Nakoľko sa do tých 3 dní nič neudialo a opäť boli výhovorky, tak išli na políciu a podali trestné oznámenie vo veci podvodu. Potom im bolo vyčítané zo strany I., že kvôli nim sa nič nedeje, že to všetkým zastavili. Vždy keď svedok s ňou telefonoval mu povedala, aby nepodával trestné oznámenia, lebo to zastaví všetkým a keď podal, tak mu povedala, že už je to zatavené kvôli nemu a tie autá už nebudú. Z jeho okolia nedostal nikto reálne vozidlo od obž. I.. Jednotlivé vklady realizoval vkladom. Peniaze mu neboli ani dodatočne vrátené. Zopakoval, že všetky podrobnosti ohľadom kúpy áut, ceny vozidla, čísla účtu sa dozvedel od pani I. a ona to vedela od pána W., neskôr aj od obž. I., ktorá kontaktovala pani I., aj sa spolu párkrát v BA stretli. Pani I. tiež prejavila záujem o vozidlo, časom vložila aj peniaze, ale tie peniaze po pár mesiacoch dostala späť, lebo to zrušila, bolo to ešte na začiatku. To sa dozvedel od pani I.. Vie, že v tom čase bolo dávane viac vkladov od viac ľudí, niektorí ľudia dali aj 300.000,- Sk. Jeden jeho spolužiak dal túto sumu. V čase, keď podával trestné oznámenie a to už bolo po dlhšej dobe, tak vie, že sestra pani I., resp. jej manžel, vložil tiež 300.000,- Sk. Kontakt na obž. I. mal po nejakých mesiacoch od sesternice I. a to tel. číslo a už jej volal on. Že vozidlá ponúka obž. I. a nie pán W., vedel od pani I.. Komunikácia medzi ním a I. prebiehala veľakrát, asi 30x, t.j. SMS, telefonáty, so žiadnym výsledkom, len

s výhovorkami. Nikdy to nepoprela, len uvádzala, že sa to musí odložiť. Skôr bol tvrdený opak, že áno, je to tak, len musí svedok počkať. Tie peniaze platil na jeden účet - účet jej manžela. Peniaze mu neboli vrátené ani čiastočne.

Svedok Ing. N. C. (bod 6 obžaloby 2T/111/2013), ktorý uviedol, že niekedy v decembri 2007 ho I. I. začala informovať ohľadom získania dodania áut Peugeot 307 a 607. Tie cifry tam boli 95.000,- Sk za auto, druhú sumu si nepamätá. Následne s bratom, N. C., túto vec osobne preberal s pani I.', stretli sa, a následne po získaní telefónneho čísla na obž. Z. I. ju aj mailom aj telefonicky kontaktoval. Tá mu danú vec potvrdila a povedala, že má čím skôr zaslať peniaze, že autá sú k dispozícii, len sa čaká na určitý objem ľudí, aby sa to mohlo uzavrieť. Peniaze zaplatil hneď v decembri 2007 - to bolo tých 95.000,- Sk, a následne po tom niekde v polovici roka 2008 (jún 2008) doplatil dokopy asi 93.000,- Sk s tým, že suma bola zaplatená na účet manžela Z. I. - I. I.. Upresnil, že tá suma v júni 2008 bola 5.000,- Sk, 60.000,- Sk a v septembri 2008 28,940.-Sk, spolu 93.940,- Sk. Telefonicky mnohokrát kontaktoval obž. I.. Osobne sa s obž. I. stretol asi 2x, v podstate stále ich uisťovala, že daná vec je na dobrej ceste, ale buď niekto vystúpil alebo sa niečo stalo a stále sa čas naťahoval. Po zaplatení druhej čiastky sme už žiadali o vrátenie peňazí, keďže sa nič neudialo a neustále boli zavádzaní. Následne podali trestné oznámenie na políciu, tu v BA. Jednotlivé platby realizovali na jeden účet. Peniaze mu neboli vrátené, ani ich časť. Vozidlo nedostal nikto z jeho okolia, a čo sa týka peňazí, časť peňazí bola vyplatená G. F., ktorý mu to spomínal. Z kontaktov s obžalovanou mal dojem taký, že z počiatku prišiel človek o kopec peňazí. Stretli sa aj osobne, myslel si, že všetko bude v poriadku, nejak ho presvedčila, že všetko bude v poriadku, aby vydržali, aby nebrali peniaze späť, že nebude mať ten balík peňazí, že sa to celé oddiali. Celé to narástlo do napätia, nemali peniaze ani vozidlá. Pri osobnom stretnutí jednali iba s ňou. Neodkazovala ich pri telefonickej komunikácii na ďalšiu osobu. Niekedy spomínala ľudí okolo polície, ktorí vybavujú tieto veci, malo to také špecifické pomenovanie, už si nepamätá aké. Peniaze jej zaslal na účet, peniaze jej prišli, potvrdila mu slovne, že peniaze jej prišli. Vybrala ich a dávala to niekde inde, nikdy nešpecifikovala kam to dáva. Vzájomne komunikovali mesačne 10x telefonicky, a 1-2 x mesačne mailom.

Svedok N. C. (bod 7 obžaloby 2T/111/2013) uviedol, že s obž. I. volal a bol aj osobne za ňou asi 4x. K tejto veci uviedol, že peniaze, ktoré jej poslal, už vtedy ho zavádzala, že to je jej účet. Bol to však účet jej muža, potvrdili mu to aj vo VUB, kde vkladal peniaze, kde bolo aj konkrétne uvedené, na čo sú tie peniaze použiteľné, t.j. nákup vozidiel a teda chcel, aby bolo vznesené obvinenie aj jej manželovi, nakoľko je preukázateľné, že tieto prostriedky používal aj on. Do dnešného dňa, aj napriek výzvam, ústnej aj písomnej, mu nevrátila žiadne finančné prostriedky. Svedok pracoval v Edimaxe, kontaktovala ho na ňu pani K. I.. Oni boli v osobnom kontakte, ona mu dala aj telefónne číslo na obžalovanú, kde sa s ňou dohodol, čo a ako sa jedná. Ona mu uviedla, že sa jedná o predaj prebytočných vozidiel MV SR. Ďalej mu uviedla, že tam má kontakty, a kolega aj kúpil z MV SR 2 autá ale cez ňu, preto jej nemal dôvod neveriť. Svedok si overil akurát, že pán D. I. existuje, ktorý je vlastníkom účtu a videl v tom období odstavené Peugeoty v Trnave. Takto si to overil, inú možnosť nemal, lebo ako bežný smrteľník na MV SR by sa s ním nikto nebavil. Obžalovaná mu potvrdila, že peniaze boli v poriadku vložené na účet a posunula ich ďalej a bude mu oznámené, kedy dôjde k fyzickému odovzdaniu vozidiel. Obžalovaná sa stále vyhovárala na tretie osoby, mená nechcela uvádzať. Uviedla aj, že ak nedokážu už vydržať, že im tie peniaze vráti. Do dnešného dňa, ani po tom, čo ju vyzývali listom, im nič nevrátila. Takisto musela vedieť o čom sa v liste jedná, lebo bol adresovaný aj na jej manžela, ale nebol prevzatý. Celková škoda činí asi cez 400.000,- Sk, t.j. vložil 2x 95.000,- Sk + 20.000,- Sk +10.000,- Sk+30.000,- Sk, t.j. 250.000,- Sk. Preto uvádza 400.000,- Sk, lebo to má škodu aj s úročením. Svedok tie peniaze musel vrátiť. Žiada, aby mu boli všetky peniaze vrátené na účet.

Svedok G. F. (bod 10 obžaloby 2T/111/2013) uviedol, že obž. I. nespĺnila to, čo sľúbila. Obrala ich o peniaze, ani nedodala tovar, ktorý im sľúbila. Dozvedel sa od pána Ing. N. C., ktorý mu povedal, že je možné za určitý finančný obnos získať prebytočný majetok MV SR. Celý tento obchod zastrešovala obžalovaná. Na základe toho sa stretol s obž. I. a prejednal ten obchod s ňou. Stretli sa v roku 2008, presný dátum nevie. Nikto tam nebol prítomný okrem svedka a obžalovanej a myslí, že to bolo na OMV pri Auparku. Svedok navrhol uzatvorenie písomnej zmluvy - kúpno-predajnú zmluvu. Bola aj uzatvorená, je v spise, v tejto zmluve je uvedené, že obžalovaná sa zaväzuje dodať taký a taký počet vozidiel a za takú sumu. Tú zmluvu vypracoval svedok a podpísali ju obaja, teda aj obžalovaná. Pri prvom stretnutí obžalovaná vystupovala ako sprostredkovateľ, ktorý vie vybaviť tieto vozidlá. Všetky finančné prostriedky

jej zasielal na jeden účet, neskôr sa dozvedel, že to bol účet manžela obžalovanej I.. Obžalovanou bolo tvrdené, že tie financie boli použité na odkúpenie tých vozidiel. Neskúmal, či tak boli použité, nemal ani ako možnosť toto overiť. Mal záujem, ak si dobre pamätá, o 21 ks. Nedostal ani jedno vozidlo. Časť peňazí mu bola vrátená - 440.000,- Sk, ak si dobre pamätá. Nevie presne kým, ale bolo to prevedené na účet, predpokladá, že z účtu pána I.. Celkovo dal na účet I., teda pána I., ak si dobre pamätá, cca 1.2-1.3 milióna Sk. Obžalovanú vyzýval na vrátenie mailovo, telefonicky, veľakrát sa aj stretli, ale nikdy nedošlo k vráteniu celej sumy. Po jeho urgenciách došlo k vráteniu tých 440.000,- Sk, čo uviedol.

Obžalovaná výpovedi svedka uviedla, že tie peniaze, čo boli vrátené, boli vložené priamo na účet, nebolo to z účtu pána I..

Svedok I. R. (bod č. 5 obžaloby 2T/111/2013) uviedol, že to bolo riešené cez pána I. ohľadom áut zabavených na colniciach. Pán I. im dal správu, že obž. I. im vie zohnať tie autá za peniaze. Mal záujem, peniaze dal pánovi I., ten sa stretol osobne s obžalovanou. Dlho sa pani - obžalovaná neozývala, tak podali trestné oznámenie. Svedok mal záujem len o jedno vozidlo a to Peugeot. Svedok sa s obžalovanou stretol len 1x. Prítomní tam boli pán R., N. I., I. I. a I. R.. V tej dobe mali doniesť prefotené občianske preukazy, že budú vybavené technické preukazy na ich mená. Obžalovaná bola sama. Všetko riešil pán N. I.. Svedok nič nedostal.

Svedok I. R. (bod č. 5 obžaloby 2T/111/2013) uviedol že, v predmetnej veci mali dostať autá, dali peniaze, ale nedostali autá ani peniaze späť. N. I. mu povedal, že je možnosť dostať sa k autu - Peugeot 307. Ponúkol mu, či nechce, že je možné odkúpiť autá od obž. I., z nejakej policajnej dražby, alebo čoho, to presne nevie. Stretli sa s obž. I. 2x, názov reštaurácie nevie. Dal I. peniaze. Prvýkrát sa stretli, kde bolo povedané, že to bude trvať dlhšie ako sa predpokladalo. Najprv dal 40.000,- Sk, potom 10.000,- Sk, a to N. I., ktorý ich poslal obž. I.. Nakoľko doposiaľ nedostali ani autá ani späť peniaze, podali trestné oznámenie. Pri osobnom stretnutí s obžalovanou im táto nepredložila nijaké doklady od vozidiel, alebo foto. Väčšinou N. I. vybavoval tieto veci. Keď sa stretli s obž. I., svedka bral preto, aby tam nešiel sám. Stále to bolo o' tom, že sa to ešte vybavuje. Svedok nevie ako naložila s peniazmi, ktoré od nich dostala. Svedok Ing. N. F. (bod č. 9 obžaloby 2T/111/2013), uviedol, že začiatkom roku 2008 ho oslovil jeden priateľ v Trenčíne, či nemá záujem o kúpu áut značky Peugeot 307 a 607, ktoré pochádzajú z colných skladov. Tieto neboli prečlené a teraz sa budú predávať alebo likvidovať. Bola tam stanovená cena : 150.000,- Sk, tak išli do BA, do kancelárie obž. I. s tým, že jej odovzdal 150.000,-Sk a vystavila mu na túto sumu potvrdenku. Po nejakej dobe ho telefonicky oslovila obž. I., či má záujem o ďalšie autá, nakoľko sú voľné. Dohodli sa na ďalších 2 autách - 307 a doniesol jej 200.000,- Sk

v hotovosti do kancelárie v BA a na túto sumu opätovne vystavila potvrdenku. Keďže boli v ponuke ďalšie autá, jeho priateľ pán S. poslal na účet manžela obž. I. 350.000,- Sk s tým, že sa jedná o 1x 607 a 2x 307-ka. Potom ešte odovzdal obž. I. 2x po 200.000,-Sk za ďalšie autá a 93.000,-Sk na poplatky, STK a podobne. Spolu mali dohodnutých asi 11 áut, ktoré nedostávali. Na výzvy telefonické aj mailové obž. I. vždy odpovedala, že autá budú, treba len počkať. Keďže sa dlhšie nič nedialo, tak ju navštívil v jej kancelárii a na celkovú sumu vystavila zmenku. Tú vystavila bez problémov, nakoľko tie autá istotne budú. Keď ďalej naliehali na dodanie áut, obž. I. zvyšovala počty áut s tým, že autá sú ešte voľné a treba ich všetky predať alebo rozdať, teda im ich sľubovala. Keď videli, že kde to speje, podali trestné oznámenie. Nebolo mu nič vrátené, škoda je 39.000 Eur a niečo. S obžalovanou sa prvýkrát stretol spolu s pánom K., a potom jej asi 4x doniesol peniaze osobne, a potom ešte raz keď, podpisovala zmenku. Obžalovaná spomínala nejakého pána H., ktorý mal pracovať na MV SR, ale ako naložila s financiami sa nedozvedel. Obžalovaná žiadne doklady nemala s tým, že tieto sa vybavujú až pri odovzdaní vozidiel. Keď odovzdávali peniaze za prvé vozidlá, nebol sľúbený dátum, ale vždy to bolo veľmi rýchlo s tým, že sa musia všetky tie vozidlá predať, nemôžu ísť postupne. Svedok upresnil, že prvá platba bola koncom januára - to bolo 150.000,- Sk, potom prichádzali ponuky na ďalšie vozidlá s tým, že sa to natiahlo až do mája. Svedok nemal podozrenie, že sa niečo také udeje. Pán K., ktorý mu to ponúkol povedal, že je to overené, že sa takto autá predávajú z colných skladov. Pri komunikácii bola obžalovaná väčšinou sama, len prvý krát, keď sa s ňou stretol, bol tam aj pán K., ktorý bol so svedkom. Podozrenie, že niečo nie je v poriadku bolo potom, ako im I. pridávala vozidlá ako na bežiacom páse a niekde v maily to má - bolo oznámenie, že to bude asi 30 vozidiel. K. pozná 20 rokov, nemal dôvod sa pýtať, odkiaľ získal informácie, že by obž. I. mala predávať autá. Tých 350.000,- Sk boli peniaze W., ale všetko vybavoval svedok. W. s obž. I. do styku neprišiel. Svedok zopakoval, že Peugeot 307 stál 100.000,-Sk, 607 stál 150.000,-Sk a podľa toho boli platby, ktoré obž. I. zaplatili, keďže potom naliehali na dodávku áut alebo vrátenie peňazí, tak aby získala čas, tak im začala zdvíhať počty áut. Skončilo to niekde na 30, a môže to byť aj 31, ako je uvedené v obžalobe.

Svedok F. T. (bod. 26 obžaloby 7T/23/2013) uviedol, že obžalovaná od neho od roku 2010 podvodným spôsobom zobrala peniaze za účelom nákupu áut, ku ktorému nikdy nedošlo. Poznal ju už predtým, nakoľko mu už robila nejaké poisťné zmluvy. Zoznámil ho s ňou otec jeho bývalej priateľky. Keďže svedok v tej dobe u obžalovanej robil -aktualizoval tam nejakú zmluvu, tak ho oslovila, že je tu taká ponuka z Ministerstva na nákup áut, má tam známeho - pána H.. Pán H. mal byť riaditeľom úradu pre ochranu verejných činiteľov. Za týmto účelom od svedka vypýtala zálohu. Zároveň s tou ponukou prišla z dôvodu, že ona sama potrebovala pôžičku, aby mohla urobiť nejaké nákupy aj sama pre seba. Spísali zmluvu o pôžičke a aj od svedka prevzala zálohu za vozidlá, ktoré mal kúpiť. Potom sa to celé začalo naťahovať, vždy tam pribúdali vozidlá, ktoré bolo treba zahrnúť do celej tej transakcie, či už formou pôžičiek alebo svedkovým zainteresovaním. Pýtala stále viac a viac, aby sa to už daný víkend mohlo ukončiť. Týmto spôsobom sa to vždy posúvalo v krátkych časových intervaloch - „už budúci týždeň to bude, už budúci týždeň“ a tak sa to naťahovalo 2 roky. Jedného dňa, keď ju prišiel navštíviť do kancelárie tak zistil, že kancelária je zamknutá a jeden okoloidúci ho upozornil, že p. I. je zatknutá. Tak išiel na políciu a podal výpoveď. Išlo hlavne o Peugeot 607 a VW, ktorých bolo trochu viac, neskôr boli aj BMW a Audi. Vždy to bola krátka dodacia doba - do týždňa sa to malo udiť alebo cez víkend. Vždy to vyzeralo, že už je to na spadnutie, ale vždy do toho prišla nejaká udalosť, ktorá tomu zabránila. Jednal len s obž. I.. Svedka do toho zlákalo aj to, že na osobu pána H. sa spýtal známeho, ktorý robil v tejto ochranke, ktorý mu potvrdil, že tam robil v tej ochranke aj pán H.. Až spätne sa svedok dozvedel, že tam už nepôsobil niekoľko rokov. Krátko mal možnosť rozprávať sa aj s pánom H., ktorý uviedol, že tá kauza je stará niekoľko rokov a dlho sa tam po tej kauze chodili pýtať priamo na neho a na tie vozidlá, a to priamo na tom úrade. Od obžalovanej si pýtal technické preukazy, ale vždy mu to bolo povedané formou, že už sú pripravené, ale reálne sa ku nemu nikdy nedostalo nič. Zjavne išlo o vymyslenú kauzu. Platil vždy v hotovosti, v niekoľkých etapách, nakoľko vždy pribudli autá, ktoré bolo treba ešte vyplatiť. Celkovo to bolo 19.200,- Eur, z toho 2.800,- Eur boli pôžičky - tam mal zvlášť zmluvu na pôžičku medzi obž. I. a ním, a to 2x po 1.000,- Eur, a 1 x 800,- Eur. Niektoré príjmové pokladničné doklady, ktoré dostal, boli urobené na OP priateľky a jej otca. Vždy to bolo platené v hotovosti. Čo sa týka pôžičiek, to riešil v civilnom konaní, kde mu bola priznaná náhrada škody. Nebolo mu to vrátené. Svedok tie pohľadávky, čo sa týka pôžičiek, predal, reálne inkasoval okolo 500-600,- Eur. Čo sa týka záloh za autá, doposiaľ nič neobdržal, nič mu nebolo vrátené. Trestné oznámenie podal potom, čo sa skontaktoval aj s pánom H., ktorý mu v krátkosti vysvetlil, ako to bolo - že to bola bublina, do ktorej ich obžalovaná dostala. Reálna suma, ktorú mu obžalovaná nevrátila a ktorú dal ako zálohu za vozidlá, bola 16.400,-Eur.

Svedok N. G. (bod. 12 obžaloby 2T/111/2013) uviedol, že, obž. I. mu je dlžná sumu 190.000,- Sk, ktoré jej dal na kúpu vozidla značky Rover 75, a do dnešného dňa mu neboli vrátené peniaze, teda nemá auto ani peniaze. K obž. I. chodil poisťovať auto, niekto mu ju odporučil z okolia. Keď si bol poisťovať auto u nej, tak mu to sama navrhla, či nemá záujem o nákup auta - Rover 75. Mala ho mať z Colného skladu a dodacia lehota bola okolo týždňa. Listinné doklady nedostal, bavili sa, aký je to typ vozidla, obsah motora, aký je to ročník, vizuálne poznal toto vozidlo, všetko o tom vozidle si pozrel na internete. Vie, že jej zaplatil 290.000,- Sk, potom, keď sa to ťahalo a vozidlá neboli, tak za ňou chodil, bývala kúsok od svedka. Potom mu vrátila 100.000,- Sk s tým, že ostatné peniaze vráti potom. Platil v hotovosti. Spolu si vymenili príjmové doklady.

Svedok trestné oznámenie nepodával, čakal až mu prišlo predvolanie na políciu a tam to doriešili. To, že vozidlo nedostane, sa dozvedel až keď sa dostavil na políciu. Stále jej dovtedy veril. Obžalovaná mala stále otvorenú kanceláriu, podnikala, tak veril, že to auto raz príde. Bolo tam furt to, že tam boli nejaké zádrhly, že sa tam musí zaplatiť daň alebo také niečo. Politika sa do toho miešala - M. a tak, a to všetko mu oznámila sama obžalovaná. Nie je si istý, či náhodou nešlo o jedno alebo o dve vozidlá. Stále uplatňuje sumu 190.000,- Sk ako nárok na náhradu škody, nakoľko do dnešného dňa mu nič iné od obžalovanej neprišlo.

Obžalovaná k výpovedi svedka uviedla, že p. G. ju navštívil jedného dňa a to vtedy, kedy mu ukradli auto. To auto nemal havarijne poisťované, v tejto veci sa mu nedalo pomôcť, lebo nemal od auta 2 kľúče. Ona ho neoslovila ani nenaháňala, aby si kúpil auto. Nechcel vrátenie peňazí, ale chcel, aby mu vybavila likvidáciu, už si nepamätá, aké to auto mal. A tým sa to naťahovalo. Ona mu v prospech na jeho účet v Tatra banke poslala zo svojich peňazí zarobených vyše 245.000,- Sk. Povedala mu, že mu toľko poslala a on jej nato povedal, že to tam nevie nájsť, lebo vtedy podnikal. Obžalovaná nemá o tom doklad už, vie len jej číslo podnikateľského účtu, ktorý je už zrušený cca 3-4 roky dozadu: 262575 4442 Tatra Banka. Žiadala, aby svedok predložil súdu výpis z jeho účtu za rok 2007, kde určite nájde s týmto účtom poukázanú uvedenú sumu. Táto suma bola na viackrát poslaná.

Svedok však zotrval na svojej výpovedi s tým, že 2 kľúče mal od toho vozidla, a poisťka bola uhradená za to vozidlo. Na polícii, keď bol vypočutý, mali aj výpisy z jeho účtu a jediná suma, ktorá mu z toho

účtu prišla, bolo tých 100.000,- Sk, čo uviedol. Nevie, či to bol účet jej manžela, z ktorého mu tie peniaze prišli. Nikdy toľko nezarabával, aby mal také sumy na účte, že by si to nevšimol, jedine, čo mu poslala tých 100.000,- Sk.

Svedok N. N. (bod. 22 obžaloby 2T/111/2013) uviedol, že dal peniaze obž. I. na tzv. kúpu áut, ktoré dodnes nedostal naspäť. Pamätá si, že jej dal peniaze, koľko a kedy, presne to už nevie. V spise sú určite poukážky, čo jej dával peniaze. Obž. I. nasľubovala, že má autá, ktoré sú zadržané na Colnici, tie sa musia hromadne predať a zháňa na nich kupcov, aby sa naraz mohli dať preč. Colnica robí poriadok a preto treba tie autá odpredať. Potom jej dali peniaze, začalo sa to potom predlžovať. Že sa to vybavuje, že ešte nie sú EČ, že treba ešte niečo doplatiť na tie čísla, stále sa to predlžovalo, až nakoniec sa došlo na to, že je to podvod. Svedok mal toho času priateľku a tá mala známosti v Trenčíne. I. K. hovoril, že tieto autá predajú, že sú za takú nízku cenu. Tá priateľka mu dôverovala, tak nech že do toho ide. Svedok sa jej pýtal, že čo a ako, že ona ho pozná, že je to férový chalan. Ona nato nemala peniaze, ale keďže ho poznala a verila mu, tak svedok do toho išiel. Má poukážku, že dal obž. I. peniaze. Dal peniaze priateľke a ona v mene svedka obdržala príjmový doklad. Nebolo mu nič vrátené. Okrem obžalovanej nejednal s inou osobou. Autá mali byť odovzdané niečo ako do 14 dní alebo mesiac. Keď vozidlá neboli, stretol sa s obž. I., a tá hovorila, že tí Trenčania si zobrali peniaze naspäť, takže tam tie autá stoja, takže hľadá nových ľudí na tie autá, aby sa naraz mohli tie autá predať, a že jej chýbajú ešte nejaké peniaze na tie EČ a či by nemohol nejaké peniaze doplatiť, tak doplatil ešte, lebo chcel, aby sa to pohlo. Obžalovanej odovzdal 1x tú veľkú sumu a 2x doplatok na ŠPZ. Svedok uviedol, že celková škoda mu vznikla 470.000,- Sk, čo je 15.601,14,- Eur.

Svedok Ing. U. W. uviedol, že pár rokov dozadu, asi 2007-2009 jeden jeho známy, Ing. F. sa ho spýtal a ponúkol, že je možnosť odkúpiť autá. Podľa jeho informácií mali byť výrazne lacnejšie, ako bola kúpna cena. Mala byť zložená záloha vopred, dohadovali sa, že by mali záujem o 3 autá a dávali zálohu asi 350.000,- Sk, ktoré vkladali na ten účet. Nepamätá si, že by to bol účet obžalovanej. Doma má o tom nejaké papiere. Bola to súkromná agenda. 350.000,- Sk je dosť peňazí, takže sa na to nedá zabudnúť. Potom Ing. F. prišiel už nervózny z toho, stále sa to odkladalo. Časom sa zmierovali s tým, že to pôjde do stratena. Bral to ako vzťah ku F., bol to svedkov priateľ. Skončilo to tým, že skonštatovali, že asi prišli o peniaze. On asi tiež dopadol tak ako svedok. Svedok do dnešného dňa nevidel peniaze ani autá. Až po nejakej dobe sa mu to oživilo. Svedok je už v predčasnom dôchodku. Svedok sám dal 350.000,- Sk. Osobne sa s obžalovanou nestretol. Tie vozidlá chcel pre firmu. Dodal, že na základe dôvery medzi ním a F. nemal dôvod pochybovať a potrebu mať nejaké doklady. Svedok naháňal pána F.. Pochybovať začal, keď sa to začalo naťahovať. Peniaze späť nedostal. Reálne vznikla osobe svedka škoda vo výške 350.000,- Sk. Doplnil, že fakticky to bola ústna dohoda medzi ním a F., ktorá je do dnes, že všetko vybavoval on, a to že svedok len poskytol tých 350.000,- Sk neznamená, že je to samostatná vec. On vybavoval spolu aj pre seba aj pre svedka. Opakoval, že poskytol 350.000,- Sk a dôveru, že to F. vybaví kladne.

Svedok N. D. (bod. 12 obžaloby 2T/111/2013) uviedol, že vie, že išlo o autá, ktoré im obv. I. ponúkla, čo jeho osobne okrátilo asi o 190.000,- Sk. Od začiatku to bolo tak, že si k nej domov prišiel poistiť auto. Povedala mu, že na čo si bude dávať poistiť staré auto, keď si môže kúpiť nové za menšiu cenu. Povedal jej, že za menšiu cenu nekúpi, ona mu povedala, že MV SR odpredáva autá, ktoré niekde zachytili, inak by ich zošrotovali. Obž. I. švagor robí na MV SR a ponúkol jej takú vec, že aj s p. Y. sa dohodli, že odpredajú autá za zostatkovú hodnotu, aby mohli pomôcť deťom na Mokrohájskej ulici. Keď počujete niečo také, tak sa do toho navliekol, súhlasil s tým, išli do toho aj ďalší, ktorých nechcel menovať. Zložil peniaze, pretože v ten týždeň v piatok mali byť autá. Piatok jej volal, a povedala mu, že p. Y. odcestoval na východ a to sa normálne zhodovalo, bolo to aj v televízii, že reálne bol na východe Slovenska. Bolo to tak neskutočne nahraté. Povedala mu, že uvidí v nedeľu ako to bude a že mu dá vedieť. Potom

v nedeľu nedala vedieť, potom na stredu, na piatok a následne už svedok podal trestné oznámenie. Nič mu nevrátila. Platil v hotovosti. Dostal klasický príjmový doklad. Odovzdal jej 190.000,- Sk, za 1 auto 95.000,- teda spolu 190.000,- vopred za 2 autá. Jednal iba s obžalovanou. Uplatňuje si nárok na náhradu škody celej - 190.000,- Sk, t.j. 6.306,84 Eur.

Svedok I. I. (bod. 16 (pôvodne bod 5. obžaloby 2T/111/2013), ktorý uviedol, že v obžalobe ide o peniaze za autá - Peugeot 407, ktoré im mali byť doručené od obž. I., ale tak sa to neuskutočnilo, a to v sume 40.000,- Sk. Potom ešte doplácali 10.000,- Sk. Tých 10.000,- Sk dávali osobne obž. I. v reštaurácii. Táto im vydala

pokladničný doklad nato. Zbytok riešil jeho brat N. I. s obž. I.. S obžalovanou sa zoznámili v tej reštaurácii v Bratislave, nevie odkedy sa poznajú, zhruba 8 rokov dozadu. S iniciatívou ohľadom kúpy a zabezpečenia predmetných áut prišiel svedkov brat. Všetko išlo teda cez brata a všetko mala

zabezpečiť obž. I.. To mu povedal brat. Svedok sa s obžalovanou osobne stretol 1x v tej reštaurácii. Vtedy odovzdávali tých 10.000,- Sk. Svedok dal 40.000,- Sk bratovi, ktorý ich previedol na účet obž. I.. Keď odovzdal 10.000,- Sk povedala, že tie autá budú odovzdané cca v priebehu týždňa. Okrem svedka odovzdali peniaze obžalovanej v tej reštaurácii ešte I. R., I. R., N. I., M. R.. Nevie, koľko dohromady aut obžalovaná sľúbila. Svedkovi sľúbila jedno auto a bratovi asi 2. Keď po týždni neboli autá dodané, brat svedka ju stále kontaktoval. Obž. I. to stále odďaľovala - až dodnes. Hovorila stále nejaké výhovorky, vždy si niečo vymyslela. Jednali len s obžalovanou, ale myslí, že tam bol zainteresovaný aj jej manžel. Svedkovi sa zdá, že on pracoval v nejakej sfére, odkiaľ majú byť tie autá, tak z toho titulu. Obž. I. to vrela v tej reštaurácii. Bola mu spôsobená škoda v sume 50.000,- Sk a nebolo mu nič vrátené. Brat mu ukázal potvrdenie o tom, že previedol tých 40.000,- Sk na účet obžalovanej. Obžalovaná svedka osobne v reštaurácii vyzvala, resp. brata, aby ešte doplatili 10.000,- Sk a potom následne v reštaurácii ich vyplatili. Tých ďalších 10.000,- Sk vyplatených bolo z dôvodu vybavovania papierov. Všetko riešil jeho brat a podložené to bolo výpismi z účtu, takže sa mu to zdalo ako dostatočný dôkaz.

Svedok U. R. (bod. 23 (pôvodne 12) obžaloby 2T/ 111/2013), uviedol, že do tejto situácie sa dostal tak, že je priateľom N. D.. Ten mu dal informáciu, že sa idú rozpredávať nejaké autá z colného skladu, a pýtal sa ho, či nechce ísť

s ním, nakoľko sú za dobrú cenu. Keďže sú v dobrom vzťahu, tak išiel do toho. Dohodli

sa na nejaký čas, išli do Petržalky do kancelárie obž. I.. Tam ich posadila aj

ostatných chlapcov D., pozbierala im občianske preukazy, a pýtala sa ich, či je niekto v PZ. Nevie či to malo nejaký význam. Asi si overovala, či niekto je ozbrojený alebo nie je. Zložili tie zálohy. Svedok konkrétne mal záujem o Peugeot 605 a za ten pýtala 150.000,- Sk. To jej tam poskladali, podľa toho, kto mal o čom záujem. Hýbalo sa to od 100.000,- do 150.000,- Sk. Pýtali sa, či dá nejaké potvrdenky, dala im takú potvrdenku, že nepovažoval za potrebné si ju nechať. Bol to nejaký škrabopis na nejakom výdavkom papieri, nebolo tam nič ani firma ani adresa, ani nič o čo by sa mohol oprieť. Potom ešte zašli spolu s obžalovanou vedľa do nejakej reštaurácie na kávu, a potom sa rozišli. Takú perličku im vysvetľovala, že dostanú nové gumičky do stierača pre bezpečnú jazdu, že to je bonus od nej. Čakali 2 týždne, že sa ozve. Chlapci tam telefonovali, hlavne pán D.. Ten im vždy dával hlásenie. Po tých 2 týždňoch ako svedok videl, že z toho nič nie je, tak vedel, že je problém a tie peniaze sa im nevrátia. Nepožadoval zmluvu o dodaní vozidla pred tým, ako zaplatil, resp. o podkladoch o aute. Vyplatil celú sumu. V minulosti si už kúpil z autobazáru auto. S obž. I. nemal žiadny vzťah, ani ju nikdy nepoznal, všetko to oprel o vzťah

s N. D.. Keď tie autá v sľúbených 2 týždňoch nedostali, dali sa dokopy, že pôjdu za ňou. Nech sa k tomu vyjadrí a povie nejaké stanovisko. Všetci sa stretli na nejaký dátum

v tej kancelárii, ale už ich neprijala, ani sa k nim nehlásila. N. tam s ňou mal kontakt, chvíľu s ňou debatoval ale neprejavila záujem, že by to nejako uzavrela a vyriešila. Tak išli podať trestné oznámenie hneď v ten deň. Nič im nebolo z tých peňazí vrátené. Svedok veril, že je to dobrý biznis, tak to neprešetroval. Kebyže to riadil sám, tak by do toho vôbec nešiel, veril však N. D.. Na nákup vozidla vybral úspory, dokonca aj chlapci, čo si sporili na poisťky po dovŕšení 18r, by im to malo byť vyplatené, tak aj to vybral.

Obžalovaná k výpovedi svedka uviedla, že im dala 16. augusta doklad, ktorý stratil. Hromadný zoznam peňazí a mien, ktorý vypýtal N. D. od nej asi v 10-11 mesiaci, kde boli všetky typy aut a vaše podpisy. Už nemá žiadne doklady, lebo likvidovala kanceláriu, resp. jej deti, keď bola vo väzbe.

Svedok dodal, že podpisoval doklad vtedy, keď tam boli, jeden zo D. napísal menovitý zoznam, kto koľko dal a na aké auto. To je pravda, to podpisoval. Potom si pýtali, aby mal každý sám osobitne ten doklad. To dostal ten, o ktorom uviedol vyššie vo výpovedi.

Svedok C. D. (bod 23 (pôvodne 12) obžaloby 2T/111/2013), ktorý uviedol, že obž. I. sľúbila prediť nejaké vozidlo, ktoré boli vraj prebytočný majetok za výhodnú cenu. Tieto vozidlá mali pochádzať z MF, ktoré ich malo navyše, a že z predaja vozidiel poskytnú výťažok na dobročinnú akciu. Prišiel s tým sused D., ktorý si u nej bol uzavrieť poisťenie na auto a ona mu toto ponúkla. Tak sa tam vybrali poinformovať sa, ofotila si OP, napísali meno priezvisko, kto koľko dal za aké auto. Povedala, že to má zastrešovať pán H., že to je jej svät. Ukazovala im album zo svadby, že on pracuje na ochranke a že on to má na starosti sa tých vozidiel zbaviť - že ich má prediť ako nadbytočný majetok, čo dostal za úlohu z MF SR. Peugeot 307 mal ísť po 90.000,- Sk alebo 95.000,- Sk, už si to presne nepamätá. Potom tam bol Peugeot 605 alebo 607 a ten za nejakých 120.000-150.000,- Sk. Svedok jej odovzdal 95.000,- Sk. Vybral to v banke, aj do spisu doklad potvrdenie o výbere z banky dal. Odovzdali jej tie peniaze všetci a povedala, že

poobede má prísť, že mu dá potvrdenie od pán H., že tie peniaze prevzal. Bol tam poobede, povedala, že ešte nič nemá, že nemá potvrdenie, potom tam bol ešte raz tak podvečer, a ona už mala tú kanceláriu zatvorenú a nereagovala ani na zvonček. Potom s ňou komunikoval D., lebo mu svedok volal, že tam už nie je a potvrdenie nedostal žiadne. A potom sa začalo, že ona sa stále zatajovala. Ten D. jej vyvolával, nech vráti peniaze, a ona to stále odkladala alebo nebrala telefón, alebo sa vyhovárala. Potom tam prišli nech im vráti tie peniaze. Povedala, že im nič nedá, tak jej povedali, že idú na políciu podať trestné oznámenie a ona povedal, že „chodte“. Tak podali trestné oznámenie. Nič mu nebolo vrátené.

Svedok W. D. (bod 23 (pôvodne 12) obžaloby 2T/111/2013), uviedol, že boli oklamaní pre kúpu motorových vozidiel. Jeho sused N. D. im odporučil jednu pani s tým, že má možnosť im zohnať vozidlá, konkrétne o Peugeot. Boli to vozidlá, už si nepamätá presne odkiaľ, mali byť zo skladu a cena tých vozidiel bola polovičná, boli to vozidlá za veľmi výhodnú cenu. Tak si dohodli stretnutie s obž. I.. Prišli za ňou do kancelárie na Gessayovej. Povedala im o čo sa jedná, že sa jedná o Peugeoty takého a takého typu a cena každého vozidla je iná. Že sú to zánovné autá. Keď majú záujem, tak im vie sprostredkovať tie autá za tú a tú cenu. Tak sa dohodli, že kto a aké autá, potom sa zas stretli, odovzdali jej peniaze, napísali zoznam kto dal koľko peňazí. Dala im doklad - príjmový doklad a tým mali čiastočné potvrdenie o odovzdaní peňazí. Povedala im termín, kedy asi tie autá by mohli byť s tým, že ich aj poistí u nej. Došiel termín, volali jej a povedala, že to bude vtedy a vtedy. Potom prišiel dátum, kedy mala prísť na návštevu kráľovná z Anglicka a preto sa to zas oddaľovalo. Už sa to asi 2 mesiac oddaľovalo, tak si povedali koniec, že to chcú ukončiť. Navštívili obž. I. s tým, aby im vrátila peniaze. Obžalovaná povedala, že peniaze nemá, že tie vyplatila, tak jej vyvolávali nech im to vráti. Zatajovala sa, nezdvihala telefón. Jedného dňa prišli za ňou do kancelárie. Nebola tam, tak išli podať trestné oznámenie. Svedok vie, že tam ešte spomínala nejakého pán, bol to jej svat - p. H., že to malo ísť cez neho. Nebola mu vrátená suma, ktorú obžalovanej svedok zaplatil a to 300.000,- Sk.

Svedok W. D. (bod 23 (pôvodne 12) obžaloby 2T/111/2013), uviedol, že obž. I. na nich vykonala podvod. Sused N. D. sa s ňou stretol a posunul im možnosť kúpy áut, ktoré sprostredkováva obž. I. cez nejakého svojho známeho. Tie autá mali pochádzať z MF SR, že ide o prebytočný majetok. Stretli sa s ňou, prefotila si ich OP, spísali zoznam, kto koľko dal, akú sumu, podpísali, vydala im nejaké príjmové doklady. Toto všetky by malo byť v spise založené. Potom už čakali, aké bude vyjadrenie z jej strany, že kedy budú, že ona vybaví aj doklady. Čakali a čakali, potom išli za ňou a ona povedala, že z toho nič nebude, tak chceli peniaze späť. Ona povedala, že už nie sú, že už ich nemá. Odvtedy je už 8 rokov. Všetko je uvedené vo výpovedi. Potom išli podať trestné oznámenie na OR PZ BA V. S obžalovanou sa stretol raz pri odovzdávaní peňazí a druhý krát, keď tam boli všetci a potom išli podať trestné oznámenie. Nič mu nevrátila. Bližšie sa svedok nezaujímal, odkiaľ má mať tie vozidlá, všetko riešil N. D.. Osobne zaplatil obž. I. 150.000,- Sk.

Svedok N. D. (bod 23 (pôvodne 12) obžaloby 2T/111/2013), uviedol, že vzhľadom nato, že to už je to 10 rokov, už si veľa nepamätá, avšak popísal, ako ho obž. I. podviedla. Počul, že sa chlapci bavili v kúpeľni o nejakých autách zadržaných v colných skladoch. Tak na to reagoval, snažil sa dopátrať cez nich, ako sa tam dostane a podrobné informácie. Podali mu správu, že to sused N. D. má cez obž. I.. Tak išiel za obž. I.. Ona im to ponúkla, tak na to reagovali, nakoľko svedok predtým dovážal autá z Nemecka, tiež to riešil cez colnicu a tam sa pár krát stalo, že tam boli vozidlá zadržané, ale nie jeho. Takže vie, že sa to stávalo, tak v tom nevidel nič nekalého. Sľúbila im tie autá, že budú, ale že momentálne je na území SR anglická kráľovná, takže to teraz nejde. Svedok jej povedal, že tie autá chce vidieť, no treba to zaplatiť. Takže sa to počas toho vybaví, na značky sa to dá a potom sa to rozdelí. Pýtala OP na vybavenie značiek. Svedok oponoval, že to aj tak potrebuje podpísať, že príde dopravný policajt, ale teda nevidel ešte žiadny problém. Takisto dostala finančné prostriedky na vybavenie značiek, už si nepamätá, že koľko ale myslí si, že osobne dal na vybavenie značiek 2.000,- Sk. Ďalšie okolnosti si už nepamätá, riešili to bez príjmového dokladu. Myslel, že to bude okamžite ako tá kráľovná odíde. Nemal si ako overiť ponuku áut, ona ho stále ťahala za nos, telefonovali tam, osobne tam bol, stále bola nejaká výhovorka, že sa to stále rieši, že ešte H., ktorý robí na ochrane svedkov a tak ďalej. Nebolo mu nič podozrivé, lebo aj svedok dovážal autá tak, že kúpil v Nemecku auto, došiel na colnicu na Berg, kde mu to colníci pozreli. Zákazník platil až pri odovzdávaní auta, lebo svedok vopred zákazníka nemal. Svedok kúpil auto najprv za vlastné. Ona im ponúkla autá z colného skladu, to bolo iné, než svedok vykonával. Sám vie, že na chodbe na colnici viseli formuláre, kde boli uvedené zadržané vozidlá s ponukovým listom. Jej konanie mu začalo byť podozrivé, keď odišla kráľovná zo SR a stále

sa nič nedial. Tak chcel peniaze naspäť ale bohužiaľ. Nič nedostal naspäť. Mal záujem si to overiť v colnom sklade, aj si pýtal kontakt od nej, ale povedala, že najprv musí vybaviť priepustku ten najvyšší, t.j. povolenku do colného skladu. On tam v tom čase keď telefonovala nebol, a mala takýto systém, ako toho človeka bude naťahovať a naťahovať. Preto odovzdal tú sumu predtým, než si to vozidlo pozrel, lebo tu bola kráľovná a obž. I. trvala na tom, že sa to musí rýchlo vybaviť. Nebolo mu to podozrivé, lebo ona pracovala v poisťovni a ten H. mal byť v ochrane ústavných činiteľov a myslí, že taký človek proti zákonu nejde ani nerobí protizákonné veci. Myslel si, že niekto tie vozidlá v tých dražbách už vykúpil, buď obž. I., alebo H., alebo poisťovňa za nižšiu cenu a chceli na nich zarobiť. Osobne vyplatil obž. I. asi do 100.000,- Sk, presne si to už nepamätá, je to 96-97.000,- Sk, je to uvedené vo výpovedi aj doklady ofotené, a to je okrem tých 2.000,- Sk za tie značky.

Svedok N. C. (bod 24 (pôvodne 13) obžaloby 2T/111/2013), uviedol, že prišiel o 150.000,- Sk, mal to byť nákup vozidla Peugeot. Inicializoval to jeho bývalý kolega p. D. v práci, ktorý ho oslovil, či nemá záujem o kúpu vozidla Peugeot 607 za sumu 150.000,- Sk. Následne on sa s obžalovanou niekde skontaktoval na nejakej akcii, alebo stretnutí alebo išiel s ňou uzatvoriť poisťku na auto, a ona ho oslovila, či nemá záujem o vozidlá. Svedok s tým súhlasil a p. D. jej oznámil, že má ďalšieho kupca na auto. Na druhý deň ráno išli do jej kancelárie, kde mali dohodnuté stretnutie s obž. I.. Bol tam teda s ním p. D.. Tam sa stretli ráno, povedala odkiaľ pochádzajú autá - z MF SR. alebo MV SR. Je to prebytočný tovar a že si ho môžu odkúpiť za tú sumu 150.000,- Sk. Potom sa rozprávali o tých autách, o prepisoch, na detaily si už presne nepamätá. Svedok jej

v obálke dal 150.000,- Sk, ona mu následne vystavila príjmový pokladničný blok na túto sumu, ktorý podpísala a odovzdala mu originál. Potom si prefotila svedkov OP na vybavenie prepisu motorového vozidla, vystavenie technického preukazu a odišli domov. Následne malo po týždni dôjsť k odovzdaniu áut. K tomu neprišlo. Volal jej aj p. D., prečo neprišlo

k odovzdaniu vozidiel. Niečo si obž. I. vymyslela, že odovzdávka bude o týždeň, potom jej volal aj svedok, takisto neprišlo k odovzdaniu áut, tak potom s kolegom D. skonštatovali, že to je podvod a zhruba o mesiac išli podať trestné oznámenie. Odovzdal jej 150.000,- Sk, to bola celá suma za auto. Ak by prišlo k odovzdaniu áut tak, tam bola ešte suma za prepísanie áut, ale tú nevyplatili, lebo usúdili, že to je podvod. Malo ísť o posledný kus vozidla, preto súhlasil. Tieto informácie mal od p. D.. Nič mu nebolo vrátené, ani auto doposiaľ nedostal.

Svedkyňa I. B. uviedla, že, že pán K., ktorý bol jej kamarát, teda si aspoň myslela, že je jej kamarát, a išiel s ňou do Švajčarska, spomenul jej obžalovanú, ktorú svedkyňa opoznala na súdnom pojednávaní. Spomenul jej možnosť týchto áut. Svedkyňa mu hovorila, že ak to nie je na 100%, nech ich do toho ani nezapája, lebo pre svedkyňu by to skončilo zle. Prišli do Švajčiarska, na druhý deň to spomenul svedkyňinmu priateľovi a K. na druhý deň zavolať obž. I., že súhlasia a mali záujem o Peugeot 307 a 607. Ten priateľ jej dal peniaze, ktoré osobne odovzdala obžalovanej za prítomnosti K.. Odovzdala peniaze s tým, že v krátkej dobe mali byť tie autá. Čakali, stále jej telefonovala, a stále aj obžalovaná aj K. hovorili, že autá budú. Nakoniec im vrátila na ich vyžiadanie peniaze späť, pretože neboli v krátkej dobe tie autá. Po čase asi do mesiaca telefonovala, že autá sú už k dispozícii a teda opäť tie peniaze obžalovanej dali. Už ich odovzdal K., lebo svedkyňa už nemohla ísť do Bratislavy. Celá komunikácia prebiehala cez svedkyňu a K., lebo jej priateľ žil vtedy vo Švajčiarsku. Celé leto bolo samé zavádzanie, na jeseň sa stretli s jej priateľom a obžalovaná povedala, že to stojí iba na tých peniazoch, že aj parkovisko bolo vybavené, všetko bolo vybavené, a len to stojí na peniazoch, a vydrankala od neho ešte 140.000,- Sk. Celkovo mali za jedno auto platiť 150.000,-Sk, čiže jej dali 2x 150.000,- t.j. 300.000,-, ďalších 30.000,- Sk na prepisy a vybavovanie, a potom 140.000,- Sk na ďalšie auto, ktoré sa muselo zobrať ešte naviac, lebo by to inak bez toho ďalšieho auta vraj nešlo. Tak priateľ napokon súhlasil a dal ďalších 140.000,- Sk. Potom sa to stále naťahovalo, svedkyňa pretelefonovala „majland". Obžalovaná uvádzala „áno budú, budú". Svedkyňa dala výpoveď v práci a odišla za priateľom do Švajčiarska, lebo konečne mala harmonický vzťah a človeka, ktorého mala rada. Tak sa odsťahovala do Švajčiarska. Boli to priateľove peniaze a nedokázal sa vysporiadať so stratou toľkých peňazí a dával jej to za vinu, pretože to bol jej kamarát a svedkyňa ho s ním zoznámila. Skončilo to tak, že sa v januári 2010 rozišli a svedkyňa sa vrátila späť na Slovensko a odvtedy nemá život. Nemôže sa pozrieť na obžalovanú, lebo tá osoba jej zničila život. Svedkyňa si ani zamestnanie nájsť nemohla, čo predtým mala veľmi dobré zamestnanie. Odvtedy sa s tým jej priateľom nekontaktuje. Nežiadali obžalovanú, aby sa mohli ísť pozrieť na tie MV, lebo jeden pán z Trenčína v tej dobe im povedal, že on sa informoval k tým autám, že tie autá sú k dispozícii. Od obžalovanej žiadali vrátenie peniaze späť najskôr telefonicky a potom aj písomne. Aj ten priateľ, ktorý sa volá N. N., ten tiež písomne žiadal obžalovanú, a ten vystupuje ako poškodený, nakoľko to boli jeho

peniaze a svedkyňa je teda v pozícii „len“ svedka. Ešte im potom obžalovaná podpísala zmenky na celú sumu.

Svedkyňa Mgr. Y. M., uviedla, že vie, že ide o vozidlá, ktoré ponúkala obž. I. za zvýhodnenú cenu. Tento predaj sa neuskutočnil, vozidlá neboli. S obž. I. sa stretli v kancelárii, kde im bežne poisťovala vozidlá, a tam sa aj dozvedeli o ponuke kúpiť za zvýhodnenú cenu MV značky Peugeot. Na základe tejto ponuky obžalovanej poskytli finančnú čiastku, ktorej výšku si už svedkyňa nespomína a na základe toho sa tento predaj teda neuskutočnil. Telefonovali s ňou každý mesiac v priebehu roka a roka až pol, až im vrátila peniaze. Možno to vtedy bolo okolo 400.000-500.000,- Sk. Mali kúpiť asi že 3 alebo 4 motorové vozidlá. Mali to byť MV zadržané v colnom sklade asi nejakej spoločnosti kvôli exekučnému konaniu s málo najazdenými km v dobrom stave. S obžalovanou sa osobne stretli asi 50-100 krát. Svedkyňa bývala v tom dome vedľa, a bola v tom čase na MD so synom a vždy keď išla von, zastavila sa u obžalovanej v tej kancelárii. Pýtala sa jej aké sú to tie vozidlá, odkiaľ majú byť, ale ona jej žiadne podklady neposkytla. Obžalovaná túto vec s autami riešila s osobou menom H., ale v akej súvislosti to si nepamätá. Svedkyňa tú osobu nepoznala, ani ju nikdy nevidela. Obžalovaná spomenula, že by mali byť kmotrovci. Peniaze jej na dva krát vrátila, ostala jej dlžná nejaké drobné, ale tie už naozaj neriešila. Vrátila jej to cca po roku a konečnú čiastku asi po roku a pol. T.č. jej už nič nedlží.

Svedok N. H. uviedol, že o tomto konaní sa sporadicky dozvedel od rokov 2007 alebo 2008 spôsobom, že mu na mobil zavolať nejaký neznámi človek s otázkou, kedy budú tie autá. Tak sa samozrejme pýtal o aké autá ide. Spomenul pani obžalovanú. Svedok mu povedal, že o ničom takom nevie, a že nech sa obráti na ňu. Následne jej svedok volal a opýtal sa jej, že o čo ide a ona mu povedala, aby sa do toho nestaral. Tak sa do toho nestaral a nebol dôvod, lebo nemal žiadny rukolapný materiál. Na predvianočných trhoch v roku 2009 sa stretol so synom jeho bratranca, ktorý tam bol s nejakým priateľom čo bola nejaká náhoda, a sa svedka opýtal, že ten jeho priateľ tiež kupuje nejaké autá a že vraj aj svedkova osoba tam bola uvedená v tej transakcii. To ho už zaujalo a požiadal o nejaký doklad o tom. Behom krátkej doby mu dodal ten doklad - listinné potvrdenky o nejakých peniazoch a autách. Už to svedok nemá, lebo to odovzdal polícii. Keďže už bol zatiahnutý do dákeho procesu, o ktorom nemal ani páru, išiel na ORPZ v Petržalke a opýtal sa na túto vec. Vyšetrovateľ ho v tej veci vypočul. Dostavil sa tam aj vypovedal dobrovoľne, aby náhodou nebol zatiahnutý do niečoho, kde nepatrí a to je v podstate všetko. Asi za nejaký rok ho zavolať vyšetrovateľka z krajského PZ nakoľko zrejme už išlo o vyššiu škodu a závažnejší trest. Čin, kde vypovedal to isté čo uviedol v predchádzajúcom prípravnom konaní. Z tých papierov sa dozvedel, že pracuje na Ministerstve financií, kde nikdy nepracoval. Opakoval, že tam bol iba uvedený, ale jeho údaje vôbec nesesedeli. Mal byť dáky sprostredkovateľ služobných áut, ktoré sa vyradujú, malo ísť o Peugeot 407 či 408. Nepamätá si, či tam bolo uvedené jeho rodné číslo, je to možné, pretože táto pani mala aj iné rodné čísla. Jeho dcéra bola zatiahnutá už do viacerých vecí, do ktorých ju zatiahla obžalovaná, kde napr. na ňu vybrala niekoľko pôžičiek z HOME Creditu alebo ju poisťovala bez jej vedomia. Svedka poisťovala tiež kedysi, robila v nejakej poisťovni, a že veľmi výhodne sa tam zúročila, to teda súhlasil, no behom 2 mesiacov mu zavolať, aby to išiel vybrať, aby neprišiel o tie peniaze, no za tie 2 mesiace prišiel o 5.000,-Sk, čiže aj odtiaľ mala možnosť mať svedkove rodné číslo. Svedok viackrát obžalovanú telefonicky kontaktoval, pretože ako povedal, volali mu dáki ľudia. Jeden ho aj prišiel navštíviť, a to sa už presťahoval, tak nevedel odkiaľ mal jeho adresu. Vždy keď mu niekto z cudzích ľudí zavolať, zavolať svedok obžalovanej, že čo to má byť. Žiadal ju, aby s tým prestala, aby svedka cudzí ľudia neotravovali. Ona mu len tak zvláštne odpovedala zavádzaním, že sa o nič nejedná. Raz sa mu zdalo, že bola aj pod vplyvom alkoholu, nakoľko mu aj veľmi škaredo vynadala.

Svedok sv. I. Y. uviedol, že vie, že obž. I. mala sprostredkovať predaj áut z MF SR. Na ministerstve financií sa mal meniť vozový park a jeho brat - I. Y. prišiel za svedkom, či má záujem o nejaké auto odtiaľ. Presviedčal ho, že tam má známych, ktorí to vybaví, resp. známi jeho známych, ktorí zabezpečia predaj áut. Svedok mu dal peniaze 100.000,- Sk, aby danú vec vybavil. Nejaký čas čakal, že čo sa s tým bude diať, po 2-3 mesiacoch sa pýtal, čo s tým je a potom mu bolo povedané, že má dať číslo účtu, na ktorý mu bude vrátená celá suma. Tak sa aj stalo a peniaze mu prišli na účet v celej plnej výške a ďalej to neriešil. Viac už nevie, bolo to už dávno. To číslo účtu pýtala nejaká pani, ktorú nikdy pred tým nevidel. Myslí, že to bola manželka bratovho kamaráta. Myslí, že cez ňu to bolo nejakým spôsobom vybavované, nie je si však istý. Myslí si, že tá pani sa poznala s obž. I.. Pán N. je bratov sused - chatový sused, a teda myslí, že to bola jeho manželka. Fyzicky peniaze odovzdal bratovi a ten ich odovzdal p. N.. Ten obchod na MF SR mal byť sprostredkovaný s obž. I. cez pani manželku N.. Počas komunikácie ohľadom predaja MV sa nestretol osobne s obžalovanou.. Že za tým mala byť obžalovaná sa dozvedel pri výsluchu na

PZ. Celá suma bola teda vrátená, a to prevodom na účet pán I., čo si však nie je svedok veľmi istý, a tú osobu nepoznal.

Svedok M. O. uviedol, že bol ako mnohí oslovený známymi na obchodnú ponuku, ktorú zvážil a prediskutoval a stretol sa s obž. I., kde mu boli predostreté bližšie informácie o tej ponuke. Išlo o predaj vozidiel z úradu vlády, ktoré boli v nejakom colnom sklade a mali sa nahradiť inými, a tieto mali byť odpredávané. Stretol sa s obž. I., hovorili o sume, o autách - dva typy Peugeoty 607 a 308, každý mal inú cenu - nevie si spomenúť na tú cenu. Dohodli sa že má záujem o 3 autá, 2 menšie a jedno väčšie, presne sa už nepamätá. Na tom stretnutí obž. I. odovzdal peniaze na protipodpis - na príjmový doklad, nevie presne koľko. Dohodli sa v akom časovom horizonte by sa mal obchod uskutočniť a rozišli sa. Stretnutie bolo v Bratislave. Po nejakej dobe a to po už dlhšej ako to malo trvať, začal sa dožadovať viacej informácií, nakoľko bol stále posúvaný termín dodania spôsobom „už to bude zajtra“. Takto to pokračovalo asi niekoľko týždňov. Svedok to teda v hlave uzatvoril že sa mu to nepáči a že je to celé zle. Začal sa dožadovať ukončenia celého obchodu a vrátenia peňazí. Nejakú dobu, to trvalo asi 4 týždne - obdeň telefonovania s obž. I., aby mu vrátila peniaze. Nakoniec mu celú sumu vrátila na jeho účet vedený vo VÚB. Svedok to pre seba uzatvoril, avšak sa stretával so známymi, ktorí naďalej v tomto pokračovali. Svedok mnohých varoval, že to asi nie je v poriadku a rozhodnutie bolo samozrejme na každom z nich. Ale niektorí boli nenažraní, pretože tie napr. ním uvoľnené autá si oni doplatili a defacto objednali. Pokračovalo to už iba tým, že prišlo k vyšetrovaniu a nejakému mediálnemu zverejneniu. Čo bola aj jeho posledná informácia k tejto veci.

V tom čase bol dlhodobo známi s p. K., ktorý ho teda spojil s jedným jeho zamestnancom Z. Z. W. a ten ho dal dokopy s jeho vtedy už priateľom M. W., a ten bol prvotným kontaktom pre svedka, že takáto ponuka je. Samozrejme zisťoval stav tých MV, a bolo mu povedané, že sú to nové autá, nepoužívané, ktoré mali byť určené či už pre ministerstvo alebo niečo s vládou. Nevie či mu peniaze prišli prevodom alebo vkladom, len mu prišli na účet. Tá suma bola jasná a správa pre prijímateľa obsahovala meno obž. I.. Tie peniaze za autá platil jednorázovo v hotovosti, priniesol ich do Bratislavy obž. I.. Bola to celá plná suma. Pred vyplatením sa pýtal, či existujú nejaké technické preukazy. Vtedy pri prvom stretnutí mu nebolo nič predložené, pri ďalšom stretnutí vytiahla obž. I. euroobal, v ktorom mala nejaké podklady od ľudí, ktorí to mali zastrešovať na danom úrade. Svedok žiadal stretnutie aj s nejakým človekom z toho daného úradu, samozrejme k stretnutiu nedošlo. Peniaze dostal späť po cca 3 mesiacoch s odôvodnením, že keď chce odstúpiť tak samozrejme môže, a peniaze mu budú vrátené.

Svedkyňa F. H., uviedla, že pred pár rokmi bola zavolaná nejakým p. policajtom, ktorý od nej chcel nejaké vzory podpisov. Rozpovedala polícii svoj príbeh a ukázali jej fotku obž. I., kde ju nespoznala, ani pred tým ju nepoznala. Ešte do telefónu sa jej pýtali na vzory podpisov p. I., ktoré našla a tie doniesla polícii. Zistilo sa, že ide o nejaké podvody, lebo išlo o rozdielne podpisy. Nevie na akých dokumentoch sa mali nachádzať. Ukázali jej len podpis, nie konkrétne dokumenty napr. zmluvu a pod. S I. spolu žili niečo cez 2 roky a poznali sa dlhšie, lebo spolu robili vo firme, kde sa aj spoznali. Počas toho obdobia nespomínal I. meno I.. Počas doby keď spolu žili nevlastnil MV a nemal ani VP.

Svedkok Z. I., uviedol, že pozná obž. I.. Prvýkrát sa stretli v priestoroch poisťovne Wustrenrot a tam ju predvolali na stretnutie, keďže zistili - mali podozrenia na podvodné konania, teda uzatváranie fiktívnych zmlúv. Bola predvolaná na úsek Vnútorného auditu. V tom čase bol svedok vedúci úseku vnútorného auditu Wustrenrot poisťovne. Zmluva o finančnom sprostredkovaní bola uzatváraná s jej manželom I. I.. Chceli predvolať jeho a sním sa porozprávať, ale na základe informácii agentúrnej riaditeľky - jeho nadriadenej dostali informáciu, že v skutočnosti ona - obž. I. vystupuje ako finančná agentka a nie jej manžel. Tým pádom nemalo zmysel hovoriť s jej manželom, keďže údajne o tých zmluvách on nič nevedel, iba ich podpisoval, resp. ich mohla obžalovaná podpisovať v jeho mene. Ona nebola s ich poisťovňou v žiadnom zmluvnom vzťahu ale bola tá osoba, ktorá im mohla poskytnúť informácie o uzatváraných zmluvách. Oni vlastne vtedy predvolali obidvoch, kde prišla len obžalovaná. Tieto zmluvy, ktoré boli uzatvorené obž. I. boli platné vo vzťahu k poisťovni, ak boli podpísané finančným agentom I. I.. Na vnútornom audite prechádzali všetky tie zmluvy buď na fiktívnych klientov, alebo kde mali tú informáciu, že klienti zmluvy nepodpísali. Prechádzali jednotlivých klientov a žiadali obžalovanú, aby sa k tým zmluvám vyjadrila, aby im priamo tam na mieste kontaktovala tých klientov, a aby im nejakým spôsobom dokázala, že klienti o tých zmluvách vedia. Ona naďalej tvrdila, že klienti o tých zmluvách vedia, ale nemala na nich tel. čísla, alebo neboli tel. čísla živé. Na tom stretnutí nedošli k žiadnemu záveru, a dohoda bola taká, že obžalovaná im predloží čestné prehlásenia od klientov, že zmluvy podpísali a naďalej trvajú na zmluvnom vzťahu s poisťovňou, s uvedením tel. čísel a takisto aj

s číslami OP. Na základe vyjadrenia agentúrnej riaditeľky zmluva teda bola podpísaná s I. I. s tým, že reálne tú činnosť vykonávala jeho manželka - obžalovaná. Ale nemali dôvod pochybovať o platnosti tej zmluvy o finančnom sprostredkovaní. Svedok si nespomenul, kto bol v tom čase agentúrna riaditeľka. Agentúrna riaditeľka celý čas jednala a bola v kontakte s obžalovanou. Vedela, že zmluvy sú uzatvárané ňou - obžalovanou, ale ako fin. sprostredkovateľ sa podpisoval na zmluvách p. I.. Nie je to štandardný postup poisťovne, ale vie si predstaviť, že sa to môže stať v niektorých prípadoch, hlavne keď sú rodinní príslušníci v priamom obchodnom vzťahu. Napr. majú agentúrneho riaditeľa - manžela, pod ním je finančný manažér - manželka, a zmluvu môže reálne uzatvoriť agentúrny riaditeľ a nakoniec ju ale napíšu na finančnú manažérku. Čo sa týka obž. I. šetrili všetky jej zmluvy životného poistenia, ale nakoniec sa potvrdilo v 19 prípadoch, že boli uzatvárané na fiktívne osoby, alebo poisťníci o týchto zmluvách nemali vedomosť.

Výška vyplatených provízií obžalovanej za tieto všetky takto fiktívne uzatvorené zmluvy bola 5. 422,- eur a k tomu boli vyplatené aj odmeny vo výške 1. 440,- eur. Obžalovaná im nevrátila z tejto sumy nič. Je to uplatňované cez civilné konanie, o výsledku nemá informácie, či ešte beží alebo je skončené. Naposledy v novembri to zisťoval a ešte bežalo konanie. Do kontaktu aj s p. I. počas šetrenia neprišli. Obžalovaná odmietla, aby sa aj s ním stretávali. Stále tvrdila, že ona osobne robila všetko a že jej manžel s tým nemá nič spoločné.

Svedok M. U. uviedol, že obž. I. pozná, dlhé roky sme bývali v jednom vchode a obžalovaná mala poisťovaciú kanceláriu pod vchodom, a na základe toho sa poznali. Poisťoval si u nej motorové vozidlo (ďalej len MV). Vie, že vylákala peniaze za účelom fiktívneho obchodu od svedka a pána H.. Je to cca 6 rokov dozadu. Od obžalovanej mal navrhnutý obchod s autami, na ktorý potrebovala približne 13-14 tisíc eur. Po uplynutí neurčitého času - niekoľko týždňov, bolo ešte treba doplatiť asi 3.500,- eur na zrealizovanie toho obchodu. Po uplynutí zase nejakého času - niekoľko mesiacov cca 2-3 mesiace, obžalovaná povedala, že sa ten obchod nezrealizuje, že treba napísať nejakú žiadosť na ministerstvo a že peniaze sa vrátia. Tento celý obchod mal zastrešovať pán H., asi je v nejakom príbuzenskom vzťahu s obžalovanou, lebo jeho dcéra má za muža jej syna. Tie autá mali byť z parku MV SR vyradené z evidencie. Dvojročné vozidlá nejakej značky asi Peugeot, už si presne nepamätá. A ten p. H. mal robiť osobnú ochranku p. Q. a na základe tejto známosti mal vybaviť tie autá, lebo sa mal obnovovať vozový park MV SR. Na základe toho sa mali lacno kúpiť autá, všetko samozrejme legálne. Tieto informácie mu poskytla obžalovaná. Tieto o informácie si overil až po uplynutí niekoľko mesačného času, a konečne našiel číslo na p. H., ale nevie či sa presne tak volá. H. sa mu do telefónu vyjadril, že je to úplná hlúposť, že obžalovaná má už v týchto veciach nejakú tú činnosť - že nejaké tie obchody už robila, že už pár ľudí o peniaze oklamala. Že on na MV SR nepracuje. Peniaze odovzdal obžalovanej v kancelárii na Gessayovej ul. 12-14, mal vydaný nezmyselný príjmový doklad, lebo to bol doklad, že mu to prevzal p. H.. Išlo tam vlastne o ľudskú dôveru a naivitu jeho osoby. Odovzdal jej sumu cca 13-14 tisíc eur možno 14.300,- Eur, nevie presne. Suma bola v eurách, lebo to bolo v prvý eurový rok. Nič mu nebolo vrátené. Sumu približne 13.500,- Eur jej odovzdával na jedenkrát, a pri druhom odovzdaní tých cca 3.500,- asi tam bol p. H.. Už si to presne nepamätá vzhľadom na odstup času. Pri tom druhom odovzdaní peňazí už príjmový doklad asi nedostal. A tá druhá suma sa mala použiť na vybavenie asi značiek na autá, resp. papierov. Keď vzniklo podozrenie že asi je to klamstvo, p. H. zobral diktafón a pri návšteve spoločne so svedkom u obžalovanej ju nahráli a nahrávku odovzdali na PZ. Takýmto spôsobom MV kupoval od fyzickej osoby prvýkrát v živote. Keď zisťovali, prečo nedošlo k odovzdaniu vozidiel, bolo "x" výhovoriek. Svedok si spomenul, že uviedla, že p. H. je odcestovaný v Mexiku. Potom že dostala nejakú chorobu. Svedok s plačom a prosbami pýtal, aby mu peniaze vrátila späť.

Svedok Ing. M. H. uviedol, že v tom čase s p. U. mal nejaké aktivity a on mu spomínal, že v jeho susedstve býva obž. I. a je tam možnosť nákupu vozidiel cez ministerstvo a boli nejakým spôsobom vyradené, málo ojazdené, a to typy Peugeot, VW, všetky možné typy ktoré tam boli. Stretli sa s obžalovanou v kancelárskych priestoroch, kde robila poistenie, asi na Gessayovej ulici. Tam jej odovzdali peniaze, ona vystavila pokladničný doklad, ktorý odovzdali polícii. Potom už len čakali na dané obdobie, kedy sa to malo zrealizovať. Bolo ešte pár stretnutí a nič sa napokon neudialo. Potom asi po roku, keď to už bolo časovo dosť náročné a prestávali tomu veriť a preto podali trestné oznámenie. Overoval si informácie, ktoré dala obžalovaná, lebo sa odvolávala na nejakého príbuzného pána, no svedok si nevedel spomenúť meno. Telefonoval s ním na pevnú linku a on sa dištancoval od celej veci, že je to nepravda, a sú to vymyslené veci. Svedok mal dosť dlhodobý aj dôverný vzťah s p. U., tak mu dôveroval. Obžalovanú nepoznal, ale U. veril. Obžalovanej odovzdal okolo 17.000,- Eur. S p. U.

odovzdávali spoločnú sumu a malo ty byť asi pol na pol. Naliehali na vrátenie pokiaľ nedôjde k plneniu. Spájali sa s obžalovanou osobne, telefonicky. Autá si nemali ako vyberať, povedali im, že sú tam nefunkčné batérie a možno pneumatiky, a že tam treba vymeniť len nejaké veci, ktoré si mali už samy. Ako vyrozumel, tak prevzatie sa malo udiť na ministerstve, a mali sa tam zúčastniť a prevziať vozidlá. S obžalovanou sa svedok stretol v rámci tejto veci asi 3-4 krát. Že je niečo podozrivé, že nepríde. k týmto vozidlám si svedok uvedomil na základe výhovoriek. Raz bol pán, ktorý to mal na starosti kdesi v zahraničí, zase bola výhovorka, že niekto ochorel a stále dookola. Nič mu nebolo vrátené. Keď si pýtali peniaze späť, obžalovaná bola dosť nervózna, mala dosť starostí a vplývalo to na ňu dosť negatívne. Nechcel sa potom s ňou už ani stretávať, tvrdila, že ona za to nemôže, že došlo tam na ministerstve k nejakým zmenám.

Svedok Ing. S. I. uviedol, že s obž. I. sa osobne nikdy nestretli, len spolu komunikovali cez mail a telefonicky. Prvýkrát obžalovanú kontaktoval na začiatku decembra 2007, keď si telefonicky chcel overiť, ako prebehne obchod. Išlo o to, že bolo ponúknuté MV Peugeot 307 SW, telefonicky obžalovaná povedala, že je k dispozícii takéto MV, v prípade že uhradí sumu 95.000,- Sk na jej účet resp., účet ktorý uviedla. Keď budú poslané peniaze do konca roka 2007 dôjde k prevzatiu MV v Bratislave. Kontakt na obžalovanú mal od svojho švagra N. C., ktorý mu oznámil, resp. ponúkol, že sú k dispozícii autá, ktoré sprostredkováva, resp. predáva obžalovaná. Je tam zaujímavá cena toho MV, pretože autá mali pochádzať vraj z MF SR, a išlo o autá, ktoré boli zadržané a určené na predaj MF SR. Svedok prejavil záujem a na základe toho kontaktoval obžalovanú telefonicky. Obžalovaná potvrdila po telefonickom dohovore, že ide o takéto autá, zadržané, ktoré patria MF SR, a v podstate potvrdila to, čo mu oznámil švagra - C.. Na základe toho 12.12.2007 poslal čiastku 95.000,- Sk na účet, ktorý mu poskytla obžalovaná. Doklad, resp. výpis z jeho účtu bol založený ako doklad do spisu. Do dnešného dňa mu nebolo nič vrátené, ani nedošlo k prevzatiu MV. Obžalovanú vyzýval na vrátenie fin. prostriedkov a prostredníctvom švagra N. C. bola zaslaná výzva na vrátenie peňazí asi niekedy koncom roka 2008. Nejednalo sa len o čiastku tých 95.000,- Sk, pretože ako na začiatku spomenul, že keď sa uhradí táto čiastka, tak mu bude odovzdané auto. Toto sa nestalo, tak okolo Vianoc 2007 kontaktoval obžalovanú, kedy prebehne odovzдание auta, pretože si potreboval vybaviť v práci dovolenku. Obžalovaná tvrdila, že je to v štádiu riešenia, a že v krátkej dobe mu oznámi termín prevzatia. Ďalej v tejto veci komunikoval aj vo svedkovom mene N. C.. C. po komunikácii s obžalovanou svedkovi povedal, že bude treba doplatiť sumu 5.000,- Sk na urýchlenie celého procesu. Tú sumu osobne poslal zo svojho účtu na účet p. C. a ten následne previedol na účet obžalovanej. Potom došlo k vyplateniu ešte ďalšej čiastky v sume 7.235,- SK. Táto čiastka mala byť určená časť ako provízia pre obžalovanú, a časť na administratívu ohľadom dokumentácie k autu, ako sú technický preukaz a pod. Táto posledná čiastka bola opäť prevedená zo svedkovho účtu na účet p. C.. Ak si dobre pamätá, tak to bolo v septembri 2008 a následne malo dôjsť k odovzdaniu toho auta. Keďže auto nebolo odovzdané ani svedkovi, ani p. C., rozhodli sa, že požiadajú o vrátenie peňazí. Peniaze im vrátené neboli. Svedok už mal v tom období takúto skúsenosť s kúpou auta od fyzickej osoby. Podľa svedkových informácií suma 95.000,- mala byť plná suma, tak to bolo potvrdené telefonicky obžalovanou. Nemal žiadne podklady k MV v čase keď peniaze vkladal na účet.

Svedok S. W. uviedol, že pozná obžalovanú, lebo sa s ňou stretol vo firme Marshali pred 10 rokmi. Bola to firma, ktorá sa zaoberala maklérstvom. Stretával sa s ňou na školeniach vo firme, keď preberali nové poisťovné zmluvy. Boli to pravidelné školenia na mesačnej báze. Väčšinou to bolo na strednom Slovensku. Poznal ju len ako jednu z kolegýň. Po čase za ním prišiel jeho kolega, ktorého do firmy priviedol svedok p. Z. S., ktorý bol na dovolenke spolu s viacerými, a medzi nimi bola asi aj obž. I.. Prišiel s tým, že je možnosť získať za dobré peniaze auto. Vzhľadom na to, že maklérske začiatky boli slabšie, tie autá nemali dobré a pracovný predmet makléra je v prvom rade auto, lebo sa potrebuje posúvať za klientmi, tak súhlasil s tými podmienkami, ktoré mu predložil p. Z.. Svedok s obž. I. nebol. Podmienky boli, že má zaplatiť na účet obž. I. peniaze za auto, presne si nepamätá koľko, ale asi 90.000,- Sk. Vzhľadom na to, že dôveroval svojmu kolegovi, pretože už aj predtým pracovali spolu, tak mu veril a žiadne listiny nepožadoval. Ani ho to vtedy nenapadlo. To auto malo byť vraj z colného skladu, kde boli nejaké zastavené autá. Mali to byť Peugeoty ak sa dobre pamätá, a mal to vybaviť syn obžalovanej, ktorý mal byť colník. Také informácie mal. Peniaze sa vkladali na účet, to si pamätá dobre, a ten účet bol na meno. Na aké, si už nepamätá. Nevie, či I. alebo I.. Mal len bežné údaje a to tel. kontakt na obžalovanú, nakoľko boli kolegovia a iné nepotreboval. To auto do tých dvoch dní, či ako to bolo sľúbené, nebolo zrealizované. Svedok, keďže tie peniaze potreboval vložiť a nemal voľné svoje peniaze, tak predal svoje auto a tým pádom nemal na čom chodiť. Tak to chcel riešiť za každú cenu čím skôr, a mal dojem, že sa to nejakým spôsobom rozšírilo po celej firme. Najprv to bol jeden - dvaja, tak mu bolo povedané, že len oni dvaja majú možnosť. Potom,

ako sa už o to začal zaujímať, pretože ho tlačila jeho neschopnosť presúvať sa bez auta, tak to riešil už tak, že sa kontaktoval na obž. I..

Zisťoval aj u nej, čo je s tými autami a požiadal ju, aby mu vrátila naspäť peniaze, keďže nemá auto. Stretli sa potom ešte na nejakých spoločných školeniach, lebo inak s ňou v kontakte nebol. Niekoľkokrát sa takto stretli a stále požadoval, aby mu vrátila peniaze. Po niekoľkých mesiacoch cca 3-4, mu tie peniaze vrátila na účet. Keďže sa vo firme necítil práve najlepšie, prvý odišiel z firmy svedok, a o viac sa nestaral, ani o ľudí, ktorí tam boli. Priama ujma mu nevznikla žiadna, teda finančná škoda mu nevznikla, lebo mu boli peniaze vrátené, len ten zabitý čas a nervy. O pôvode auta sa dozvedel od p. Z., že sú to autá uvoľnené z colnice. Oni dvaja boli spolu na dovolenke, tak veril tomu, že to majú spolu prejednané. Veril aj p. Z., aj obžalovanej. Zopakoval, že sa to ťahalo 3-4 mesiace a počas tej doby nielen on zisťoval, ale aj iný, ktorí boli do toho zainteresovaní, tak sa o tom rozprávali. Obžalovaná uvádzala, že ide o Peugeoty. Nepamätá si detaily po toľkých rokoch, ako došiel k tomu, kto ho požiadal, aby zaplatil na ten účet peniaze. Už si nepamätá, či mu to povedala ona alebo on. Na svedkov účet sa teda neobohatila. I. osobne nepozná, ale o tom mene počul, ak si dobre pamätá, mala tiež záujem o tie autá. Dobre si pamätá, ako obžalovaná zdôvodňovala odďaľovanie dodania áut. Uvádzala, že policajti vraj ešte nevybavili čísla, lebo tie autá boli bez čísiel. Raz bol jeden policajt preč, raz druhý, a takto to bolo stále dokola. Doplnil, že si nepamätá, že by p. I. oslovoval za nejakým účelom.

Svedok I. K. uviedol, že pozná obžalovanú, a do kontaktu s ňou prišiel vo veci odkúpenia áut. Sľúbila im autá značky Peugeot. Požičal jej peniaze, teda jej ich dali na nákup áut. Svedok má zmenky, ktoré im podpísala a sľúbila že im peniaze vráti. Bolo to v roku 2007 alebo 2008, lebo zmenky sú vypísané v auguste roku 2008. Je tam zmenka na meno Z. Z. W.. On sa predtým volal Z. Y., ale sa zaľúbil do Z. W., tak sa premenoval. On bol predtým svedkov kamarát, ale po tomto sa rozkamarátili. Súdu upresnil, že mal na mysli, že naozaj iba kamarát a nie v sexuálnom zmysle. Na svedka je zmenka v sume 180.000,- Sk a na W. 180.000,- Sk. Svedok W. tie peniaze požičal, preto má tu zmenku svedok. Výsledok bol taký, že sa predaj aut neuskutočnil a preto žiadali o vypísanie takýchto zmeniek ako náhrady. Pred ponukou kúpy auta obžalovanú nikdy predtým v živote nevidel. Stretli sa s obž. I. aj niekoľko krát, takže s ňou niekoľkokrát aj rozprával. Bol pri tom vždy aj p. W.. Svedok mal na obžalovanú aj telefonický kontakt. Sumu, ktorú mal zaplatiť za vozidlo, sa dozvedel najskôr od p. W. a neskôr aj od obžalovanej. Riešili to zálohovo, tie peniaze sa jej dávali postupne po 50 tis, aj po 30 tis Sk, až sa to vyšplhalo na túto konečnú sumu, ktorá je na zmenke. Priamo osobne v kancelárii obžalovanej jej v hotovosti odovzdávali sumy. Odovzdával to svedok v prítomnosti p. W. a on takisto tiež v svedkovej prítomnosti. Vždy im dávala obž. I. príjmový doklad, teda potvrdenie o prijatí sumy. Vždy keď jej doniesli peniaze, bolo im sľúbené, že vozidlo za krátky čas bude. Uvádzala že do mesiaca. Vždy to bolo tak myslené, aby sa urýchlil nákup tých áut, keď donesú viac peňazí, dostanú ďalšie auto navyše. Svedok chcel jedno auto od začiatku, ale presne si nepamätá, koľko ich nakoniec malo byť. Možno 2-3, preto chceli tie zálohové platby mať podpísané a nakoniec to chceli mať uzavreté, a preto spojili všetky príjmové doklady a dali to na dve zmenky. Pri odovzdávaní hotovosti boli prítomní len oni dvaja. Od času, kedy bol oslovený s možnosťou kúpy do doby, kedy zrejme pochopil, že niečo nie je v poriadku, ubehla doba asi 1 roku. Dozvedel sa, že tam boli aj iné osoby, ktoré mali záujem takto získať vozidlá, preto sa snažil potom čo najskôr z toho vycúvať. Obž. I. hovorila, že sú to z ministerstva vyradené vozidlá. Ministerstvo sa ich potrebuje zbaviť a preto sú také lacné. Doteraz mu nebolo nič vrátené, preto to dali na tie zmenky. Svedok sa po podpise týchto zmeniek obžalovanej nepýtal už na nič. Svedok upresnil, že ho oslovil p. W. s Z. W.m, že obžalovaná by im také autá mohla zohnať, ona ho neoslovila. Svedkovi pri osobnom styku aj samotná obžalovaná ponúkala na predaj vozidlá, a to v tej kancelárii.

Na dotaz obžalovanej svedok uviedol, že mu Leko nepovedal, že mu boli v prospech W. účtu peniaze vrátené, lebo po tomto všetkom sa s ním svedok rozkamarátil, aj o tom svedok pochybuje.

Svedok dodal, že je pravda, že na tie autá si požičal od p. O. nejaké peniaze, z ktorých požičal p. W., ktoré použili ako zálohy na tie autá, ale nevie koľko si od neho požičal. Je to jeho vec, lebo všetky čo si požičal, mu aj vrátil. Svedok má vysporiadané všetky záväzky s partnermi.

Svedok poprel tvrdenia obžalovanej, že p. O. obžalovaná mala vrátiť tie peniaze, ktoré si od neho požičal. Zopakoval, že tie peniaze všetky, ktoré si od O. požičal, mu aj vrátil. Ak mali oni medzi sebou nejaké finančné transakcie tak to je ich vec. Svedok spochybnil tvrdenie obžalovanej, že by p. W. niekoho šikanoval. Nemá na to ani telesné ani duševné predpoklady, a ak telefonicky riešil svoje peniaze, tak len pýtal naspäť svoje peniaze.

Svedok dodal, že obž. I. ho predstavil p. W. až priamo v kancelárii, keď odovzdávali prvé peniaze. Prvý dojem z obžalovanej mal svedok veľmi dobrý, seriózný. Zmenky si svedok ešte neuplatnil v inom konaní.

Svedkyňa K. I. uviedla, že obžalovanú pozná a spoznali sa tak, že jej zavolať kolega, či si nechce kúpiť auto za nízku cenu. Svedkyňa odmietla, pretože v tom čase nemala peniaze na auto. Avšak kolega, ktorý pri nej vtedy sedel v kancelárii, mal záujem. Volá sa M. C.. Ten čo jej volal sa volá p. D. a bol vtedy riaditeľ Amslika. Ten sa poznal s p. W., ktorý bol kolegom obž. I.. Pán C. rozprával s obžalovanou telefonicky, že má záujem o autá, aj sa dohodli a zaplatil nejakú sumu, nepamätá sa však akú. Svedkyňa sa s obžalovanou stretla v Bratislave, pretože mala na ňu kontakt. C. je jej bratranec. Svedkyňa chodila v tom čase pracovne do Bratislavy a tak jej zavolať, stretli sa, pretože mala záujem vedieť viac ohľadom tých áut. Vie, že niekoľko ľudí zaplatilo určitú čiastku, nepamätá si presnú čiastku, ale niektorých ľudí si pamätá. A to: C. M., jeho svokra p. C. alebo C., C. dvaja, U. M. zo Svidníka, a ešte dvaja zaplatili, ale tým boli vrátené peniaze. Obžalovaná jej povedala, že jej švagor alebo svat robí na nejakom ministerstve, ktorý má dosah na tieto autá, na tento colný sklad. Svedkyňa s predajom áut oslovil kolega p. D., ktorý bol s p. W.. Oni sedeli pracovne na káve a zavolať jej. Svedkyňa si už nepamätá, či volala obžalovanej, ale ona auto nechcela. Nevie povedať, či volal p. C. obžalovanej, alebo to bolo opačne, to si už nepamätá. Svedkyňa neuhradila obžalovanej žiadne prostriedky. Svedkyňa sedela v kancelárii s p. C., ktorý bol v banke uhradiť na účet manžela p. I. peniaze. Nebola v tej banke, ale doklad videla, pretože C. prišiel taký natešený, že už to uhradil. Nevidela nikoho iného osobne uhradiť peniaze. Že išlo o účet manžela obžalovanej vie, lebo na výpise - na doklade z banky bolo meno I., nepamätá si presne krstné meno. Obž. I. volala, že chce, aby to bolo uhradené na účet jej manžela. Sama obžalovaná uviedla, že to bol účet jej manžela. Svedkyňa bola pri tom, keď obžalovaná telefonicky ponúkala auto p. C., lebo s ním sedela v kancelárii. Vie, že tá osoba, ktorá bola na druhej strane telefónu bola obž. I., pretože ju oslovil p. I.. Svedkyňa nevznikla majetková škoda v súvislosti s konaním obžalovanej. Ale veľmi ju mrzí z ľudskej stránky, že p. C., ktorý mal kontakt od svedkyne, lebo sedel vedľa nej v kancelárii, tak dopadol. Svedkyňa odmietla a on povedal, že on to chcel, ale trápí ju to. Svedkyňa nemala s obžalovanou nijaké spoločné obchodné aktivity. S obžalovanou I. komunikovala párkrát. Telefonický kontakt na ňu mala od p. D., od kolegu z Prešova, ktorý sedel s W.. W. osobne nepozná a ani sa s ním nikdy nestretla. Celé to vybavovanie, od tej prvej správy, že je možnosť dostať vozidlo až po situáciu a zistenie, že to celé je nepravdivé, nereálne, trvalo možno dva roky, možno rok. To, že svedkyňa nepristúpila na tú ponuku, hoci bola veľmi zaujímavá je preto, lebo nemala peniaze. V opačnom prípade by neváhala, ako aj u C. bolo nadšenie, bola z toho až davová spychóza, až jej bolo ľúto, že nemá peniaze. Keby mala peniaze, asi by ponuku prijala. Nespomína si žiadne iné osoby, ktoré sa angažovali k tejto ponuke. Keďže z predloženého výpisu od obžalovanej z VUB Banky vyplýva, že 16.10.2007 bolo pod menom svedkyne - K. I. - kúpa auta - vložených 150.000,- Sk, svedkyňa dodala, že si auto nekupovala, ale matne si spomenula, že dodatočne chcel ten kolega C. ďalšie autá alebo auto. Už si nepamätala, či tá suma bola za jedno alebo za viac, a nemal čas, tak ju poprosil, či by to nešla dať na ten účet. Je teda možné, že to tam bola vložiť. Pamätala si, že obžalovaná volala, že pokiaľ chce rýchlo tie autá, tak treba rýchlo vložiť peniaze. Takže ak je uvedená na tom výpise, tak tak konala. Preto si na to matne spomenula, ale určite to neboli jej ale C. peniaze.

Obžalovaná k výpovedi svedkyne uviedla, že K. I. ukladla na účet jej manžela dňa 16.10.2007 150.000,- Sk. Obžalovaná mala pred sebou výpis z banky, a teda mená, ktorí uhradili. Išla do Auparku, do reštaurácie Robinson, sedeli vonku a prišla p. I. aj s p. G. a obžalovaná im povedala, že nevie, kedy tie autá budú. Má doklad a to ten výpis z banky, že tie peniaze tam boli a nevyberali sa a vrátili sa tým ľuďom. Bolo to hrozné, lebo tí ľudia vyvolávali, v živote ich nepoznala a len im povedala, že nevie, kedy tie autá budú. Iný účet nemajú, majú ho 30 rokov a ešte ho majú a je to na meno I. I.. Dodala, že je rada, že sa to tým ľuďom vrátilo a kto nechcel odstúpiť, tak bol pred súdom ako poškodený. Súd zákonným spôsobom prečítal výpoveď sv. I. z prípravného konania, kde popísala stretnutie s obžalovanou z pred piatich rokov, ktorú spoznala prostredníctvom W.. Rovnako popísala, ako prisľúbila obžalovaná zohnať a sprostredkovať vozidlá značky Peugeot. Ostatné skutočnosti popísala podstatne zhodne ako v súdnom konaní. Svedkyňa rovnako opoznala obžalovanú podľa fotoalbumu.

Svedok S. Z. uviedol, že obž. I. spoznal, keď prišla k nim do firmy, kde pracoval. Bol s ňou na dovolenke, kde sa viac zoznámili a to v Egypte roku cca 2006. To bolo hneď, keď nastúpil do firmy Zepter finance. Keďže mal zlú skúsenosť s AAA Auto, kde bol oklamán a potreboval auto, obž. I. mu ponúkla, že mu môže zohnať auto. Stretli sa v hoteli Jánošík v Liptovskom Mikuláši, kde jej dal peniaze cca 200.000,- Sk, potom sa to predlžovalo, išlo sa pre auto, potom sa nešlo pre auto. Svedok si kúpil sám nový Nissan Qashqai a financie od obž. I. dostal naspäť. Svedok oslovil 3-4 ľudí, ktorým tiež boli sľúbené autá, pretože bolo potrebné viac ľudí na väčší odber áut. Avšak svedok nemal čas čakať, potreboval skôr vozidlo. Podľa jeho vedomostí boli všetkým týmto ľuďom peniaze vrátené a preto nič neriešil. Pre svedka to skončilo, aj z firmy v tom čase odišiel, pretože im nevyplácali peniaze. Informácie, aké vozidlo, kedy, za

aké peniaze, že sa majú zohnať ďalšie osoby, aké sumy od nich zálohovať má žiadať, atď. dostal od obž. I.. Vo firme, kde pracovali, pracovala obžalovaná na pozícii - asi finančný poradca alebo manažér. Svedok sa radil s ich šéfkou vo firme, a obž. I. že vraj vravela, že robila v asociácii poisťovateľov, a keďže jej dôverovala jeho šéfkou, tak to bol pre svedka dôveryhodný zdroj a preto jej veril. Autá mali byť na nejakom zbernom mieste, z colnice zabavené autá. Za to, že mal zohnať ďalších záujemcov o vozidlá mu nebola sľúbená odmena. Vie, že malo to vozidlo byť len pre neho, ale potom sa dozvedel, že viacerí z firmy tak chceli a brali.

Komunikoval o tom s obžalovanou a s S. W.. Vie o ňom, že najprv tomu neveril, ale potom sa dozvedel, že aj on chcel brať vozidlá. Potom s ním svedok rozviazal kontakt, lebo bol jeho nadriadený a rozišli sa v zlom. Dal zálohu za vozidlo obž. I. v hotovosti do jej rúk. Vyzvala ho ona po dohode, a všetko jej vyplatil naraz. Bolo to cca okolo 200.000,- Sk. Boli mu vrátené v celej výške. A bolo to v krátkom časovom slede, nečakal dlho, lebo nemohol byť dlho bez vozidla. Nemá písomné podklady o týchto transakciách. Svedok odovzdával osobne peniaze obžalovanej sám, nebol pri tom nikto, aj keď v tom čase bol na víkend s priateľkou, avšak ona pri tom nebola. Obžalovaná mu peniaze vrátila na účet. Od obžalovanej chcel kúpiť asi dve autá. Tie drahšie boli okolo 100.000,- Sk a tie druhé boli lacnejšie, nevie presne sumu. Išlo o Peugeoty, vyššia a nižšia rada. Počul, že mal od obžalovanej dostať aj nejaké auto zadarmo, rozprávali to tí, ktorých oslovila. Aj jemu tak ponúkla, že keď zoberie dve vozidlá, tretie dostane zdarma. Ale svedok to neriešil, proste potreboval pre seba vozidlo. Nevie o tom, ani nepočul, že by obžalovaná ponúkla nejaké vozidlo na predaj aj niekomu inému okrem neho. Nevidel nikoho, že by obžalovanej dal niekedy nejakým spôsobom peňažné prostriedky za predaj motorových vozidiel, ale vie, že švagriná jej posielala peniaze na účet, ktorá mu to povedala. V živote nikdy nemal s obžalovanou spoločné obchodné aktivity. Stretli sa prakticky na poradách, inak spolu nekomunikovali, akurát len po dovolenke, o tom aute. Nikdy mu obžalovaná nedala nijaké peňažné prostriedky, aby ich vrátil iným záujemcom o kúpu vozidiel. Škoda mu nebola spôsobená.

Obžalovaná k výpovedi svedka uviedla, že: p. Z. jej nikdy nedal nejakých 200.000,-Sk, práve že vypýtal od nej 19.10.2006 sumu 20.000,- Sk, aby mu poslala. Tak mu aj poslala v prospech jeho účtu. Potom mal ešte tú priateľku a to bolo tesne pred Vianocami. Vypýtal od obžalovanej ďalšie peniaze 2x po 100.000,- Sk. To je na výpise z účtu bankového, ale on jej nedal žiadne peniaze, keď že mal priateľku - milenku, tak potreboval na Vianoce pre ňu.

Svedok nevedel, čo to obžalovaná tvrdila. I. vôbec nepozná, svedok W. ho sám oklamal o peniaze v rámci biznisu vo firme a čo sa týka tvrdenia obžalovanej, že 200.000,- Sk mu poslala, lebo je to na výpise z účtu, tak uvedené potvrdil s tým, že to išlo prevodom na jeho účet, lebo to bolo vrátené to, čo jej zaplatil za tie sľúbené vozidlá. V živote svedok neklamal a bol šokovaný čo tvrdila obžalovaná.

Zákonným spôsobom súd prečítal výpoveď svedka S. Z. z prípravného konania zo dňa 22.05.2012, na č. I. 875-876 za účelom odstránenia rozporov vo výpovedi svedka, kedy uviedol v podstate zhodne ako v súdnom konaní. Presne vyčíslil, koľko malo stáť jedno vozidlo Peugeot 307 - 95 000,- Sk a Peugeot 607 - 150 000,- Sk a keďže ho obžalovaná považovala za dobrého kamaráta, sľúbila mu vozidlo Peugeot 607 za cenu 95 000,- Sk, pričom mal záujem o 3 ks s tým, že keď pozháňa ďalších, bude mať jedno auto zdarma. Obžalovaná mu zdôraznila, aby to nikomu nehovoril. Zhodne uviedol, že obžalovanej platil za vozidlá v hotovosti necelých 300 000,- Sk a následne mu po denno-dennom telefonovaní obžalovaná nedvíhala telefóny. Až následne mu vrátila celú sumu. Čo sa týka tvrdenia obžalovanej, že mu mala na účet poslať sumu 220 000,- Sk, aby ich vrátil I. a R. za nedodané MV svedok uviedol, že takto obžalovaná zavádzala tie osoby tým, že im povedala, že majú pýtať peniaze od Z. - svedka. Peniaze pritom poslala na účet svedkovi a to v sume 220 000,- Sk, čo boli jeho peniaze. Svedok zdôraznil, že dostal len svoje peniaze. K prečítanému svedok uviedol, že absolútne nemal žiadny úmysel nikdy v živote v žiadnom kšefte, že by chcel na niečom zbohatnúť. Nevedel, že by mal byť v tomto trestný čin. Svedok veril obžalovanej. Nevedel, prečo je v jeho výpovedi z prípravného konania uvádzaná suma 300.000,-Sk, nevedel to vysvetliť. Avšak keď to tam je, asi to povedal. Mal však v pamäti tých okolo 200 000,- Sk. Naďalej uvádzal, že mal v pamäti, že vozidlá boli z nejakého zberného dvora, keď uviedol, že z nejakého ministerstva, tak mu to bolo povedané. Obžalovaná mu neposielala nijaké zálohové platby iných ľudí na jeho účet.

Zotrval na tvrdení, že bolo obdobie, kedy mi nedvíhala telefón, viackrát ju vyzýval na vrátenie peňazí, teda, sa jej nevedel dovolať, no potom mu ich hneď vrátila. Nevedel si vysvetliť tvrdenia obžalovanej na jeho osobu.

Znalec Mgr. I. Y., prezentoval znalecký posudok č. 44 / 2012 /čl. 65/. Uviedol, že úloha znalca je uvedená na str. 2 Znaleckého posudku (ďalej len ZP) a úlohou bolo skúmať podpisy osoby I. I. na 10 kópiách sporných písomností. Záver je uvedený na str. 11 ZP a dospel k záveru, že sporné podpisy boli vyhotovené technickým falšovaním, že sú nezhodné s podpismi osoby I. I. a tým pádom ich neuznal za pravé podpisy osoby I. I.. Na skúmanie bolo predložených 16 porovnávacích písomností. Predovšetkým je podstatným faktom, že tie sporné podpisy vlastne sú jedným a tým istým podpisom - jediným, ktorý sa na tie sporné písomnosti dostal technickým prenesením. Pravdepodobne to urobil jeden človek. Znalec teda na záveroch ZP zotrval a tieto nemenil.

Zákonným spôsobom súd oboznámil znalecký posudok znaleckej organizácie forensic.sk, č.53/2011,/ č.l. 40 - 62/, z ktorého vyplýva schopnosť obžalovanej po zdravotnej stránke byť účastná trestného konania, pričom skutočnosť, ktorá by tomuto bránila, nebola znalcami vzhliadnutá.

Súd oboznámil množstvo listinných dôkazov - oboznamoval zo spojeného spisového materiálu pôvodne vedeného pod sp. zn. 2T/111/2013, číslo konania na Krajskej prokuratúre Bratislava 1Kv 54/10 (spolu 6 zväzkov vyšetrovacieho spisu sp. zn. KRP-83/OEK-BA-2010):

Zväzok 1:

- Pošk. R., č. I. 157- výpis z VUB Banky zo dňa 25.10.2007
- Komunikácia e-mailov cez azet.sk, kde komunikoval poškodený R. s adresátom Z. I., č.l. 158-166
- Zápisnica o rekognícii svedka pošk. N. I. k opoznáwanej osobe Z. I. spolu s fotodokumentáciou, č. I. 176-189
- Fo/co potvrdení z VUB Banky o vkladoch hotovosti, č. I. 194-196
- Prijmový doklad prijatý od N. I., fo/co č.l. 197
- E-mailová komunikácia N. I. na adresát Z. I., na azet.sk a gmail.com, č. I. 198- 214

Zväzok 2:

- Fo/co výpisu z účtu VUB Banky s názvom S. I., č. I. 233-235
- Výzva na vrátenie peňazí pošk. I., č. I. 236
- Zápisnica o rekognícii svedka pošk. R. k opoznáwanej osobe Z. I. spolu s fotodokumentáciou, č. I. 249-262
- Zápisnica o rekognícii svedka pošk. I. k opoznáwanej osobe Z. I. spolu s fotodokumentáciou, č. I. 280-293
- Zápisnica o rekognícii svedka pošk. R. k opoznáwanej osobe Z. I. spolu s fotodokumentáciou, č. I. 310-323
- Zápisnica o rekognícii svedka pošk. N. C. k opoznáwanej osobe Z. I. spolu s fotodokumentáciou, č. I. 360-369
- Fo/co vkladov hotovosti vo VUB Banke, č. I. 376-378
- Výzva na vrátenie peňazí pošk. C. adresuje obžalovanej, č.l. 379
- Výpoveď dohody N. C., č. I. 380
- Fo/co doručenky, kt. adresoval pošk. C. obžalovanej, č. I. 381
- E-mailová komunikácia medzi pošk. C. a obžalovanou, č. I. 382-385
- Zápisnica o rekognícii svedka pošk. F. k opoznáwanej osobe Z. I. spolu s fotodokumentáciou, č. I. 398-407
- Kúpny zmluva, č. I. 414 s prílohou č.l. až po 417
- Zmluva na kúpu MV dodatok, č. I. 418
- Fo/co vkladov hotovosti vo VUB Banke, č. I. 419-423
- Výzva na vrátenie peňazí pošk. F., č. I. 422
- Výpis z účtu fo/co vo VUB, názov účtu N. F., č. I. 423
- Zápisnica o rekognícii svedka pošk. C. N. k opoznáwanej osobe Z. I. spolu s fotodokumentáciou, č. I. 436-445
- Fo/co zväčšeného výpisu z účtu jednej položky pošk. N. C., č. I. 452-455
- Výzva na vrátenie peňazí N. C., č. I. 456

Zväzok č. 3:

- Zápisnica o rekognícii svedka pošk. N. D. k opoznáwanej osobe Z. I. spolu s fotodokumentáciou, č. I. 469-475
- Fo/co príjmového dokladu pošk. N. D., č. I. 484
- Zápisnica o rekognícii svedka pošk. D. k opoznáwanej osobe Z. I. spolu s fotodokumentáciou, č. I. 494-501
- Fo/co príjmového dokladu pošk. D., č. I. 507
- Fo/co výpisu z účtu pošk. D., č. I. 508-209
- Zápisnica o rekognícii svedka pošk. R. k opoznáwanej osobe Z. I. spolu s fotodokumentáciou, č. I. 518-533
- Zápisnica o rekognícii svedka pošk. W. D. k opoznáwanej osobe Z. I. spolu s fotodokumentáciou, č. I. 546-552
- Fo/co pošk. L. D. o príjmovom doklade, č. I. 558
- Zápisnica o rekognícii svedka pošk. W. D. k opoznáwanej osobe Z. I. spolu s fotodokumentáciou, č. I. 568-575
- Fo/co príjmový doklad W. D., č. I. 581
- Zápisnica o rekognícii svedka pošk. N. D., k opoznáwanej osobe Z. I. spolu s fotodokumentáciou, č. I. 590-597
- Fo/co príjmový doklad N. D., č. I. 605
- Fo/co zoznamu poškodených z ich podpismi a podpisom obžalovanej, od ktorých prevzala finančné prostriedky na kúpu MV, č. I. 606
- Zápisnica o rekognícii svedka pošk. N. C. k opoznáwanej osobe Z. I. spolu s fotodokumentáciou, č. I. 615-630
- Fo/co N. C. príjmového dokladu, č. I. 636

Zväzok č. 4:

- Zápisnica o rekognícii svedka pošk. M. U. k opoznáwanej osobe Z. I. spolu s fotodokumentáciou, č. I. 646-652
- Fo/co príjmový doklad pošk. M. U., č. I. 661
- Zápisnica o rekognícii svedka pošk. Ing. M. H. k opoznáwanej osobe Z. I. spolu s fotodokumentáciou, č. I. 670-678
- Fo/co vkladov hotovosti, č. I. 712-715
- Zápisnica o rekognícii svedka pošk. N. G. k opoznáwanej osobe Z. I. spolu s fotodokumentáciou, č. I. 735-749
- Fo/co príjmových dokladov pošk. G., č. I. 754
- Zmluva v nemeckom aj slovenskom jazyku medzi I. B. a N. N., č. I. 767-768
- Fo/co pošk. N. F. ohľadne príjmového dokladu a vkladov v hotovosti, č. I. 780-785
- Žiadosť o vrátenie finanč. prostriedkov pošk. F. č. I. 786, č. I. 820
- Fo/co zmenky pošk. F., č. I. 787, č. I. 821
- E-mailová komunikácia medzi pošk. F. a obžalovaná, č. I. 788-792
- Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov pošk. B., č. I. 812
- Fo/co príjmových dokladov pošk. N. a pošk. B., pošk. H., č. I. 813-814, č. I. 822
- Fo/co zmenky pošk. B., č. I. 815
- Fo/co príjmových dokladov pošk. F., č. I. 816-817
- E-mailová komunikácia medzi pošk. F. a obžalovaná, č. I. 818-819
- Odstúpenie od dohody pošk. B., č. I. 824
- Fo/co zmenky a príjmové doklady pošk. K. a W., č. I. 835-837

Zväzok 5:

- Zápisnica o rekognícii sv. Ing. S. W. spolu s fotodokumentáciou č. I. 855-866
- Zápisnica o rekognícii sv. S. Z. spolu s fotodokumentáciou č. I. 877-888
- Fotokópia potvrdenia o požičaní peňazí Mgr. Y. M. obžalovanej spolu s príjmovými pokladničnými dokladmi č. I. 911-912
- Zápisnica o rekognícii sv. Y. M. spolu s fotodokumentáciou č. I. 913-919
- Zápisnica o rekognícii sv. K. I. spolu s fotodokumentáciou č. I. 926-933
- Správa VÚB Banka spolu s fo/co podpisového vzoru + výpis z účtu I. I. č. I. 946-1000
- Správa Slovenská sporiteľňa, a.s. č. I. 1002-1003
- Správa Tatra banka, a.s. č. I. 1005

- Správa VÚB Banka čl. 1007-1019
- Správa Volksbank Slovensko čl.1021
- Správa Istrobanka čl.1023

Zväzok 6:

- Listinné dôkazy predložené obž. zo dňa 25.09.2012 - vklady v hotovosti vo fo/co ako aj príjmové doklady a pod. na čl. 1024-1049
- Správa z VÚB Banky - stotožnenie účtov čl. 1052-1060
- Úmrtný list - sv. I. I. čl. 1073
- Správa Exek.úradu Bratislava II č. EX 300/07 čl. 1080
- Zaslание listinných podkladov - exekučné konanie pod č. EX 1047/207 a EX 1705/07 čl.1081-1118
- Listiny k exe. konaniu pod č. EX 3/2007 Allianz-Slovenská poisťovňa čl. 1119-1201

Ďalej súd oboznámil vyšetrovací spis vedený pod pôvodnou spis. značkou 7T 23/2013, spojený do sp.zn. 6T 31/2013 a vyš. spis tam vedený pod ORP 1077/OEK-B5-2012, z neho:

- Zmluva o pôžičke pošk. F. T. + príjmové pokladničné doklady čl. 29-38
- Ministerstvo financií - správa čl. 39
- Retroaktív Slovakia, a.s. + podklady zo spoločnosti Wüstenrot Slovakia čl. 40-78
- Obchodný register - výpis z poisťovne Wüstenrot čl. 80-83

Rovnako súd oboznámil vyšetrovací spis vedený pod sp.zn. 6T 31/2013 na ORPZ BA V pod ORP 442/OEK-B5-2012 a z neho:

1. zväzok

- Zmluvy o spotrebiteľskom úvere osoby: I. I. čl. 122-126
- Zmluvy o spotrebiteľskom úvere osoby: J. I. čl. 127-131
- Zmluvy o spotrebiteľskom úvere osoby: I. I. čl. 132-136
- Zmluvy o spotrebiteľskom úvere osoby: Z. I. čl. 137-141
- Zmluvy o spotrebiteľskom úvere osoby: Z. R. čl. 142-146
- Zmluvy o spotrebiteľskom úvere osoby: I. R. čl. 147-151
- Zmluvy o spotrebiteľskom úvere osoby: I. R. čl. 152-156
- Zmluvy o spotrebiteľskom úvere osoby: Z. U. čl. 157-160
- Zmluvy o spotrebiteľskom úvere osoby: I. R. čl. 161-165
- Zmluvy o spotrebiteľskom úvere osoby: Z. I. čl. 166-171
- Správy zo Soc. poisťovne k vyššie menovaným osobám a ich zamestnaniam čl. 172-178
- Zápisnica o OMČ spolu s fotodokumentáciou na čl. 181-186
- Odpoveď Union poisťovňa - správa čl. 202
- Zmluva o obchodnom zastúpení INSPA Plus, s.r.o. Z. I. čl. 203-207
- Fo/co návrhov zmlúv na meno I. H. čl.208-213
- Fo/co vkladu v hotovosti v Tatru banke čl. 214
- Fo/co návrhu PZ na meno I. + fo/co poštového poukazu s adresátom Union poisťovňa čl. 215-234
- Výpis zo živnostenského registra čl.235

2. zväzok

- Súhlas poškodených Z. I. a Z. I. podľa § 211 Tr.por. čl. 236- 237
- Union, a.s. - prijatá platba čl. 238-239
- Provident financial, s.r.o. - zoznam splátok k úverovým zmluvám čl. 240-249
- Obžaloba Krajskej prokuratúry Bratislava pod sp.zn. 2Kv 65/05 na čl. 271-286

A ďalej súd oboznámil sa zo súdnej časti zväzkov 1, 2, 3, 4 a 5 sp.zn.6T 31/2013:

- Obchodný register výpis- Superpoistenie s.r.o. čl.526
- Obžaloba Okresnej prokuratúry Košice II čl.527

Obžalovaná k oboznámeným listinným dôkazom uviedla, že čo sa týka účtu vedeného vo VÚB, s tými peniazmi nemá nič spoločné, všetky peniaze, ktoré tam prišli bola I., W. a Z.. Všetci ľudia, ktorí z Východu prišli za ňou, všetko sa vrátilo späť a tí čo nechceli odstúpiť, tí tam ostali, a ona s tým nemá nič

spoločné. Tam bolo asi 5 mil. Sk, všetko sa vrátilo späť, a naďalej trvala na tom, že s tým nemá nič spoločné. Má za to, že W. a Z. krivo vypovedali pred súdom. W. podal na ňu 2x trestné oznámenie, asi v r. 2013, že podpísala nejakú leasingovú zmluvu. Prišiel aj leasingový pracovník. Prišli aj policajti z Prešova, povedali aj nejaké meno, už si nepamätala aké a povedali, že si niečo požičala, nejaké peniaze, že W. to tvrdil. V živote v Prešove nebola. Čo sa týka zmlúv o obchodnom zastúpení, to boli typérske zmluvy, a ona nemala licenciu v NB, t.z., že postup bol taký, že dovedla klienta a konateľ mal spísať Lenže oni dostali napríklad 20 tis. Sk, vám dali napr. 5 tis. Sk, ostatné si nechali a tak získavali. Ona od r. 2000 sa venovala poisťovníctvu, vedeli o nej, že je dobrá, že má veľkú klientelu. Likvidovala aj autá, no a tak to dopadlo. Ona zmluvy nepodpisovala, podpisoval to konateľ spoločnosti. Mala na mysli konkrétne zmluvy s klientmi.

Súd z pripojených spisov oboznámil :

Zo spisu Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T 37/2013 a z neho trestný rozkaz / čl. 84/ zo dňa 02.05.2013 právoplatný dňa 05.09.2013, ktorým bola obž. I. Z. uznaná vinnou z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona a bola odsúdená na trest odňatia slobody v trvaní 1 rok s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky.

Zo spisu Okresného súdu Košice II sp.zn. 5T 138/2013 a z neho Rozsudok /čl. 406/ / zo dňa 21.04.2017 právoplatný dňa 24.04.2017, ktorým bola obž. I. Z. uznaná vinnou z trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona a bola odsúdená na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 4 roky s probačným dohľadom a uložením povinnosti nahraďiť spôsobenú škodu, pričom zároveň bol zrušený výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 3T 59/2009.

Zo spisu Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 3T 59/2009 z neho Rozsudok / čl. 934/ zo dňa 08.06.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To 3/2016/ čl. 1009/ zo dňa 23.03.2016, ktorým bola obž. I. Z. uznaná vinnou z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1 ods. 4 Tr. zákona účinného do 31.08.1999 a bola odsúdená na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 5 rokov, pričom zároveň bol zrušený výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T 37/2013.

Zo správ k osobe obžalovanej Z. I. súd oboznámil odpisy z registra priestupkov a z registra trestov. Z uznesenia Okresnej prokuratúry Bratislava V o podmienenom zastavení trestného stíhania / čl.1253-1255/ vyplýva, že dňa 29.02.2008 pod sp. zn. 1Pv 479/2007 právoplatného dňa 29.02.2008 bolo podmienené zastavené trestné stíhanie pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona s uložením skúšobnej doby v trvaní 36 mesiacov.

Z registra trestov obžalovanej Z. I. je zrejmé, že doposiaľ bola 4-krát súdne trestaná, a v jednom prípade jej bolo podmienené zastavené trestné stíhanie Okresnou prokuratúrou Bratislava V pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 ods. 2 Tr. zákona. V ostatných odsúdeniach ide o odsúdenia rovnako pre trestný čin podvodu. V bode 3. odpisu registra trestov ide o odsúdenie, vo vzťahu ku ktorému prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu, nakoľko žalovaná sa trestnej činnosti dopustila skôr ako bola súdom prvého stupňa (Okresný súd Bratislava I, sp. zn. 3T/59/2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To 3/2016, ktorý však bol zrušený rozsudkom OS Košice II sp. zn. 5T/138/213) vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jej trestný čin, pričom prejednávany trestný čin je vo viacčinnom súbehu so skoršími trestnými činmi, za ktoré už bola odsúdená.

Preto bol podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušený rozsudok Okresného súdu Košice II, sp.zn. 5T/138/2013 zo dňa 21.04.2017, právoplatný dňa 24.04.2017, rozsudok Okresného súdu Bratislava I., sp. zn. 3T/59/2009 zo dňa 08.06.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp.zn. 4To 3/2016 právoplatný dňa 23.03.2016 a trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T 37/2013 zo dňa 02.05.2013 právoplatný dňa 05.09.2013, a to v časti výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Z registra priestupkov nevyplýva žiadny záznam.

Predmetný prípad treba hodnotiť komplexne v súhrne všetkých dôkazov, svedeckých výpovedí, znaleckého posudku a oboznámených množstva listinných dôkazov. Po takto vykonanom dokazovaní, zhodnotení jednotlivých dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti dospel súd k záveru, že skutky tak, ako sú popísané vo výrokovvej časti rozsudku sa stali a dopustila sa ich obžalovaná.

Pri právnom hodnotení dospel súd k záveru, že obžalovaná svojím konaním naplnila zákonné znaky skutkových podstát v bodoch 1-10 rozsudku - pokračujúceho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, v bodoch 1-3, 5, 8-10 rozsudku v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, v bode 11 rozsudku - prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, v bode 12, 26 rozsudku - prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, v bodoch 13-25 rozsudku - pokračujúceho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona a v bode 27 rozsudku - prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Pre posúdenie skutkov subsumovaných pod skutkovú podstatu trestného činu podvodu sa po subjektívnej stránke vyžaduje, aby bolo preukázané, že páchatel konal od začiatku s úmyslom iného poškodiť a seba alebo iného na škodu cudzieho majetku obohatiť, pričom z tejto pohnútky niekoho uvedie do omylu alebo niečí omyl využije. Omyl je rozpor medzi predstavou a skutočnosťou. Uvedením do omylu je konanie, ktorým páchatel predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom. Hoci obžalovaná prehlásila, že sa necíti byť vinná zo spáchania za vinu jej kladených skutkov, vo svojich výpovediach uviedla také skutočnosti, z ktorých jednoznačne vyplýva záver, že ako trestnoprávne zodpovedný subjekt svojim úmyselným konaním, teda tým, že na základe nepravdivého tvrdenia o možnosti získať motorové vozidlá vylákala od iných sumy uvedené v jednotlivých skutkových vetách, resp. bez vedomia a súhlasu tretej osoby v jej mene uzatvorila poisťovnú zmluvu za účelom vyplatenia provízie, vylákané peniaze použila zakaždým na iný účel, ako bol deklarovaný účel (zabezpečenie motorových vozidiel). Obžalovaná na svoju obhajobu uviedla, že poškodeným nedlží také peniaze, ako je to uvedené v obžalobe, nakoľko časť z týchto peňazí vrátila poškodeným. V kritickom čase bola pod tlakom zlej rodinnej situácie, pod hrozbou exekúcie bytu.

Obžalovaná Z. I. je zo spáchania trestnej činnosti uvedenej v bodoch 12-25 usvedčovaná najmä výpoveďami všetkých vyššie uvedených svedkov a poškodených, ktorí zhodne uviedli, že im uvádzala nepravdivé informácie ohľadne osobných motorových vozidiel, ktoré sa im zaväzovala zabezpečiť, pričom na základe uvedených nepravdivých informácií jednotliví poškodení vykonali majetkovú dispozíciu a to, že buď v hotovosti, alebo prevodom na účet, s ktorým disponovala obžalovaná, previedli svoje finančné prostriedky do jej dispozície. Predmetné vozidlá pritom neexistovali, obžalovaná nemala žiadnu možnosť zabezpečiť ich prevod alebo dodanie poškodeným, a takto zadovážené finančné prostriedky použila na vlastné obohatenie. Tým spôsobila jednotlivým poškodeným škodu, ktorá je v skutku 12) vo výške 195.000,- Sk teda 6.472,81 Eur a v skutkoch 13-25) je to celkovo 5.636.714,-Sk teda 187.104,63 Eur. V bode 26) spôsobila škodu poškodenému v sume 19.500,-Eur. V bodoch 1-10) spôsobila škodu poškodeným v celkovej výške 10.786,71 Eur a v bode 11) spôsobila škodu vo výške 829,78 Eur.

Na základe týchto dôkazov a skutočností mal súd teda vinu obžalovanej za preukázanú a uznal ju vinnou na skutkovom a právnom základe, ako je uvedené v jednotlivých spojených obžalobách. Bolo preukázané, že obžalovaná nemala v kritickom čase finančné prostriedky, nemala možnosť zabezpečiť uvádzané motorové vozidlá, a rovnako bez vedomia tretích osôb uzatvárala úverové zmluvy či poisťovné zmluvy. Škoda, ktorá z jej strany bola spôsobená, bola väčšia škoda ako aj veľkého rozsahu. (§ 125 ods. 1 Tr. zák.).

Spôsob spáchania činu obžalovanej je vysoko závažný najmä z dôvodu, že táto zneužila dôveru poškodených, ktorí jej dôverovali a nemali dôvod pochybovať o jej protiprávnom konaní. Práve na ich úkor sa však obžalovaná obohatila. Využila a zneužila ich dôverčivosť. Tieto peniaze do vyhlásenia rozhodnutia - t. j. viac ako 10 rokov nevrátila. Nevrátila ich ani napriek tomu, že zo strany poškodených bola viackrát k tomuto osobne vyzvaná. Obžalovaná vždy len sľubovala a zavádzala poškodených. I v týchto okolnostiach vidieť veľmi laxný a veľmi nezodpovedný prístup zo strany obžalovanej. K predmetným povinnostiam pristupovala veľmi neseriózne a nezodpovedne. Skutočnosť, že konala podľa svojho vyjadrenia po tlakom, stresom, nemajú vplyv na nevyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti. Protiprávnym konaním spôsobila teda škodu veľkého rozsahu. Táto škoda podstatne prevyšovala

hranicu minimálnej škody. Poľahčujúcu okolnosť súd vo vzťahu k obžalovanej nevhliadol. Ako bolo preukázané z odpisu registra trestov do spáchania žalovaného skutku bola, ako už bolo uvedené vyššie, postavená pred súd a súd uvedenú skutočnosť vyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zákona. Ako ďalšiu priťažujúcu okolnosť súd vyhodnotil spáchanie viac trestných činov v zmysle § 37 písm. h) Tr. zákona.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tomto ustanovení sú taxatívne vymedzené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

V danom prípade súd ako štátny orgán je povinný chrániť záujmy spoločnosti a vykonať najmä generálnu prevenciu pre ostatných členov spoločnosti. Vysoký stupeň protiprávnosti spočíva v jeho závažnosti škodných následkov, ktoré konaním spôsobila. Súd mal preto za to, že v danom prípade je potrebné na obžalovanú pôsobiť trestom odňatia slobody. Uvedený trest odňatia slobody by mal obžalovanej zabrániť v páchaní trestnej činnosti a aj v jeho uvedení si, že peniaze si má nadobudnúť vlastnou prácou a nie zneužitím dôvery iných osôb. Uložený jej bol trest odňatia slobody v trvaní 13 (trinásť) rokov. Základná trestná sadzba pri najprísnejšie trestnom čine je desať rokov - pätnásť rokov. Do úvahy prichádzalo uloženie len trestu odňatia slobody nepodmienečne. Keďže obžalovanej súd priznal nepriznal ani jednu poľahčujúcu okolnosť a priťažujúce okolnosti vzhliadol dve ako už bolo vyššie uvedené - § 37 písm. h), m) Tr. zákona, potom v zmysle § 38 ods. 5 Tr. zák. pri nutnom vyhodnotení vzhľadom na odpis registra trestov obžalovanej, že konaním obžalovanej došlo k opätovnému spáchaniu zločinu, zvýšila sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby i jednu polovicu, teda upravená trestná sadzba je 150 mesiacov (12 rokov a 6 mesiacov) - pätnásť rokov.

Zároveň bol ukladaný úhrnný trest v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák., nakoľko bol ukladaný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaným dvoma alebo viacerými skutkami. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uloženom obžalovanej rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp.zn. 5T/138/2013 zo dňa 21.04.2017, právoplatný dňa 24.04.2017, a to v časti výroku o treste, ktorým jej bol uložený podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 4 roky s uložením probačného dohľadu a primeraných obmedzení a povinností, a rozsudkom Okresného súdu Bratislava I., sp. zn. 3T/59/2009 zo dňa 08.06.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp.zn. 4To 3/2016 právoplatný dňa 23.03.2016 a trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T 37/2013 zo dňa 02.05.2013 právoplatný dňa 05.09.2013, a to v časti výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovanej, jej zavinenia, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jej nápravy, mal súd za potrebné uloženie nepodmienečného trestu v trvaní 13 rokov, teda približne v strede základnej trestnej sadzby, ale zároveň na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby. Súd poukazuje na postoj obžalovanej k spáchanej trestnej činnosti, pričom práve postoj obžalovanej bol primárne dôvodom pre uloženie trestu v strede trestnej sadzby a nie na jej spodnej hranici, ako aj to, že musí platiť zásada proporcionality trestu.

Keďže ako súd už vyššie rozviedol, že trest je len jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona a tým je určená i jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším osobám - potencionálnym páchatelom, voči, ktorým sa prejavuje prvok

generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatelia (retribúcia).

Súd má za to, že aj napriek veku obžalovanej len takýto druh trestu bude trestom primeraným a uloženým v súlade so zákonom. Uvedený trest odňatia slobody zabráni obžalovanej aspoň dočasne v páchaní jej trestnej činnosti a i v možnom jej uvedomení si, že v budúcnosti by sa mala vyvarovať siahania na cudzí majetok a má sa snažiť sama si nadobudnúť peniaze vlastnou prácou.

Obžalovaná bola zaradená pre výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebola vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin.

Poškodení si uplatnili nárok na náhradu škody, a preto súd rozhodol podľa § 287 ods. 1 Tr. por. a predmetnú škodu uložil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti, obžalovanej uhradiť. V časti súd troch poškodených odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na civilné konanie, nakoľko títo si uplatnili škodu aj nad rámec preukázanej škody, pričom ďalšie dokazovanie by presahovalo potreby trestného stíhania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do
dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave
prostredníctvom tunajšieho súdu.

pätnásť dní odo